

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

Q1/2024 NESDC ECONOMIC REPORT

ภาวะเศรษฐกิจไทย
ไตรมาสแรกของปี 2567
และแนวโน้มปี 2567

แถลงข่าว:

20 พฤษภาคม 2567

เวลา 09.30 น.

www.nesdc.go.th

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2567 และแนวโน้มปี 2567

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 1.5 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 1.7 ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 (%YoY) และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่หนึ่งของปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 1.1 จากไตรมาสที่สี่ของปี 2566 (QoQ_SA)

ด้านการใช้จ่าย การส่งออกบริการและการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูง การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์ดี ขณะที่การส่งออกสินค้า การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลและการลงทุนภาครัฐลดลง

ด้านการผลิต สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า สาขาไฟฟ้า ก๊าซฯ และสาขาข้อมูลข่าวสารและสื่อสาร ขยายตัวเร่งขึ้น ส่วนสาขาการขนส่งขายปลีกและการซ่อมฯ ขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมสาขาก่อสร้าง และสาขาเกษตรกรรมปรับตัวลดลง

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2567

(%YoY)	2565	2566			2567	
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q3	Q4	Q1	ทั้งปี (f)
GDP (CVM)	2.5	1.9	1.4	1.7	1.5	2.0 - 3.0
การลงทุนรวม ^{1/}	2.3	1.2	1.5	-0.4	-4.2	1.9
ภาคเอกชน	4.7	3.2	3.5	5.0	4.6	3.2
ภาครัฐ	-3.9	-4.6	-3.4	-20.1	-27.7	-1.8
การบริโภคภาคเอกชน	6.2	7.1	7.9	7.4	6.9	4.5
การอุปโภคบริโภค	0.1	-4.6	-5.0	-3.0	-2.1	1.7
มูลค่าการส่งออกสินค้า ^{2/}	5.4	-1.7	-2.0	4.6	-1.0	2.0
ปริมาณ ^{2/}	1.2	-2.9	-3.1	3.2	-2.3	1.5
มูลค่าการนำเข้าสินค้า ^{2/}	14.0	-3.1	-10.7	6.1	3.2	4.6
ปริมาณ ^{2/}	1.2	-3.6	-10.4	5.3	4.5	3.6
ดุลบัญชีเดินสะพัด	-3.2	1.4	2.1	1.5	2.2	1.2
ต่อ GDP (%)						
เงินเพื่อ	6.1	1.2	0.5	-0.5	-0.8	0.1 - 1.1

หมายเหตุ: ^{1/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น
^{2/} ฐานข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทย

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2567

คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.0 - 3.0 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.5) ปรับตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ จากการขยายตัวร้อยละ 1.9 ในปี 2566 ทั้งนี้ คาดว่าการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 4.5 และร้อยละ 3.2 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 2.0 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.1 - 1.1 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.2 ของ GDP

+ ปัจจัยสนับสนุน

- การเพิ่มขึ้นของแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐในช่วงที่เหลือของปี
- การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ โดยเฉพาะในหมวดบริการ
- การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการลงทุนภาคเอกชน สอดคล้องกับการขยายตัวของการนำเข้าสินค้าทุน รวมทั้งการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม
- การกลับมาขยายตัวอย่างช้า ๆ ของการส่งออกสินค้า ตามการฟื้นตัวของการค้าโลก

- ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูงและการเพิ่มขึ้นของภาระดอกเบี้ย ส่งผลให้สถาบันการเงินระมัดระวังการให้สินเชื่อมากขึ้น
- ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ
- ความเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการค้าโลก ที่อาจเพิ่มขึ้นตามสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ การปรับทิศทางนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลัก และการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน

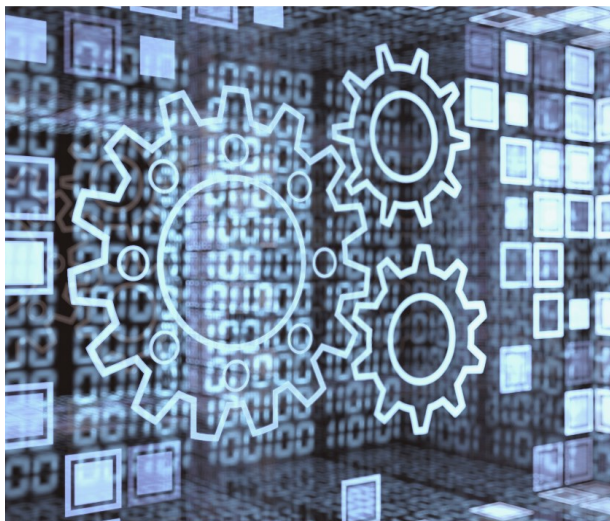
การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2567 ควรให้ความสำคัญกับ

- 1** การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้เม็ดเงินรายจ่ายภาครัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว
- 2** การดูแลสภาพคล่องให้เพียงพอสำหรับภาคธุรกิจโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs ที่มีศักยภาพแต่ประสบปัญหาการเข้าถึงสภาพคล่อง ควบคู่ไปกับการยกระดับศักยภาพการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs
- 3** การดูแลการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกร โดย (1) การติดตามและวางแผนแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (2) การเตรียมความพร้อมต่อปัญหาอุทกภัย (3) การฟื้นฟูภาคเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งให้กลับมาฟื้นตัวโดยเร็ว (4) การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อการปรับปรุงพันธุ์พืช (5) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมรูปแบบและพัฒนาระบบประกันภัยพืชผล และ (6) การเฝ้าระวัง ติดตาม การปราบปราม การลักลอบการนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมาย
- 4** การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลก ควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจทั้งภาคการผลิตและภาคบริการ โดย (1) การเพิ่มผลผลิตการผลิตผ่านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง (2) การสร้างความเชื่อมั่นและเตรียมความพร้อมของระบบนิเวศที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย (3) การดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและมีกำลังซื้อสูง
- 5** การเตรียมมาตรการเพื่อรองรับผลกระทบและใช้ประโยชน์จากความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระยะต่อไป ทั้งจากการยกระดับความรุนแรงของความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ การกีดกันทางการค้า การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และความผันผวนในระบบเศรษฐกิจและตลาดการเงินโลก

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 6.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 7.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของภาคบริการด้านการท่องเที่ยว และความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่อยู่ในระดับสูงสุดในรอบ 18 ไตรมาส โดยการใช้จ่ายในหมวดบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 13.7 ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคารและกลุ่มบริการทางการเงินร้อยละ 42.7 และร้อยละ 8.0 ตามลำดับ **การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทน**ขยายตัวร้อยละ 4.7 และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 45 ไตรมาส ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม และการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มไฟฟ้า ก๊าซ และน้ำมันเชื้อเพลิง สอดคล้องกับอุณหภูมิเฉลี่ยที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น **ส่วนการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน**ขยายตัวร้อยละ 3.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อน

ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และกลุ่มเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง ขณะที่ **การใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทน**ลดลงร้อยละ 6.8 ซึ่งเป็นการลดลงมากที่สุดในรอบ 10 ไตรมาส ตามการลดลงของการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะร้อยละ 13.9 สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 57.2 สูงสุดในรอบ 18 ไตรมาสนับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2562 **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล** ลดลงร้อยละ 2.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยค่าซื้อสินค้าและบริการลดลงร้อยละ 7.6 และรายจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดลดลงร้อยละ 10.7 ขณะที่ค่าตอบแทนแรงงานขยายตัวร้อยละ 1.9 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 19.7 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 32.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 23.4 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

การลงทุนรวม ลดลงร้อยละ 4.2 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการลงทุนภาครัฐ ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 27.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 20.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการลงทุนรัฐบาลที่ลดลงร้อยละ 46.0 เนื่องจากความล่าช้าของกระบวนการงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ส่วนการลงทุนรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 2.8 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 5.2 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 6.4 และร้อยละ 17.7 ในไตรมาสก่อนหน้าและในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนตามลำดับ) ขณะที่**การลงทุนภาคเอกชน** ขยายตัวในเกณฑ์ดีร้อยละ 4.6 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 4.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการลงทุนในหมวดก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 5.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า

การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 69,592 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 1.0 ตามการลดลงของปริมาณส่งออกร้อยละ 2.3 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง** อาทิ พืชเห็ด (ลดลงร้อยละ 53.2) น้ำตาล (ลดลงร้อยละ 29.1) ผลิตภัณฑ์ยาง (ลดลงร้อยละ 19.2) เครื่องปรับอากาศ (ลดลงร้อยละ 15.4) รถกระบะและรถบรรทุก (ลดลงร้อยละ 15.3) แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน (ลดลงร้อยละ 11.3) และชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ลดลงร้อยละ 6.9) เป็นต้น **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น** ข้าว (ร้อยละ 43.2) ยางพารา (ร้อยละ 24.9) คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 172.5) เหล็กและเหล็กกล้า (ร้อยละ 62.4) และอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 24.3) เป็นต้น

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ลดลงร้อยละ 3.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย ประกอบกับปริมาณน้ำอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่งผลกระทบให้ผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญลดลง โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน กลุ่มผลไม้ ข้าวเปลือก อ้อย และมันสำปะหลัง ในขณะที่ผลผลิตหมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 **ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญที่ปรับตัวลดลง** ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 20.9) อ้อย (ลดลงร้อยละ 12.2) และมันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 9.0) กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 6.8) โดยเฉพาะทุเรียน (ลดลงร้อยละ 50.0) และข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 6.0) ตามลำดับ ในขณะที่**ผลผลิตสินค้าเกษตรที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น** ได้แก่ สุกর (ร้อยละ 4.0) โคเนื้อ (ร้อยละ 4.8) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ร้อยละ 3.0) ตามลำดับ ในขณะที่**ดัชนีราคาสินค้าเกษตร** เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.6 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ยางพารา (ร้อยละ 49.8) ข้าวเปลือก (ร้อยละ 11.8) อ้อย (ร้อยละ 28.9) ปาล์มน้ำมัน (ร้อยละ 15.4) และมันสำปะหลัง (ร้อยละ 6.0) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตร ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 0.3

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 3.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของทุกกลุ่มการผลิต โดยเฉพาะกลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 และกลุ่มการผลิตเพื่อการส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) เป็นสำคัญ สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมร้อยละ 3.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 7.5 การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 16.7) และการผลิตน้ำตาล (ลดลงร้อยละ 7.8) ส่วน**ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก**

(สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 5.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.1 ในไตรมาสก่อนหน้า การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนและแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (ลดลงร้อยละ 17.2) และการผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ลดลงร้อยละ 16.7) และ**ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ** (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) ลดลงครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 0.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตน้ำมันปาล์ม (ลดลงร้อยละ 20.6) และการผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ลดลงร้อยละ 6.8) อย่างไรก็ตาม การผลิตปุ๋ยเคมีและสารประกอบไนโตรเจนปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 41.0 สำหรับ**อัตราการเข้าหักการผลิตเฉลี่ย**อยู่ที่ร้อยละ 60.45 สูงกว่าร้อยละ 57.38 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 64.19 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 11.8 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 9.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศและการท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) โดยในไตรมาสนี้มี**นักท่องเที่ยวต่างประเทศ**ที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 9.370 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 92.01 ของช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.5 ส่งผลให้**มูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยว**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 3.71 แสนล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 74.40 ของช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นร้อยละ 38.3 ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวน 67.990 ล้านคน-ครั้ง เพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 8.6 สร้างรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยอยู่ที่ 2.32 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 10.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 26.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มี**รายรับรวมจากการท่องเที่ยว** 6.03 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.0 สำหรับ**อัตราการเข้าพักเฉลี่ย**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 75.27 สูงกว่าร้อยละ 73.55 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 70.24 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และเป็นอัตราการเข้าพักสูงสุดในรอบ 20 ไตรมาส

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 5.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายภาคครัวเรือน โดย**ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 10.7 แต่ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 17.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของหมวดร้านขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ อาทิ ร้านเครื่องประดับ และร้านเครื่องสำอาง และหมวดการขายปลีกในร้านค้าทั่วไป โดยเฉพาะการขายปลีกในร้านดิสเคาท์สโตร์/ซูเปอร์มาร์เก็ต/ไฮเปอร์มาร์เก็ต ในขณะที่**ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์** ลดลงร้อยละ 16.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 12.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงในทุกหมวด อาทิ หมวดการขายยานยนต์ และหมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์ และ**ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** ลดลงร้อยละ 0.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของหมวดการขายส่งสินค้าทั่วไป

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 7.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของบริการขนส่งในทุกประเภท ประกอบด้วย (1) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง ขยายตัวร้อยละ 5.7 (2) บริการขนส่งทางอากาศ ขยายตัวร้อยละ 24.1 และ (3) บริการขนส่งทางน้ำ ขยายตัวร้อยละ 5.4 สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.9 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 12.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 11.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

สาขาการก่อสร้าง ลดลงร้อยละ 17.3 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 8.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล เนื่องจากความล่าช้าของการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เป็นสำคัญ ในขณะที่การก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ส่วนการก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะอาคารโรงงานและอาคารพาณิชย์

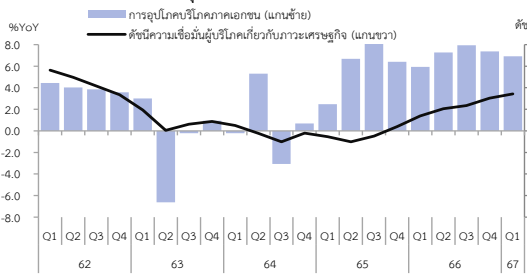

1. ภาพเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี 2567

ด้านการใช้จ่าย

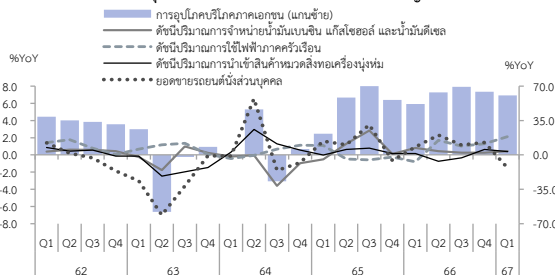
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน: ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 6.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 7.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของภาคบริการด้านการท่องเที่ยว และความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่อยู่ในระดับสูงสุดในรอบ 18 ไตรมาส โดยการใช้จ่ายในหมวดบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 13.7 ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคารและกลุ่มบริการทางการเงินร้อยละ 42.7 และร้อยละ 8.0 ตามลำดับ การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 4.7 และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 45 ไตรมาส ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม และการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มไฟฟ้า ก๊าซ และน้ำมันเชื้อเพลิง สอดคล้องกับอุณหภูมิเฉลี่ยที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ส่วนการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 3.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อน ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และกลุ่มเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง ขณะที่การใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนลดลงร้อยละ 6.8 ซึ่งเป็นการลดลงมากที่สุดในรอบ 10 ไตรมาส ตามการลดลงของการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะร้อยละ 13.9 สอดคล้องกับการเพิ่มความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน และการรอความชัดเจนของการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศและการเปิดตัวรถยนต์รุ่นใหม่ สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 57.2 เพิ่มขึ้นจากระดับ 55.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สูงสุดในรอบ 18 ไตรมาสนับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2562

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง

ที่มา: สศช. และ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

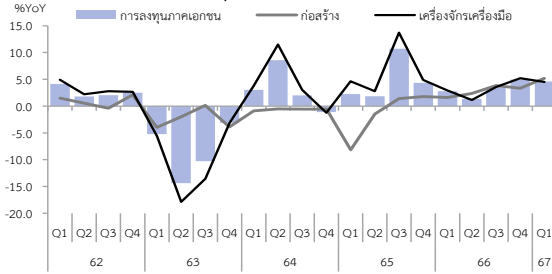
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและเครื่องใช้ที่สำคัญ

ที่มา: สศช. และ ธนาคารแห่งประเทศไทย

การลงทุนภาคเอกชน: ขยายตัวในเกณฑ์ดีร้อยละ 4.6 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 9 ตามการขยายตัวของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ และหมวดก่อสร้าง โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ ขยายตัวร้อยละ 4.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของการการลงทุนในหมวดเครื่องใช้สำนักงานที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนการลงทุนในหมวดก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 5.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม สอดคล้องกับพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างทั่วประเทศที่กลับมาขยายตัวร้อยละ 10.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม การก่อสร้างที่อยู่อาศัยชะลอตัว สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจไนไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 48.8 จากระดับ 49.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าระดับ 50 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

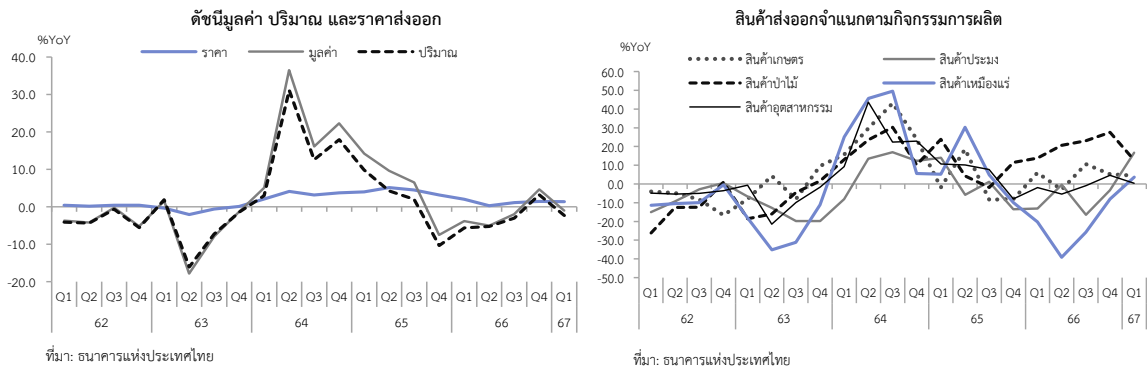
การส่งออก: มูลค่าการส่งออกในรูปแบบดอลลาร์ สรอ. ปรับตัวลดลงตามการลดลงของปริมาณการส่งออก ในขณะที่ราคาส่งออกปรับตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกสินค้าไนไตรมาสแรกของปี 2567 มีมูลค่า 69,592 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 1.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีปริมาณการส่งออก ลดลงร้อยละ 2.3 ตามการลดลงของดัชนีปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตร ขณะที่ดัชนีราคาสินค้าส่งออก เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 14 ร้อยละ 1.3 ตามดัชนีราคาส่งออกสินค้าเกษตรที่ยังขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.9 เมื่อหักการส่งออกทองคำออกแล้ว มูลค่าการส่งออกปรับตัวลดลงร้อยละ 0.6 และเมื่อหักการส่งออกทองคำ น้ำมัน และอาวุธยุทธโธปกรณ์ออกแล้ว มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 0.4 ส่วนการส่งออกในรูปแบบของเงินบาท มีมูลค่า 2,483 พันล้านบาท ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 3.9

ไนไตรมาสแรกของปี 2567 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์ดี ขณะที่การส่งออกสินค้าลดลง

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 6.9 ตามการขยายตัวของ การใช้จ่ายภาคเอกชนเกือบทุกหมวด ยกเว้นหมวดสินค้าคงทนที่ลดลง

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์ดีร้อยละ 4.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของทั้งการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือและหมวดก่อสร้าง

มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปแบบดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 1.0 ตามการลดลงของดัชนีปริมาณการส่งออกขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้น

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ที่ร้อยละ 4.5 โดยเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาส่งออกร้อยละ 7.9 ขณะที่ดัชนีปริมาณการส่งออกลดลงร้อยละ 3.2 สอดคล้องกับการลดลงของผลผลิตทางการเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย โดยมูลค่าการส่งออก ข้าว เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.2 ซึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของทั้งราคาและปริมาณการส่งออกร้อยละ 19.9 และร้อยละ 19.4 ตามลำดับ ตามการส่งออกไปยังตลาดอินโดนีเซีย สหรัฐฯ และฟิลิปปินส์ เป็นสำคัญ ยางพารา เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.9 เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและราคาส่งออกร้อยละ 8.3 และร้อยละ 15.3 ตามลำดับ ตามการส่งออกไปยังตลาดจีน สหรัฐฯ และมาเลเซีย เป็นสำคัญ ขณะที่ทุเรียน ลดลงร้อยละ 53.2 โดยปริมาณการส่งออกลดลง ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้น ตามการส่งออกไปยังตลาดจีน เป็นสำคัญ มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ชะลอจากร้อยละ 4.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาส่งออก ขณะที่ปริมาณการส่งออกลดลง มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ขยายตัว เช่น คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 172.5) เหล็กและเหล็กกล้า (ร้อยละ 62.4) และอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 24.3) เป็นต้น มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ลดลง เช่น น้ำตาล (ลดลงร้อยละ 29.1) ผลิตภัณฑ์ยาง (ลดลงร้อยละ 19.2) เครื่องปรับอากาศ (ลดลงร้อยละ 15.4) รถกระบะและรถบรรทุก (ลดลงร้อยละ 15.3) แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน (ลดลงร้อยละ 11.3) และชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ลดลงร้อยละ 6.9) เป็นต้น มูลค่าการส่งออกสินค้าประมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.8 สินค้าที่มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ กุ้ง ปู กุ้งและล็อบสเตอร์ (ร้อยละ 17.3) และปลา (ร้อยละ 27.8) สินค้าส่งออกอื่น ๆ ลดลงร้อยละ 25.2 ส่วนหนึ่งมาจากการลดลงของมูลค่าการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปร้อยละ 16.0 เป็นสำคัญ

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร และสินค้าอุตสาหกรรม ขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกเป็นสำคัญ ขณะที่ปริมาณส่งออกปรับตัวลดลง

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.								
%YoY	2565		2566				2567	สัดส่วน Q1/67 (%)
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	
สินค้าเกษตร	1.0	3.8	6.0	-3.0	10.6	5.3	4.5	6.4
ข้าว	14.9	29.3	24.4	18.3	27.0	43.8	43.2	2.3
ยางพารา	-7.9	-29.2	-37.7	-40.2	-33.8	6.5	24.9	1.7
ทุเรียน	-7.7	28.1	218.9	19.6	87.8	-51.7	-53.2	0.2
ผลไม้อื่น ๆ	8.9	15.7	12.7	-7.4	42.3	18.5	11.7	0.7
สินค้าอุตสาหกรรม	4.8	-1.1	-2.0	-5.4	-1.0	4.7	0.4	89.4
อาหาร	18.0	-2.8	3.3	-8.9	-6.2	1.6	-7.2	7.6
- น้ำตาล	92.4	20.6	32.4	34.9	-3.7	15.5	-29.1	1.4
- ปลากระป๋องและปลาแปรรูป	14.0	-7.2	-2.3	-10.8	-11.5	-3.7	9.0	1.1
- เบ็ด-ไก่กระป๋องและแปรรูป	23.1	-6.3	-5.6	-6.2	-11.2	-1.7	2.2	1.0
เครื่องดื่ม	5.6	1.9	-1.5	3.9	-1.2	6.9	11.5	1.1
ผลิตภัณฑ์ยาง	-12.6	-13.1	0.3	-12.3	-22.2	-18.9	-19.2	1.9
อาหารสัตว์	15.8	-13.6	-20.9	-24.6	-10.3	4.0	20.3	1.0
อิเล็กทรอนิกส์	3.7	-3.7	-8.1	-6.1	-5.1	4.9	6.6	11.8
- คอมพิวเตอร์	0.6	97.8	19.2	205.5	51.6	185.3	172.5	1.2
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	-11.1	-24.1	-24.9	-29.6	-32.7	-4.9	-6.9	3.8
- แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	9.3	4.1	-0.2	2.9	16.4	-2.7	-11.3	2.9
- อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม	40.4	12.9	17.7	14.0	11.7	9.9	24.3	3.5
เครื่องใช้ไฟฟ้า	2.7	4.0	4.6	9.3	2.1	-0.1	-4.5	9.9
- เครื่องปรับอากาศ	8.8	-11.9	12.5	-5.1	-33.0	-28.8	-15.4	2.4
- ตู้เย็น	-7.1	-6.7	-18.8	-19.1	-0.5	23.3	7.0	0.7
- ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	13.4	31.4	27.2	44.8	40.6	16.3	-0.7	2.8
ผลิตภัณฑ์โลหะ	3.9	-7.0	-14.4	-19.1	-3.9	14.7	21.8	6.1
- เหล็กและเหล็กกล้า	5.9	-3.3	-10.0	-22.3	-3.6	32.6	62.4	2.1
ยานยนต์	-1.0	7.6	10.3	5.3	13.5	1.5	-5.1	15.4
- รถยนต์นั่ง	-29.8	17.3	52.3	15.9	20.9	-7.3	-3.6	2.9
- รถกระบะและรถบรรทุก	-8.9	17.5	36.4	22.2	14.0	1.6	-15.3	2.9
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	-0.2	1.0	-8.3	-3.4	6.3	10.7	4.1	6.8
เครื่องจักรและอุปกรณ์	6.3	-0.8	-0.6	-1.5	0.8	-1.8	-1.4	8.3
อากาศยาน, เรือ, แขน, และรถไฟ	63.4	4.9	9.8	-28.2	1.6	91.0	25.8	1.5
เครื่องประดับ	31.6	10.8	22.0	3.7	11.5	6.4	13.6	3.5

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2565	2566				2567	สัดส่วน Q1/67 (%)	
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4		Q1
เครื่องประดับ	31.6	10.8	22.0	3.7	11.5	6.4	13.6	3.5
เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี	-3.2	-14.9	-21.8	-19.9	-12.7	-2.0	-4.8	7.0
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	14.5	0.2	3.1	-29.4	-2.7	52.2	-3.9	3.0
สินค้าประมง	-2.1	-8.5	-13.2	-0.4	-16.4	-3.3	16.8	0.6
กุ้ง, ปู, กุ้ง และล็อบสเตอร์	-7.7	-7.7	-11.2	8.7	-19.6	-7.4	17.3	0.3
ปลา	0.2	-12.8	-24.3	-16.1	-13.6	4.8	27.8	0.2
สินค้าส่งออกอื่นๆ	73.3	-11.5	-37.3	-8.0	-8.7	95.0	-25.2	2.4
ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป	81.2	-15.6	-46.9	-1.3	-9.9	98.0	-16.0	2.3
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	5.7	-1.0	-3.3	-5.2	-0.5	5.8	-0.2	100.0
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	5.4	-1.7	-3.8	-5.0	-2.0	4.6	-1.0	98.0
มูลค่าสินค้าส่งออกไม่รวมทองคำ	4.3	-1.4	-1.6	-5.1	-1.8	3.5	-0.6	95.8

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตลาดส่งออก: การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักบางส่วนลดลงโดยเฉพาะตลาดจีน ญี่ปุ่น อาเซียน (5) และอินเดีย ขณะที่การส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ สหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK และออสเตรเลียขยายตัว โดยการส่งออกไปยัง **ตลาดจีน** ลดลงร้อยละ 5.1 ตามการลดลงของการส่งออกผลไม้สด แซ่เหียน แซ่แข็งและแห้ง ผลิตภัณฑ์ยาง และเม็ดพลาสติก เป็นสำคัญ **ตลาดญี่ปุ่น** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 9.0 ตามการลดลงของการส่งออกเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ และเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ **ตลาดอาเซียน (5)** ลดลงร้อยละ 5.2 ตามการส่งออกไปยังตลาดมาเลเซียและอินโดนีเซีย เป็นสำคัญ และ**ตลาดอินเดีย** ลดลงร้อยละ 3.4 ตามการส่งออกเม็ดพลาสติก เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ และไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ เป็นสำคัญ **ตลาดส่งออกที่ยังคงขยายตัว** เช่น **ตลาดสหรัฐฯ** เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 9.9 ตามการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และเครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ **ตลาดสหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK** กลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 2.4 ตามการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ และรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ **ตลาดออสเตรเลีย** เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.8 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ และเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ **ตลาดซาอุดีอาระเบีย** ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 4.3 ตามการส่งออกรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ และตู้เย็นและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ และ **กลุ่มประเทศ CLMV** ขยายตัวร้อยละ 6.5 ตามการส่งออกไปยังตลาดกัมพูชา และลาว เป็นสำคัญ

ตลาดส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

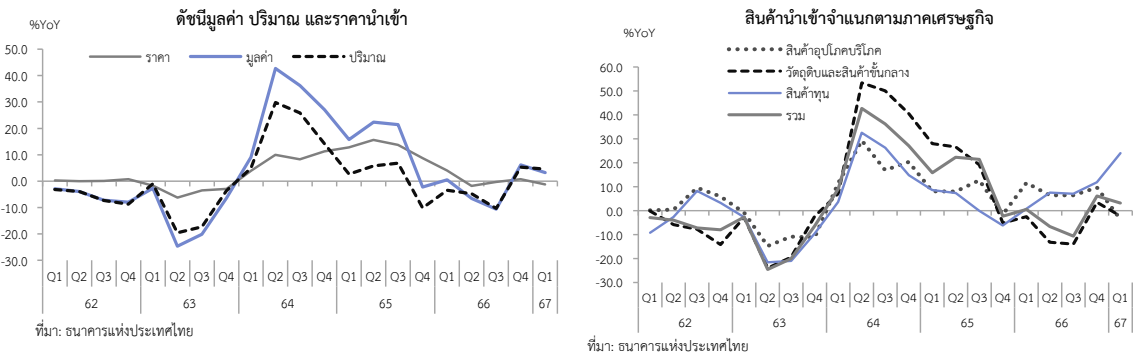
%YOY	2565		2566				2567	สัดส่วน
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q1/67 (%)
มูลค่าการส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	287,425	284,562	71,164	71,648	71,899	69,850	70,995	100.0
(%YoY)	5.7	-1.0	-3.3	-5.2	-0.5	5.8	-0.2	
สหรัฐอเมริกา	13.4	2.8	-3.7	1.7	3.4	10.2	9.9	17.8
จีน	-7.6	-0.8	-7.2	-0.5	4.3	0.4	-5.1	10.4
ญี่ปุ่น	-1.4	0.1	-0.3	-2.4	2.9	-0.03	-9.0	8.3
อาเซียน (9)	10.5	-7.1	-3.0	-15.2	-12.7	4.6	-0.5	24.4
- อาเซียน (5)*	9.7	-1.7	-1.1	-12.2	-5.5	15.6	-5.2	13.8
- CLMV**	11.5	-14.3	-5.7	-19.2	-22.0	-8.9	6.5	10.5
สหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK	5.2	-4.2	-1.2	-2.2	-9.2	-4.0	2.4	8.4
สหราชอาณาจักร (UK)	15.6	0.9	2.8	20.4	-0.4	-16.8	-10.5	1.3
ตะวันออกกลาง (15)***	21.7	-2.9	14.4	-9.8	-8.5	-6.3	-3.5	3.9
- ซาอุดีอาระเบีย	24.9	29.3	47.8	22.7	35.1	15.4	4.3	1.0
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	23.1	-6.2	17.1	-16.8	-17.4	-4.4	0.1	1.3
ออสเตรเลีย	2.1	8.2	-9.0	15.4	9.0	18.4	24.8	4.6
ฮ่องกง	-13.0	10.0	-3.3	-9.5	34.7	25.8	23.5	4.4
อินเดีย	22.6	-3.9	3.9	-19.4	1.6	1.3	-3.4	3.6
เกาหลีใต้	8.7	-5.2	-0.7	-10.4	-11.3	3.8	-7.5	2.1
ไต้หวัน	1.0	1.6	-2.5	-7.3	5.2	13.6	-2.5	1.6

หมายเหตุ: * อาเซียน (5) ประกอบด้วย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์
** CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม
*** ตะวันออกกลาง (15) ประกอบด้วย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ บาห์เรน อียิปต์ อิสราเอล อิรัก อิหร่าน จอร์แดน คูเวต เลบานอน โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย เยเมน ลิเบีย และซีเรีย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การส่งออกสินค้าไปยัง
ตลาดจีน ญี่ปุ่น อาเซียน (5)
และอินเดียลดลง ขณะที่
การส่งออกไปยังตลาด
สหรัฐฯ สหภาพยุโรป (27)
ไม่รวม UK และ
ออสเตรเลียขยายตัว

การนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 67,982 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ชะลอลงจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 5.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนราคานำเข้าลดลงร้อยละ 1.2 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 1.2 ชะลอลงจากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า **ในรูปของเงินบาท** การนำเข้าสินค้ามีมูลค่ารวม 2,424 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 8.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการอ่อนค่าของเงินบาท

ในรายละเอียด มูลค่าการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง และสินค้าอุปโภคบริโภคปรับตัวลดลง ขณะที่มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนขยายตัวสูงขึ้น โดยมูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางลดลงร้อยละ 2.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ชะลอลงจากร้อยละ 5.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนราคานำเข้าลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 2.7 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าลดลง เช่น เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ และวัสดุที่ทำด้วยโลหะ เป็นต้น **มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอุปโภคบริโภค**ลดลงร้อยละ 3.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณการนำเข้าที่ลดลงร้อยละ 4.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าลดลง เช่น ยานพาหนะ และยาและเวชภัณฑ์ เป็นต้น **มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าทุน**เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 11.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.6 ส่วนราคานำเข้าลดลงร้อยละ 0.5 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์ และอากาศยาน เรือ แทนฯ เป็นต้น **มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอื่น ๆ** เพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูงร้อยละ 46.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 95.3

%YoY	สินค้านำเข้าสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.							สัดส่วน Q1/67 (%)
	2565 ทั้งปี	2566 ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	
สินค้าอุปโภคบริโภค	6.5	8.5	11.6	6.4	6.4	9.6	-3.6	12.6
- ไม่รวมยานพาหนะ	5.3	1.1	3.8	-1.9	-0.8	3.3	-0.4	11.5
อาหาร เครื่องดื่มฯ	14.6	2.0	0.9	0.8	0.2	5.9	3.7	2.5
โทรศัพท์มือถือ	-11.4	-5.1	-4.8	-25.0	-3.6	11.7	-0.0	1.4
ยาและเวชภัณฑ์	-6.9	-9.9	-19.3	-9.7	0.9	-8.1	-7.4	1.1
ยานพาหนะ	32.2	132.1	179.1	176.6	117.9	88.8	-28.6	1.0
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	16.4	-7.1	-2.5	-13.2	-14.0	3.5	-2.2	61.9
- ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง	5.7	-5.7	-4.1	-11.7	-8.8	3.3	-1.3	45.1
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ฯ	8.8	4.5	-0.8	-3.4	3.4	20.4	10.9	16.6
น้ำมันดิบ	53.1	-7.8	3.8	-23.9	-18.4	15.4	3.5	11.4
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ฯ	6.6	-15.4	-10.5	-21.4	-20.6	-6.7	-4.1	8.5
วัสดุที่ทำด้วยโลหะ	-0.5	-16.7	-14.6	-26.6	-18.3	-2.5	-11.4	7.2
สินค้าทุน	2.1	6.7	0.8	7.5	7.0	11.8	24.0	20.8
- ไม่รวมคอมพิวเตอร์	3.4	3.9	1.8	2.3	6.3	5.1	2.5	16.4
เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน	2.1	-1.3	-4.1	1.4	-1.7	-0.8	-5.3	6.8
คอมพิวเตอร์	-15.7	56.2	-16.3	111.9	17.3	142.1	444.4	4.5
อากาศยาน, เรือ, แทน, และรถไฟ	11.3	19.5	18.5	-5.4	17.7	55.9	74.4	2.0
หม้อแปลง เครื่องกำเนิดไฟฟ้า มอเตอร์ฯ	6.7	2.1	6.0	3.0	-0.2	-0.5	-0.4	1.8
เครื่องจักรต่าง ๆ	-0.1	1.3	6.3	0.3	-1.6	0.7	-8.4	1.2
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	21.4	-22.5	-13.5	-13.3	-47.7	3.8	46.0	4.7
ทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ)	32.0	-29.4	-24.2	-15.2	-55.5	2.5	95.3	3.7
สินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ด	-2.2	-1.7	7.4	-8.2	-12.3	7.5	-22.7	1.0
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากร	12.8	-3.7	-0.7	-7.7	-10.7	5.8	3.8	100.0
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	14.0	-3.1	0.5	-6.6	-10.7	6.1	3.2	90.1
มูลค่าสินค้านำเข้าไม่รวมทองคำ	13.4	-2.0	1.2	-6.3	-7.6	6.3	1.2	86.4

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ตามการขยายตัวของ การนำเข้าสินค้าทุน และหมวดสินค้าอื่น ๆ โดยเฉพาะทองคำ

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ											
ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้า %YoY	2565					2566					2567
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
สินค้าอุปโภคบริโภค	1.6	3.5	2.2	6.9	-5.3	5.7	7.0	4.0	4.2	7.6	-4.7
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	1.3	7.9	6.0	3.8	-12.3	-4.6	-3.6	-7.9	-10.7	5.7	0.5
สินค้าทุน	-0.7	5.0	3.4	-3.2	-7.2	6.3	-0.2	7.0	6.9	11.6	24.6
ปริมาณนำเข้ารวม	1.2	2.7	5.8	6.8	-10.1	-3.6	-3.5	-4.8	-10.4	5.3	4.5

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ											
ดัชนีราคาสินค้านำเข้า %YoY	2565					2566					2567
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
สินค้าอุปโภคบริโภค	4.9	4.4	5.7	5.4	4.0	2.6	4.3	2.3	2.1	1.9	1.2
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	15.0	18.6	19.4	14.7	8.0	-2.6	1.2	-5.8	-3.7	-2.1	-2.7
สินค้าทุน	2.9	3.3	3.8	3.2	1.1	0.4	1.0	0.4	0.0	0.2	-0.5
ราคานำเข้ารวม	12.7	12.8	15.6	13.7	8.8	0.6	4.1	-1.9	-0.3	0.7	-1.2

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราการค้า (Term of Trade) ปรับตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกสินค้าเกษตรเป็นสำคัญ ขณะที่ราคานำเข้าลดลงร้อยละ 1.2 ตามการลดลงของราคานำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าทุนร้อยละ 2.7 และร้อยละ 0.5 ตามลำดับ ส่งผลให้อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 99.0 เพิ่มขึ้นจากระดับ 96.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และเพิ่มขึ้นจากระดับ 97.6 ในไตรมาสก่อนหน้า

ดุลการค้าเกินดุล ในไตรมาสแรกของปี 2567 ดุลการค้าเกินดุล 1.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าการเกินดุล 3.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าการเกินดุล 4.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 58.6 พันล้านบาท ต่ำกว่าการเกินดุล 122.6 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าการเกินดุล 156.4 พันล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

อัตราการค้า											
%YoY	2565					2566					2567
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
อัตราการค้า*	96.8	98.5	96.0	96.0	97.0	97.4	96.5	98.0	97.4	97.6	99.0
%YOY	-7.8	-7.8	-9.1	-8.4	-6.1	0.6	-2.0	2.2	1.4	0.6	1.6

หมายเหตุ : * อัตราการค้า (Terms of Trade : TOT) คือ ราคาสินค้าส่งออกเทียบกับราคาสินค้านำเข้าของแต่ละประเทศ หาก TOT ปรับดีขึ้นหมายถึงประเทศนั้น ๆ ได้ประโยชน์มากขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่ส่งออกได้ราคาสูงขึ้นเทียบกับราคาที่นำเข้า

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราการค้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

ดุลการค้าเกินดุล 1.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าการเกินดุลในไตรมาสก่อนหน้าและในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ขีดความสามารถในการส่งออกสินค้าไทย : ความท้าทายเชิงโครงสร้างการผลิต

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) นับเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญต่อการผลิต การลงทุน และการส่งออกสินค้า รวมไปถึงการสนับสนุนการยกระดับเทคโนโลยีการผลิตในประเทศผู้รับการลงทุน ซึ่งไทยถือเป็นหนึ่งในประเทศที่ได้รับประโยชน์จากการเข้ามาลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและช่วยขับเคลื่อนภาคการผลิตและการส่งออกของไทยในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ในฐานะการเป็นประเทศผู้ผลิตสินค้าชั้นกลางและปลายน้ำที่รับจ้างผลิตและประกอบสินค้าเพื่อส่งออกไปยังประเทศที่สามเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่มูลค่าโลกและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลในปัจจุบัน ประกอบกับแนวโน้มความต้องการสินค้าที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (High-Tech) หรือสินค้าทุนเข้มข้น (Capital-Intensive) มากขึ้น ส่งผลให้ประเทศผู้ส่งออกสินค้าในกลุ่มดังกล่าวได้รับประโยชน์จากการขยายตัวของการส่งออกที่ช่วยสร้างให้เกิดมูลค่าเพิ่มในประเทศ (Domestic Value Added: DVA) ได้ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศที่ยังเป็นผู้ผลิตสินค้าในกลุ่มเทคโนโลยีชั้นกลาง (Medium-Tech) ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้รับจ้างการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกไปยังประเทศที่สาม

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การลงทุนภาคเอกชน และมูลค่าการส่งออกของไทย ในช่วงปี 2537 - 2566

	2537 - 2539	2540 - 2541	2542 - 2550	2551 - 2552	2553 - 2560	2561 - 2562	2563	2564 - 2566
%YoY	Pre AFC	AFC	Post AFC	Subprime	Post Subprime	Trade War	COVID-19	Post COVID-19
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP)	7.3	-5.2	5.2	0.5	3.8	3.2	-6.1	2.0
- การลงทุนภาคเอกชน	7.5	-42.2	9.1	-5.6	4.6	3.5	-8.1	3.6
- การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	8.5	-3.7	6.5	-0.5	2.8	1.3	-5.3	0.7
มูลค่าการส่งออกสินค้า (USD)	15.0	-1.5	12.8	1.2	6.0	2.1	-6.5	7.6

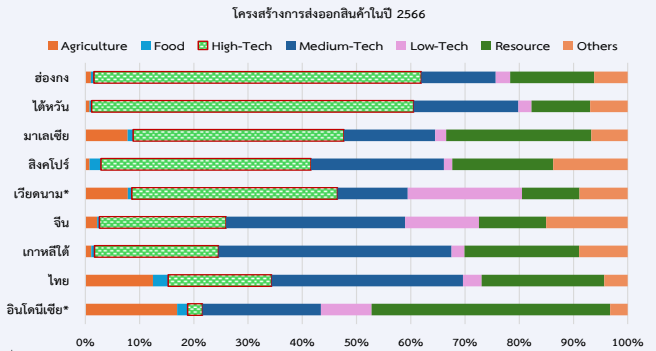
ที่มา: ธปท. และ สศช.

จากข้อมูลในปี 2566 การส่งออกสินค้าของไทยมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 54.5 ของ GDP ของประเทศ สะท้อนให้เห็นบทบาทที่เกี่ยวข้องกับภาคเศรษฐกิจในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2567 มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยปรับตัวลดลงร้อยละ 1.0 สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมซึ่งลดลงร้อยละ 3.7 (ลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 6) โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ลดลง โดยเฉพาะยานยนต์ ชิ้นส่วนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แผงวงจรรวม ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า และเครื่องปรับอากาศ ขณะที่สินค้าเกษตรสำคัญทั้งข้าวและยางพารายังขยายตัวในเกณฑ์ดี ขณะที่ประเทศที่พึ่งพาการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ อาทิ ฮองกง เกาหลีใต้ ไต้หวัน และเวียดนาม จะพบว่าการส่งออกยังคงเร่งตัวขึ้นตามวัฏจักรการฟื้นตัวของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นที่ต้องการในตลาดโลก สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นศักยภาพในการส่งออกสินค้าที่มีความแตกต่างกัน โดยเป็นผลจากความสามารถในการยกระดับเทคโนโลยีการผลิตอุตสาหกรรมในอนที่ที่จะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศที่แตกต่างกัน

อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของประเทศสำคัญในภูมิภาคเอเชีย ในช่วงปี 2566 - 2567

ประเทศ	Q1/2566	Q2/2566	Q3/2566	Q4/2566	Q1/2567
จีน	-1.9	-4.9	-9.9	-1.2	1.5
ฮองกง	-18.0	-13.3	-5.7	6.6	12.2
อินโดนีเซีย	1.3	-17.8	-18.6	-8.3	-7.2
มาเลเซีย	-1.6	-14.6	-17.8	-9.4	-5.0
เกาหลีใต้	-12.8	-12.0	-9.7	5.7	8.3
สิงคโปร์	-5.2	-14.5	-12.6	3.0	3.9
ไต้หวัน	-19.2	-17.0	-5.1	3.3	12.9
เวียดนาม	-11.6	-11.6	-2.4	6.9	16.8
ไทย	-3.8	-5.0	-2.0	4.6	-1.0

ที่มา: CEIC

ที่มา: Trademap, International Trade Centre คำนวณโดย สศช.
หมายเหตุ: *ข้อมูลล่าสุดปี 2565; การจำแนกประเภทเทคโนโลยี อ้างอิงตามการจัดกลุ่มของ UN Comtrade Database โดยใช้รหัสการส่งออก HS Code 4 digits (1,263 รายการ) โดยสินค้าเกษตร รหัส 01-05 สินค้าอาหาร รหัส 16-24 ส่วนสินค้าอื่น ๆ จะเป็นกลุ่มสินค้าที่ไม่สามารถระบุได้ 156 รายการ

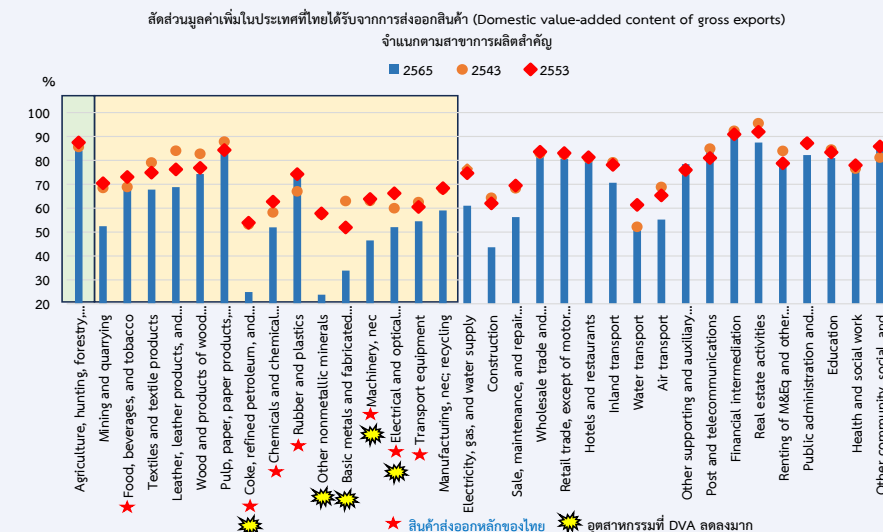
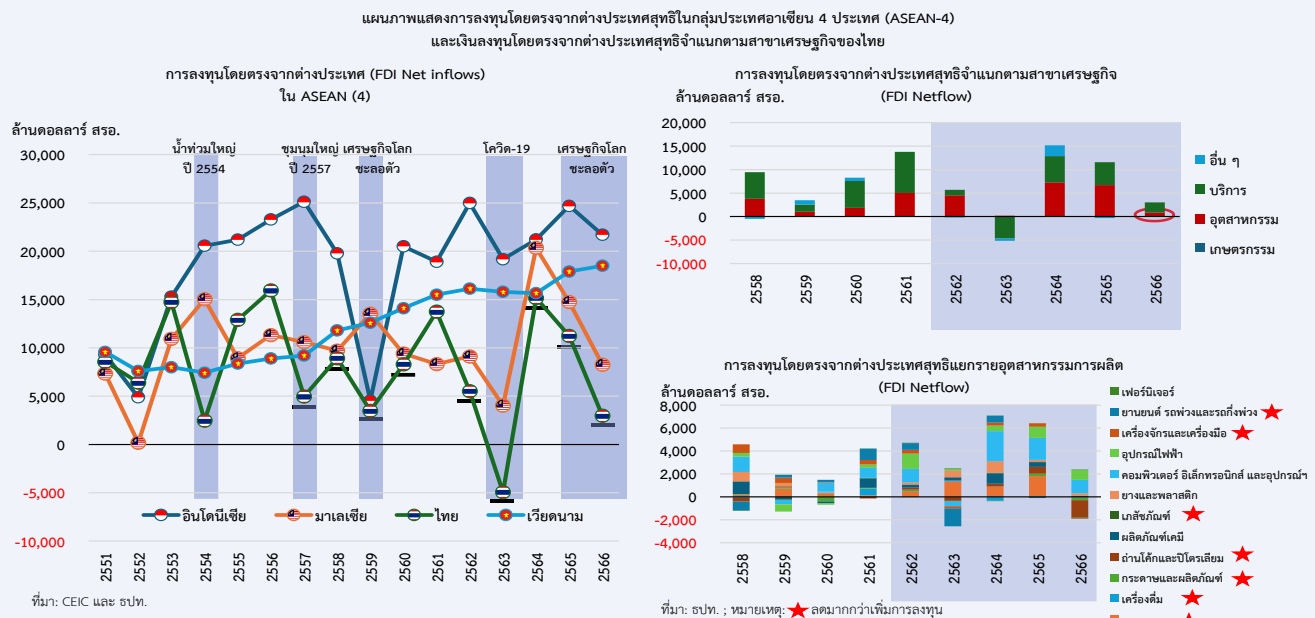
หากพิจารณามูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศที่มุ่งเน้นการส่งออกสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (High-Tech) พบว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าในกลุ่มประเทศดังกล่าวยังคงขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง เช่น ฮองกง เกาหลีใต้ สิงคโปร์ และไต้หวัน รวมทั้งเวียดนามที่ได้ประโยชน์จากการเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ขั้นปลาย (Downstream Industry) ตามการฟื้นตัวของความต้องการสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ คอมพิวเตอร์ เซมิคอนดักเตอร์ และสมาร์ทโฟน ขณะที่การส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ของไทยส่วนใหญ่ยังเป็นสินค้าชั้นกลาง เช่น วงจรรวม (Integrated Circuit: IC) และแผงวงจรพิมพ์ (Printed Circuit Board: PCB) ซึ่งแม้ว่าจะสามารถเกาะเกี่ยววัฏจักรการฟื้นตัวของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์โลกได้บ้างแต่ต้องเผชิญกับสินค้าที่มีการแข่งขันทั้งทางด้านราคาและเทคโนโลยีที่สูงขึ้น และเป็นสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้ค่อนข้างน้อยเนื่องจากส่วนหนึ่งยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางในสัดส่วนที่สูง โดยข้อมูลจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทยปี 2558 (Input-output table of Thailand 2015) ชี้ว่าสินค้าอุตสาหกรรมยังคงต้องพึ่งพาสินค้านำเข้าถึงร้อยละ 30.8 ของมูลค่าผลผลิตรวม (Gross output) สอดคล้องกับข้อมูลจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตหลายภูมิภาค (Multi-Regional Input Output Tables: MRIOTs) จัดทำโดยธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ในช่วง 20 กว่าปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมไทยที่สร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศ (DVA) ลดลงมากที่สุด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์แร่ที่ไม่ใช่โลหะ รองลงมาคือ ปิโตรเลียม โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักรกล

ขีดความสามารถในการส่งออกสินค้าไทย : ความท้าทายเชิงโครงสร้างการผลิต (ต่อ)

และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ตามลำดับ โดยมีสาเหตุหลักมาจากการต้องพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากต่างประเทศในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันสินค้าส่งออกสำคัญของไทยยังเป็นสินค้าเทคโนโลยีชั้นกลาง (Medium-Tech) ที่สร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศไม่สูงนัก จึงไม่ได้รับประโยชน์จากกระแสความต้องการสินค้าในตลาดโลกที่เปลี่ยนแปลงไปเท่าที่ควร

นอกจากนี้ แม้ว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมาภูมิภาคอาเซียนจะได้ประโยชน์จากการย้ายฐานการผลิตสินค้าออกจากจีนเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบจากมาตรการกีดกันการค้าของสหรัฐฯ แต่เมื่อพิจารณามูลค่าเงินลงทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาในกลุ่มประเทศอาเซียน 4 ประเทศ (ASEAN-4) ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม และไทย พบว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของไทยต่ำสุดในกลุ่มประเทศสำคัญในอาเซียน ในปี 2566 เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิ (FDI Netflow) ของไทยอยู่ที่เพียง 2,969 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าอินโดนีเซีย เวียดนาม และมาเลเซีย ซึ่งอยู่ที่ 21,701 ล้านดอลลาร์ สรอ., 18,500 ล้านดอลลาร์ สรอ. และ 8,255 ล้านดอลลาร์ สรอ. ตามลำดับ และยังมีทิศทางปรับตัวลดลงต่อเนื่อง ขณะที่การลงทุนในอุตสาหกรรมดั้งเดิมของไทยอย่างอุตสาหกรรมปิโตรเลียมมีการลงทุนลดลงอย่างเห็นได้ชัดและถือเป็นการลงทุนครั้งแรกในรอบ 3 ปี สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า อุตสาหกรรมที่เป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในอดีตที่ผ่านมาเริ่มมีบทบาทต่อภาคการผลิตและการส่งออกของไทยลดต่ำลง

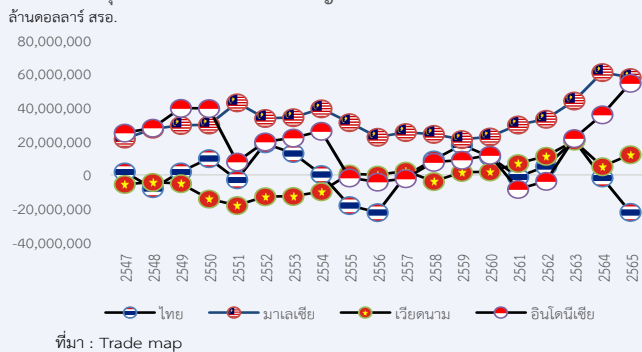
ภายใต้สถานการณ์การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของไทยและขีดความสามารถในการส่งออกสินค้าที่ลดต่ำลงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสำคัญในอาเซียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการภาคการผลิตยกระดับเทคโนโลยีการผลิตไปสู่การผลิตสินค้าที่ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง ควบคู่ไปกับการให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางภายในประเทศ รวมทั้งการผลิตกำลังคนและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งจะเป็แรงขับเคลื่อนสำคัญที่จะช่วยให้ภาคการผลิตและการส่งออกไทยยังคงรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันท่ามกลางบริบทโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

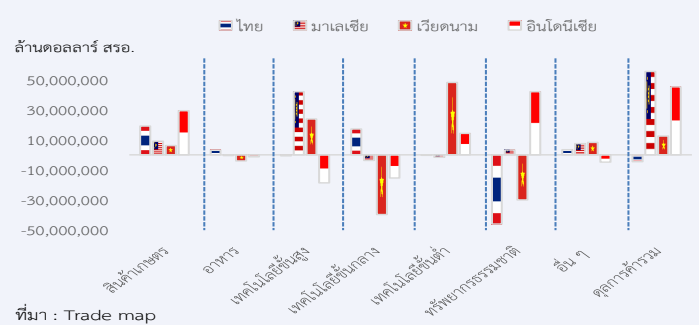
ความสามารถในการสร้างรายได้จากการค้าระหว่างประเทศในแต่ละประเภทสินค้าของประเทศสำคัญใน ASEAN ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา (ปี 2556 - 2566) ผ่านดุลการค้าเฉลี่ยของประเทศต่าง ๆ¹

ท่ามกลางสถานการณ์ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกนับตั้งแต่สงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนที่ยังคงยืดเยื้อมาตั้งแต่ปี 2561 ส่งผลให้การค้าโลกเปลี่ยนแปลงไป จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจว่าแต่ละประเทศโดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคอาเซียนได้รับผลประโยชน์หรือผลกระทบจากการค้าระหว่างประเทศมากน้อยเพียงใด เมื่อพิจารณาจากข้อมูลดุลการค้าเฉลี่ยของแต่ละประเทศในภูมิภาคอาเซียน (ไทย มาเลเซีย เวียดนาม และอินโดนีเซีย) นับตั้งแต่ในช่วงหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (พ.ศ. 2564 - 2566) พบว่า ไทยขาดดุลการค้าเฉลี่ย 4.5 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อปี และเป็นประเทศเดียวที่ขาดดุลการค้าเฉลี่ยในช่วงเวลาดังกล่าว ในขณะที่ประเทศส่วนใหญ่เกินดุล โดยมาเลเซียเกินดุล 55.4 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. อินโดนีเซียเกินดุล 45.2 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. เวียดนามเกินดุล 12.4 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาถึงประเภทของสินค้าจำแนกตามเทคโนโลยี² พบว่า สินค้าที่ไทยเกินดุล คือ สินค้าเกษตร (อาทิ ข้าว ผักและผลไม้) อาหาร (อาทิ ปลาและเนื้อสัตว์แปรรูป น้ำตาล และผลไม้แปรรูป) และสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นกลาง (อาทิ ยานยนต์และชิ้นส่วน พลาสติกและผลิตภัณฑ์ และเครื่องปรับอากาศ) ขณะที่สินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ไทยขาดดุลเฉลี่ย 0.8 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. (แผงวงจรรวม ยารักษาโรค และอุปกรณ์เกี่ยวกับการวัดขั้นสูง) และสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นต่ำ ไทยขาดดุลเฉลี่ย 0.4 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. (กระดาษและผลิตภัณฑ์ เซรามิก และใยสำหรับสิ่งทอ) รวมทั้งสินค้าที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ไทยขาดดุลเฉลี่ย 46.1 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. จากการขาดดุลสินค้าน้ำมันปิโตรเลียม ทองแดง เหล็กและผลิตภัณฑ์ เป็นสำคัญ

ดุลการค้าของประเทศสำคัญใน ASEAN ตั้งแต่ปี 2547 - 2565

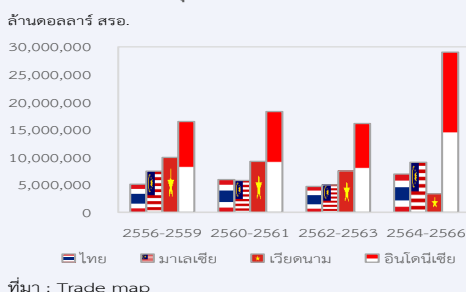

ดุลการค้าเฉลี่ยของไทยกับประเทศสำคัญใน ASEAN ในช่วงหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (ปี 2564-2566)

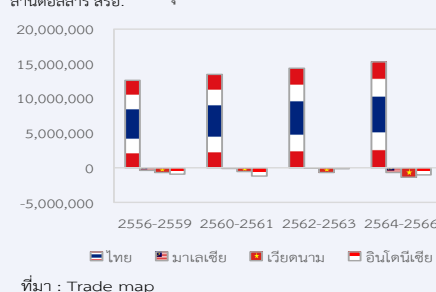

เมื่อพิจารณาประเทศอื่น ๆ พบว่า ในส่วนของสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มาเลเซียและเวียดนามเกินดุลสูงสุดเป็นอันดับ 1 และ 2 ตามลำดับ โดยมาเลเซียเกินดุลเฉลี่ยอยู่ที่ 42.0 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. (แผงวงจรรวม เซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ และโทรศัพท์และอุปกรณ์) และเวียดนามเกินดุลเฉลี่ย 23.8 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. (โทรศัพท์และอุปกรณ์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และเซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ) ส่วนสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นต่ำ เวียดนามเกินดุลเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 1 ที่ 48.0 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. (รองเท้า เครื่องนุ่งห่ม ใยสำหรับสิ่งทอ) และอินโดนีเซียเกินดุล 14.1 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. สำหรับสินค้าที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ อินโดนีเซียเกินดุลเฉลี่ยอยู่ที่ 42.0 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นการเกินดุลจากสินค้าน้ำมัน ทองแดง ลิแกนด์ เป็นสำคัญ และมาเลเซียเกินดุลเฉลี่ยอยู่ที่ 3.1 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นการเกินดุลจากก๊าซธรรมชาติและอะลูมิเนียม เป็นสำคัญ

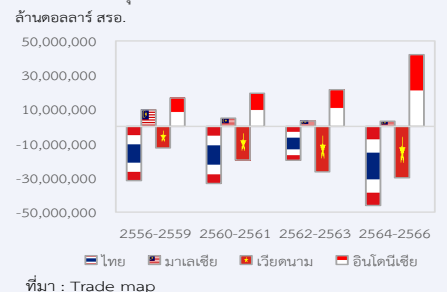
ดุลการค้าสินค้าเกษตร

ดุลการค้าสินค้าอาหาร

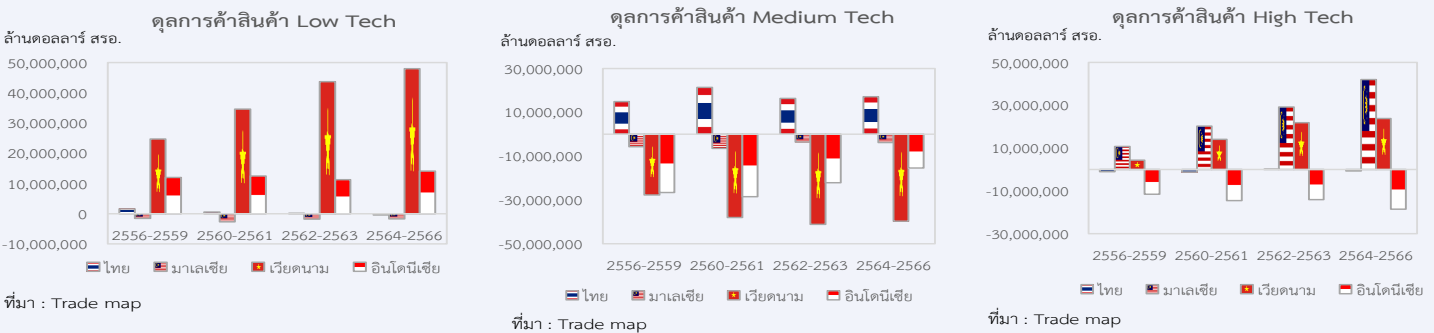
ดุลการค้าสินค้าทรัพยากรธรรมชาติ

¹ ดุลการค้าในบทความนี้เป็นดุลการค้าตามระบบศุลกากรการค้าตามมูลค่าการค้าส่งออกบนราคา F.O.B. - มูลค่าการนำเข้าบนราคา C.I.F. ซึ่งมูลค่าของดุลการค้าจะแตกต่างจากการคำนวณดุลการค้าบนดุลบัญชีเดินสะพัดแบบมูลค่าส่งออกบนราคา F.O.B. - มูลค่าการนำเข้าบนราคา F.O.B. อย่างไรก็ตาม เนื่องจากดุลการค้าตามระบบดุลบัญชีเดินสะพัดไม่มีการคำนวณในรายสินค้า ดังนั้น เพื่อให้เห็นภาพดุลการค้าในรายสินค้าของไทยเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องใช้การใช้อัตราการค้าตามระบบศุลกากรซึ่งเหมาะสมที่สุดในขณะนี้ สำหรับที่มาของข้อมูลทั้งหมดในบทความนี้ มาจาก website www.trademap.org

² การแบ่งสินค้าตามเทคโนโลยีขั้นสูง ขั้นกลาง ขั้นต่ำ และจากทรัพยากรธรรมชาติ เป็นการนำ SITC Rev.3.1 จำนวนตามเทคโนโลยีที่จัดกลุ่มโดย UN Comtrade Database มาจัดกลุ่มร่วมกับ HS Code ระดับ 4 หลัก (จำนวน 1263 Code) ตาม Statistical Papers Series M No.34/Rev.3 ซึ่งเป็นการ Mapping สินค้าระหว่าง Code ทั้ง 2 ที่มีการใช้อย่างแพร่หลาย ส่วนสินค้าเกษตรนั้น เป็นการนำ HS Code รหัส 01 - 15 ส่วนสินค้าอาหารนั้นใช้ HS Code รหัส 16 - 24 สำหรับสินค้าอื่น ๆ นั้น เป็นกลุ่มที่ไม่สามารถจัดกลุ่มได้ มีจำนวน 156 ชนิด

ความสามารถในการสร้างรายได้จากการค้าระหว่างประเทศในแต่ละประเภทสินค้าของประเทศสำคัญใน ASEAN ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา (ปี 2556 - 2566) ผ่านดุลการค้าเฉลี่ยของประเทศต่าง ๆ

นอกจากนี้ หากพิจารณาโดยแบ่งออกเป็น 4 ช่วงเวลา ได้แก่ ปี 2556 - 2559, ปี 2560 - 2561, ปี 2562 - 2563 และปี 2564 - 2566 นั้น พบว่า ในส่วนของสินค้าเกษตร ในทุกช่วงเวลา ทุกประเทศเกินดุลการค้าเฉลี่ยทั้งสิ้น โดยที่อินโดนีเซียเกินดุลการค้ามากเป็นอันดับ 1 อย่างต่อเนื่อง โดยมีทั้ง มาเลเซีย เวียดนามและไทยสลับกันเป็นอันดับ 2 3 และ 4 มาโดยตลอด สำหรับสินค้าอาหาร ไทยเป็นประเทศเดียวที่มีการเกินดุลเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่อีก 3 ประเทศขาดดุลเฉลี่ยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเวียดนามขาดดุลเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของสินค้าที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า อินโดนีเซียและมาเลเซียเป็น 2 ประเทศที่มีการเกินดุลเฉลี่ย ส่วนไทยและเวียดนามมีแนวโน้มการขาดดุลที่เพิ่มขึ้นในสินค้ากลุ่มนี้ สำหรับสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีระดับต่ำ พบว่า เวียดนามเกินดุลเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่อินโดนีเซียเกินดุลเฉลี่ยอยู่ในระดับทรงตัว ขณะที่มาเลเซียขาดดุลในสินค้าดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของไทยในช่วงปี 2556 - 2563 ไทยยังคงเกินดุลเฉลี่ยอยู่เล็กน้อย แต่ในช่วงปี 2564 - 2566 ไทยขาดดุลเฉลี่ยในกลุ่มสินค้าดังกล่าว ในส่วนของ สินค้าที่ใช้เทคโนโลยีระดับกลาง พบว่า ไทยเป็นประเทศเดียวที่มีการเกินดุลเฉลี่ยในสินค้ากลุ่มนี้ ในขณะที่ทั้ง 3 ประเทศขาดดุลอย่างต่อเนื่อง โดยอินโดนีเซียและมาเลเซียมีแนวโน้มการขาดดุลที่ลดลง ขณะที่ เวียดนามยังคงขาดดุลในระดับสูงในสินค้ากลุ่มนี้ และสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง พบว่า ในช่วงปี 2556 - 2566 ทั้งมาเลเซีย (อันดับ 1) และเวียดนาม (อันดับ 2) เกินดุลเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของอินโดนีเซียมีแนวโน้มขาดดุลเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ส่วนไทยขาดดุลเฉลี่ยเล็กน้อยในสินค้ากลุ่มนี้แต่มีแนวโน้มขาดดุลเพิ่มขึ้น

ดุลการค้าในแต่ละประเภทสินค้าของประเทศสำคัญใน ASEAN ในรอบ 11 ปีที่ผ่านมา (ปี 2556 - 2566)

ประเทศ	สินค้าเกษตร	สินค้าอาหาร	สินค้าที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ	สินค้า Low - Tech	สินค้า Medium - Tech	สินค้า High - Tech
ไทย	เกินดุล	เกินดุล	ขาดดุล	ขาดดุล	เกินดุล	ขาดดุล
มาเลเซีย	เกินดุล	ขาดดุล	เกินดุล	ขาดดุล	ขาดดุล	เกินดุล
เวียดนาม	เกินดุล	ขาดดุล	ขาดดุล	เกินดุล	ขาดดุล	เกินดุล
อินโดนีเซีย	เกินดุล	ขาดดุล	เกินดุล	เกินดุล	ขาดดุล	ขาดดุล

ที่มา: Trade map

สินค้าที่ไทยเกินดุลและขาดดุลในช่วงปี 2556 - 2566 (10 อันดับแรก)

เกินดุล (สร้างรายได้)	ขาดดุล (ขาดทุน)
ยานยนต์ (8703, 8704)	น้ำมันดิบ (2709)
เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ (8471)	แผงวงจรรวม (8542)
ยางและผลิตภัณฑ์ (4001, 4011)	ทอง (7108)
เครื่องปรับอากาศ (8415)	โทรศัพท์และชิ้นส่วน (8517)
ข้าว (1006)	ทองแดง (7403)
เครื่องประดับ (7113)	จานบันทึกแบบ Solid State (8523)
โพลิเมอร์ (3901)	แผ่นเหล็กอัลลอยด์ (7210, 7207, 7208, 7326)
ปลาแปรรูป (1604)	ปลาสดแช่เย็นแช่แข็ง (0303)
น้ำตาล (1701)	ถั่ว (1201)
ผลไม้ (0810)	ยารักษาโรค (3004)

หมายเหตุ: () คือ รหัสพิกัดศุลกากร (Harmonize System Code: HS Code)
ที่มา: Trade map

สินค้าที่เวียดนามเกินดุลและขาดดุลในช่วงปี 2556 - 2566 (10 อันดับแรก)

เกินดุล (สร้างรายได้)	ขาดดุล (ขาดทุน)
โทรศัพท์และอุปกรณ์ (8517)	แผงวงจรรวม (8542)
เนือปลาแลแล้ว (0304)	โพลิเมอร์ (3901)
รองเท้า (6403, 6404)	แผงวงจรมีพิมพ์ (8534)
เฟอร์นิเจอร์ (9403)	ยารักษาโรค (3004)
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (8528, 8544, 8525)	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (1005)
กาแฟ (0901)	แผ่นเหล็กอัลลอยด์ (7208)
ข้าว (1006)	ยานยนต์ (8703)
เครื่องแต่งกาย (6110, 6204)	พลาสติกและส่วนประกอบ (3902, 3907, 3926)
เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ (8471)	ถ่านหิน (2701)
ผลไม้ (0810)	Capacitors (8532)

หมายเหตุ: () คือ รหัสพิกัดศุลกากร (Harmonize System Code: HS Code)
ที่มา: Trade map

สินค้าที่มาเลเซียเกินดุลและขาดดุลในช่วงปี 2556 - 2566 (10 อันดับแรก)

เกินดุล (สร้างรายได้)	ขาดดุล (ขาดทุน)
ก๊าซธรรมชาติ (2711)	ถ่านหิน (2701)
แผงวงจรรวม (8542)	ทองคำ (7108)
น้ำมันปาล์ม (1511)	น้ำมันปิโตรเลียม (2710)
เซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ (8541)	ผลิตภัณฑ์เหล็ก (7208)
เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ (8471)	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (1005)
เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติแบบ Solid State (8523)	เคมีภัณฑ์ (3818)
อุปกรณ์เครื่องวัดขั้นสูง (9030)	ถั่วลิสง (1801)
ไขมันพืชและสัตว์ (1516)	เครื่องกำเนิดไฟฟ้า (8501)
โทรศัพท์และอุปกรณ์ (8517)	ชิ้นส่วนยานยนต์ (8708)
เครื่องปรับอากาศ (8415)	น้ำตาล (1701)

หมายเหตุ: () คือ รหัสพิกัดศุลกากร (Harmonize System Code: HS Code)
ที่มา: Trade map

สินค้าที่อินโดนีเซียเกินดุลและขาดดุลในช่วงปี 2556 - 2566 (10 อันดับแรก)

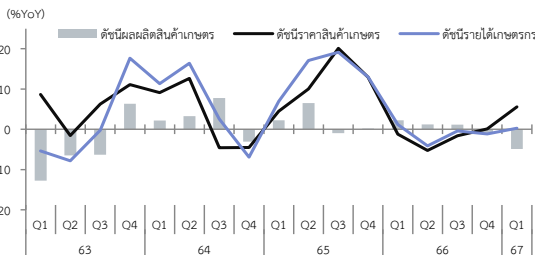
เกินดุล (สร้างรายได้)	ขาดดุล (ขาดทุน)
ถ่านหิน (2701)	น้ำมันปิโตรเลียม (2709, 2710)
น้ำมันปาล์ม (1511)	โทรศัพท์และอุปกรณ์ (8517)
ก๊าซธรรมชาติ (2711)	เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ (8471)
ยางธรรมชาติ (4001)	ผลิตภัณฑ์ให้ความหวาน (1701)
ทองแดง (2603)	โพลิเมอร์ (3901)
ลิแกนด์ (2702)	ส่วนประกอบยานยนต์ (8708)
รองเท้า (6403)	คอตตอน (5201)
อัญมณี (7113)	แผ่นเหล็กอัลลอยด์ (7207, 7225)
ผลิตภัณฑ์จากไม้ (4412)	ถั่ว (1201)
ยานยนต์ (8703)	ปุ๋ยเคมี (3104)

หมายเหตุ: () คือ รหัสพิกัดศุลกากร (Harmonize System Code: HS Code)
ที่มา: Trade map

ด้านการผลิต

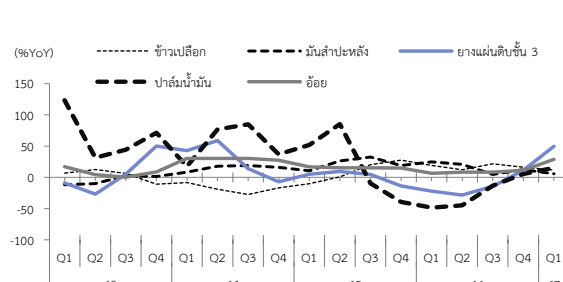
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง: ลดลงร้อยละ 3.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากปัญหาสภาพอากาศที่ร้อนและฝนทิ้งช่วง ประกอบกับปริมาณน้ำอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรร้อยละ 4.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยผลิตหมวดพืชผลสำคัญลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน กลุ่มผลไม้ ข้าวเปลือก อ้อย และมันสำปะหลัง ในขณะที่ผลผลิตหมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ตามการเพิ่มขึ้นของสุกร โคเนื้อ ส่วนหมวดประมงกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ตามการเพิ่มขึ้นของกุ้งขาวแวนนาไมเป็นสำคัญ ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ (1) กลุ่มพืช น้ำมันและพืชอาหาร ประกอบด้วย ปาล์มน้ำมัน ลดลงร้อยละ 20.9 อ้อย ลดลงร้อยละ 12.2 และมันสำปะหลัง ลดลงร้อยละ 9.0 เนื่องจากสภาพอากาศ ร้อนและฝนทิ้งช่วง ประกอบกับการแพร่ระบาดของโรคพืชในพื้นที่เพาะปลูกอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผลผลิตต่อไร่ปรับตัวลดลง (2) กลุ่มไม้ผล ลดลงร้อยละ 6.8 ตามการลดลงของไม้ผลสำคัญ ๆ โดยเฉพาะผลผลิตทุเรียน (ลดลงร้อยละ 50.0) เนื่องจากความแปรปรวนของภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อการออกดอกติดผล และ (3) ข้าวเปลือก ลดลงร้อยละ 6.0 โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากภัยแล้งและฝนทิ้งช่วงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับปริมาณน้ำในเขื่อนและน้ำในแหล่งน้ำตามธรรมชาติมีปริมาณลดลง รวมทั้งการแพร่ระบาดของโรคและศัตรูพืช อย่างไรก็ตาม ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ สุกร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0) โคเนื้อ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0) กุ้งขาวแวนนาไม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7) และไก่เนื้อ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1) ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ เช่น (1) ยางพารา เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.8 (2) ข้าวเปลือก เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.8 (3) อ้อย เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.9 (4) ปาล์มน้ำมัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.4 และ (5) มันสำปะหลัง เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ ขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการปรับตัวลดลง เช่น สุกร (ลดลงร้อยละ 29.5) กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 7.0) และไก่เนื้อ (ลดลงร้อยละ 10.3) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตร ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 0.3

ผลผลิตภาคเกษตรปรับตัวลดลงร้อยละ 4.9 ขณะที่ราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 ส่งผลให้รายได้เกษตรกรกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาสร้อยละ 0.3

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ราคาสินค้าเกษตรปรับตัวเพิ่มขึ้นทั้ง 5 รายการ

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

สาขาอุตสาหกรรม: ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 3.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของทุกกลุ่มการผลิต โดยเฉพาะกลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 และกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมร้อยละ 3.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 7.5 โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ลดลงร้อยละ 16.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 9.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของอุปสงค์ภายในประเทศและการส่งออก โดยการผลิตรถยนต์เพื่อการพาณิชย์เพื่อจำหน่ายในประเทศลดลงร้อยละ 47.3 และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลลดลงร้อยละ 24.0 การผลิตน้ำตาลลดลงร้อยละ 7.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 15.6 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากการปิดหีบเร็วกว่ากำหนดโดยมีจำนวนโรงงานที่ปิดหีบไปแล้ว 55 โรงงาน จากทั้งหมด 57 โรงงาน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 มีนาคม 2567) ส่วนดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 5.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 17.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 19.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของอุปสงค์จากต่างประเทศ อาทิ ฮองกง (ลดลงร้อยละ 13.92) สิงคโปร์ (ลดลงร้อยละ 13.36) และจีน (ลดลงร้อยละ 17.14) ตามลำดับ และการผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงลดลงต่อเนื่อง

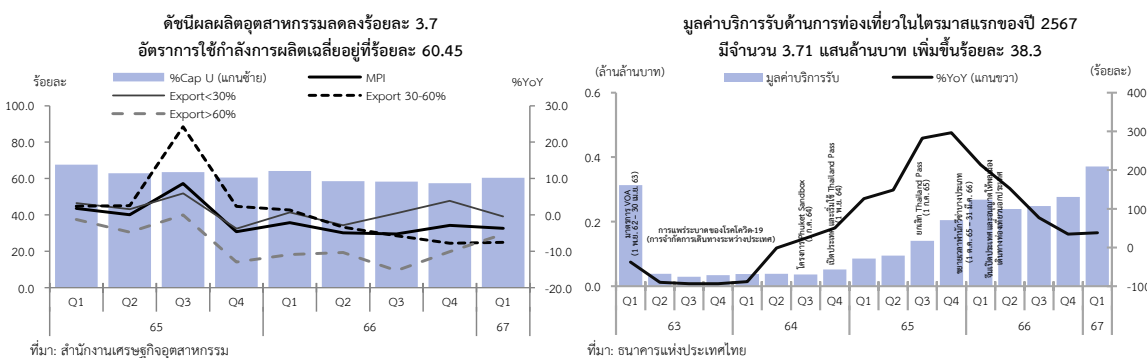
สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหารและสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ส่วนสาขาการขยายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมสาขาการก่อสร้าง และสาขาเกษตรกรรม ปรับตัวลดลง

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 3.5 ตามการลดลงของผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาส 2 ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส

สาขาอุตสาหกรรมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 3.0 ตามการลดลงของทุกกลุ่มการผลิต โดยเฉพาะกลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30-60 และกลุ่มการผลิตเพื่อการส่งออก ตามลำดับ อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 60.45 สูงกว่าร้อยละ 57.38 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ยังต่ำกว่าร้อยละ 64.19 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

เป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 16.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 18.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ (Hard Disk Drive: HDD) และปริ้นเตอร์ เป็นสำคัญ และดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) ลดลงครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 0.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตน้ำมันปาล์มลดลงร้อยละ 20.6 ตามการลดลงของผลผลิตปาล์มน้ำมันเนื่องจากอากาศแปรปรวนส่งผลให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันน้อยกว่าปกติ และการผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐานลดลงร้อยละ 6.8 ตามการปรับลดกำลังการผลิตเหล็กของผู้ประกอบการ เนื่องจากผู้บริโภคเปลี่ยนไปนำเข้าเหล็กจากต่างประเทศ อาทิ ญี่ปุ่น (ร้อยละ 5.1) และเยอรมนี (ร้อยละ 1.6)

สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 60.45 สูงกว่าร้อยละ 57.38 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 64.19 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในอุตสาหกรรมสำคัญ 30 รายการ มีอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตสูงกว่าร้อยละ 80.00 จำนวน 2 รายการ คือ น้ำตาล (ร้อยละ 93.56) และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 86.14) ขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 50.00 จำนวน 11 รายการ เช่น บรรจภัณฑ์พลาสติก (ร้อยละ 49.81) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ร้อยละ 45.53) และเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ร้อยละ 45.09) เป็นต้น

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร: ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 11.8 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 9.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศและการท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) โดยในไตรมาสนี้ มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 9,370 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 92.01 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 43.5 โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก ประกอบด้วย จีน 1.756 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 18.74) มาเลเซีย 1.169 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 12.47) รัสเซีย 0.623 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 6.65) เกาหลีใต้ 0.559 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.96) และอินเดีย 0.473 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.05) เป็นผลมาจากการดำเนินมาตรการเชิงรุกด้านการอำนวยความสะดวกในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย (Ease of Traveling) ของภาครัฐ อาทิ การยกเว้นการตรวจลงตราเพื่อการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวคาซัคสถานโดยพำนักรไทยได้ไม่เกิน 30 วัน (ตั้งแต่วันที่ 25 กันยายน 2566 ถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567) และยกเว้นการตรวจลงตราเฉพาะนักท่องเที่ยวจีน ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2567 เป็นต้นไป ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนเที่ยวบินและเส้นทางการบินของสายการบินระหว่างประเทศ สำหรับมูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยว¹ ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 3.71 แสนล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 74.40 ของมูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยวในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 38.3 ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวน 67,990 ล้านคน-ครั้ง ขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 8.6 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากช่วงวันหยุดยาวหลายช่วง รวมทั้งการดำเนินมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านงานเทศกาลและงานประจำปีในแต่ละจังหวัด จังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ กาญจนบุรี 3,559 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 5.24) ชลบุรี 3,078 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 4.53) เพชรบุรี 2,921 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 4.30) ประจวบคีรีขันธ์ 2,861 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 4.21) และพระนครศรีอยุธยา 2,380 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.50) สำหรับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย² ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 2.32 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 10.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 26.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนจังหวัดที่มีรายรับที่แท้จริงจาก

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 11.8 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และการท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย)

รายรับรวมจากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 6.03 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.0

อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 75.27 สูงสุดในรอบ 20 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี 2562

¹ มูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยว จากตารางดุลการชำระเงิน ของ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท)

² รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จากตารางสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน ของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)

ผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 8.45) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ 7.48) ประจวบคีรีขันธ์ (สัดส่วนร้อยละ 5.00) เชียงราย (สัดส่วนร้อยละ 4.86) และ เพชรบุรี (สัดส่วนร้อยละ 3.91) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของทั้งมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและมูลค่า การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มีรายรับรวมจากการท่องเที่ยวอยู่ที่ 6.03 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.0 สำหรับอัตราการเข้าพักในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 75.27 สูงกว่าร้อยละ 70.24 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และสูงสุดในรอบ 20 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี 2562

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์: เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 5.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายภาคครัวเรือน สอดคล้องกับการชะลอตัวของดัชนีรวมการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ โดย (1) ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ยังขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 10.7 แต่ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 17.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของหมวดร้านขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ เช่น ร้านเครื่องประดับ ร้านเครื่องสำอาง และร้านขายปลีกดอกไม้ต้นไม้และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น และหมวดการขายปลีกในร้านค้าทั่วไป โดยเฉพาะการขายปลีกในร้านดิสเคาท์สโตร์/ซูเปอร์เซ็นเตอร์/ไฮเปอร์มาร์เก็ต (2) ดัชนีการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ลดลงร้อยละ 16.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 12.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงในทุกหมวด อาทิ หมวดการขายยานยนต์ และหมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์ และ (3) ดัชนีการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ลดลงร้อยละ 0.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของหมวดการขายส่งสินค้าทั่วไป และการขายส่งสินค้าเฉพาะประเภทอื่น ๆ (อาทิ การขายส่งสีทาบ้าน น้ำมันชักเงาและแล็กเกอร์ และการขายส่งเคมีภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม) อย่างไรก็ตาม หมวดอาหาร เครื่องดื่มและยาสูบ และหมวดของใช้ในครัวเรือนปรับตัวเพิ่มขึ้น

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า: เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 7.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของภาคบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของดัชนีบริการขนส่งทุกประเภท ประกอบด้วย (1) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลและเบนซินสำหรับยานยนต์ ปริมาณผู้โดยสารรถไฟ ปริมาณการขนส่งสินค้าทางบก และปริมาณการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว ในขณะที่ปริมาณการใช้ก๊าซธรรมชาติ และปริมาณผู้ใช้บริการรถสาธารณะลดลง (2) บริการขนส่งทางอากาศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 15.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ และปริมาณการขนส่งสินค้าทางอากาศ และ (3) บริการขนส่งทางน้ำ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.4 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีปริมาณตู้สินค้าและปริมาณการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางน้ำของไทย และการเพิ่มขึ้นของดัชนีปริมาณผู้โดยสารทางน้ำ สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.9 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 12.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 11.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

สาขาการก่อสร้าง: ลดลงร้อยละ 17.3 เนื่องจากการลดลงร้อยละ 8.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 โดยในไตรมาสนี้ การก่อสร้างภาครัฐลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 30.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 18.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างของรัฐบาลลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 47.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 30.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนเนื่องจากความล่าช้าของการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เป็นสำคัญ ในขณะที่การก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 2.2 สอดคล้องกับการปรับตัวเพิ่มขึ้นของการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูง ช่วงกรุงเทพมหานคร-หนองคาย (ระยะที่ 1 ช่วงกรุงเทพมหานคร-นครราชสีมา) (รฟท.) และโครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลักครั้งที่ 9 โดยเฉพาะการขยายกำลังการผลิตน้ำที่โรงงานผลิตน้ำมหาสวัสดิ์ (กปน.) ตามลำดับ ส่วนการก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 5.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะอาคารโรงงานและอาคารพาณิชย์ ส่วนการก่อสร้างที่อยู่อาศัย อาทิ ห้องชุด และบ้านเดี่ยว ชะลอตัวลง

สาขาการขนส่งและการขายปลีก
การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายภาคครัวเรือน ขณะที่การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างประเทศปรับตัวเพิ่มอย่างต่อเนื่อง

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 9.4 ตามการเพิ่มขึ้นของบริการขนส่งสินค้าทุกประเภท ทั้งทางบกและท่อลำเลียงทางอากาศ และทางน้ำ

สาขาการก่อสร้างลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 17.3 ตามการลดลงของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7

สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 1.1 ตามการลดลงของราคาหมวดเหล็ก เป็นสำคัญ

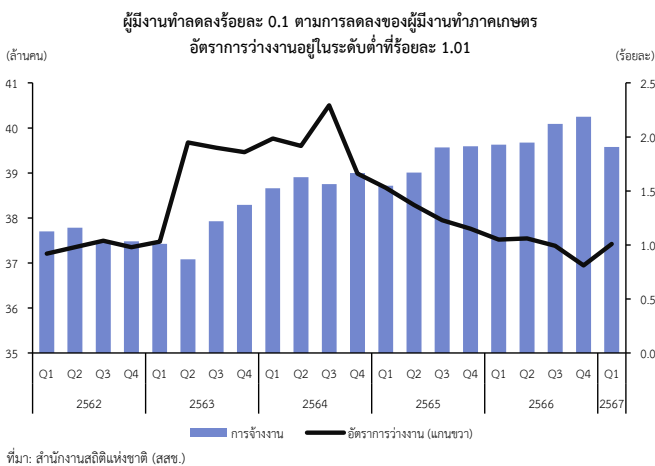
³ รายรับรวมจากการท่องเที่ยว คือ ผลรวมของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่การก่อสร้างอื่น ๆ ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 1.1 ตามการลดลงของราคาหมวดเหล็ก (ลดลงร้อยละ 3.7) และราคาหมวดวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 4.4) อาทิ ยางมะตอย และผลิตภัณฑ์ลูกรังนิย่ม เป็นสำคัญ ในขณะที่ราคาวัสดุก่อสร้างสำคัญ ๆ หลายหมวดปรับตัวเพิ่มขึ้น เช่น หมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0) หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1) หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8) และหมวดซีเมนต์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3) ตามลำดับ

ผู้มีงานทำ: จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 15 ไตรมาส ตามการลดลงของผู้มีงานทำในภาคเกษตร เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ส่วนอัตราการว่างงานสูงกว่าไตรมาสก่อนหน้าแต่ต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในไตรมาสแรกของปี 2567 ผู้มีงานทำมีจำนวนทั้งสิ้น 39.58 ล้านคน ลดลงร้อยละ 0.1 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า จำแนกเป็น ผู้มีงานทำชาวไทยจำนวน 36.27 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 91.64) ลดลงร้อยละ 1.6 และผู้มีงานทำชาวต่างด้าวจำนวน 3.31 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 8.36) เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.8 โดย**ผู้มีงานทำภาคเกษตร** (สัดส่วนร้อยละ 27.61) ปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 5.7 สอดคล้องกับการลดลงของผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญบางรายการ เช่น ปาล์มน้ำมัน อ้อย มันสำปะหลัง กลุ่มไม้ผล และข้าวเปลือก เป็นต้น ในขณะที่**ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร** (สัดส่วนร้อยละ 72.39) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 2.2 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำในสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาก่อสร้าง และ สาขาอุตสาหกรรม ตามลำดับ เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำในสาขาขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 2 ไตรมาส สำหรับ**อัตราการว่างงาน**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.01 สูงกว่าร้อยละ 0.81 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 1.05 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมี**ผู้ว่างงานเฉลี่ย**จำนวน 4.08 แสนคน สูงกว่าผู้ว่างงานจำนวน 3.29 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าผู้ว่างงานจำนวน 4.21 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้า

จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 15 ไตรมาส ตามการปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาสของผู้มีงานทำในภาคเกษตร เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8

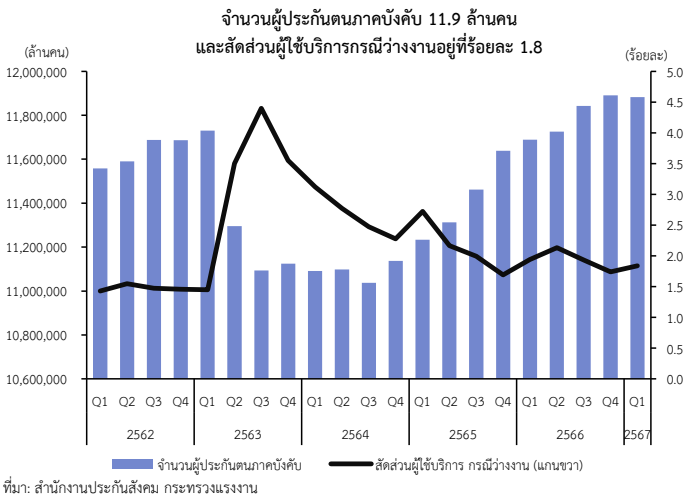
อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.01 สูงกว่าไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต												
%YOY	สัดส่วน Q1/67	2565						2566				2567
		ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
ผู้มีงานทำรวม	100.00	3.9	0.1	0.3	2.1	1.5	1.8	2.4	1.7	1.3	1.7	-0.1
- ภาคเกษตร	27.61	-0.9	2.40	-1.2	-2.4	-3.4	1.1	1.6	-0.2	2.0	1.0	-5.7
- นอกภาคเกษตร	72.39	6.1	-0.8	0.9	4.3	3.9	2.1	2.7	2.5	1.0	2.0	2.2
อุตสาหกรรม	16.01	6.0	-1.6	1.5	1.4	4.4	-0.3	0.4	0.3	0.6	-2.3	0.7
ก่อสร้าง	6.25	-0.2	-4.2	-8.5	0.4	-1.0	2.5	-1.6	6.0	2.9	3.1	5.0
สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ	17.48	7.9	2.0	8.3	4.5	2.0	2.1	4.4	0.5	-0.2	3.8	-0.4
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	8.70	4.5	-4.4	-6.1	8.3	6.6	9.1	8.2	11.7	8.3	8.0	10.6
กำลังแรงงานรวม (ล้านคน)		39.90	39.62	39.76	40.09	40.14	40.45	40.28	40.30	40.53	40.67	40.23
จำนวนผู้มีงานทำ (ล้านคน)		39.22	38.72	39.01	39.57	39.59	39.91	39.63	39.68	40.09	40.25	39.58
จำนวนผู้ว่างงาน (ล้านคน)		0.53	0.61	0.55	0.49	0.46	0.395	0.42	0.43	0.40	0.33	0.41
อัตราการว่างงาน (%)		1.32	1.53	1.37	1.23	1.15	0.98	1.05	1.06	0.99	0.81	1.01

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

สถานการณ์ด้านแรงงานในระบบประกันสังคม: จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 12 โดยสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 สูงกว่าไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ในไตรมาสแรกของปี 2567 ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 สะท้อนตัวลงจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย ผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 เทียบกับร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 เทียบกับร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่ ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 5.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.84 สูงกว่าร้อยละ 1.74 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 1.94 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีจำนวนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 เฉลี่ยจำนวน 2.18 แสนคน สูงกว่าจำนวน 2.07 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าจำนวน 2.27 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 12 ร้อยละ 0.7 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) ในขณะที่ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7

สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.84 สูงกว่าร้อยละ 1.74 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 1.94 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40) และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33											
จำนวน (พันคน)	2565					2566					2567
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) ^{1/}	11,638	11,234	11,313	11,462	11,638	11,891	11,689	11,725	11,842	11,891	11,883
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.39) ^{2/}	1,880	1,920	1,902	1,899	1,880	1,798	1,866	1,850	1,826	1,798	1,770
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.40) ^{3/}	10,881	10,767	10,812	10,855	10,881	10,958	10,911	10,935	10,957	10,958	10,980
รวมผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40)	24,399	23,920	24,027	24,216	24,399	24,647	24,466	24,511	24,625	24,647	24,634
ผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33	197	306	245	228	197	207	227	250	229	207	218
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33 (ร้อยละ)	1.7	2.7	2.2	2.0	1.7	1.7	1.9	2.1	1.9	1.7	1.8

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ: ^{1/} ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) คือ พนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งมีสถานะเป็นลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 60 ปี

^{2/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.39) คือ บุคคลที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนในมาตรา 33 มาก่อนแล้วลาออกแต่ต้องการรักษาสวัสดิการประกันสังคมไว้ จึงสมัครเข้าใช้สิทธิประกันสังคมในมาตรา 39 แทน

^{3/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.40) คือ ผู้ประกันตนในมาตรา 40 นี้ คือ บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมในมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานนอกระบบ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี

จำนวนผู้มีงานทำและชั่วโมงการทำงานในสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม

ข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของคนทั้งราชอาณาจักร (The Labor force Survey Whole Kingdom) ซึ่งให้เห็นว่า ไตรมาสแรกของปี 2567 ผู้มีงานทำในสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมมีจำนวน 6.37 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 16.28 ของผู้มีงานทำ) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 โดยหากพิจารณาแต่ลูกจ้างเอกชนผู้มีงานทำในสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมมีจำนวน 5.08 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน มีจำนวนเวลาการทำงานเฉลี่ยอยู่ที่ 45.31 ชั่วโมงต่อคนต่อสัปดาห์ (แรงงานรวมมีจำนวนเวลาการทำงานเฉลี่ยอยู่ที่ 41.00 ชั่วโมงต่อคนต่อสัปดาห์) ลดลงจาก 45.76 ชั่วโมงต่อคนต่อสัปดาห์ หรือคิดเป็นการลดลงร้อยละ 1.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ จำนวนผู้ที่ทำงานล่วงเวลาของภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสนี้ลดลงร้อยละ 3.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสอดคล้องกับการปรับตัวลดลงของการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง และอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตที่อยู่ในระดับต่ำ โดยจากข้อมูลสะท้อนให้เห็นว่าแม้จำนวนผู้มีงานทำในสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมจะมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น แต่จำนวนชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยต่อคนต่อสัปดาห์ปรับตัวลดลง

TSIC	สาขาการผลิต	ไตรมาสแรกของปี 2567				อัตราการขยายตัว (%YoY)			
		จำนวนผู้มีงานทำ (คน)*	ชม.การทำงานต่อสัปดาห์	CapU	MPI	จำนวนผู้มีงานทำ	ชม.การทำงานต่อสัปดาห์	CapU	MPI
C	ภาคอุตสาหกรรม	5,078,459	45.31	60.45	100.85	1.0	-1.0	-5.8	-3.7
	การผลิตที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ	1,994,506	45.23	58.92	109.48	-0.7	-1.0	-0.5	-0.2
10	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร	1,061,321	45.52	59.54	117.45	-2.9	-0.3	-0.7	-0.2
22	การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	356,595	46.07	56.96	103.10	-7.3	-4.6	-3.2	-0.5
23	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากแร่โลหะ	243,053	43.75	56.60	97.92	32.8	1.2	-3.2	-7.1
11	การผลิตเครื่องมือ	147,324	45.60	56.33	113.31	-10.3	-0.0	6.6	6.5
17	การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากกระดาษ	114,410	43.43	73.16	95.55	16.8	-0.8	7.5	6.5
18	การพิมพ์และการผลิตซ้ำสื่อนักพิมพ์	71,803	43.78	n.a.	n.a.	-0.7	-1.0	n.a.	n.a.
	การผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้น	1,051,277	44.44	42.79	84.21	12.2	-0.3	-9.4	-4.7
14	การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	282,253	43.84	38.70	67.92	10.9	-0.9	-10.2	-11.6
32	การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น ๆ	219,673	43.37	44.40	101.79	7.5	-0.6	-20.2	5.3
13	การผลิตสิ่งทอ	150,916	46.49	39.99	78.99	33.9	-0.9	-3.7	-10.9
16	การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ และไม้ก๊อก ยกเว้น เฟอร์นิเจอร์ การผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุถักสานอื่น ๆ	145,639	43.88	61.57	100.61	9.9	-2.7	4.1	3.2
31	การผลิตเฟอร์นิเจอร์	104,883	44.07	38.43	57.15	1.3	3.9	16.8	11.1
33	การซ่อม และการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์	84,729	47.98	n.a.	n.a.	29.6	3.1	n.a.	n.a.
15	การผลิตเครื่องหนัง และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	58,686	42.75	47.92	106.67	-2.2	-5.3	-8.4	-12.6
12	การผลิตผลิตภัณฑ์จากยาสูบ	4,497	47.58	42.29	77.94	18.6	-1.5	-14.7	-14.7
	การผลิตที่ใช้เทคโนโลยี	2,032,677	45.83	64.35	97.64	-2.9	-1.0	-8.5	-6.0
29	การผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง	444,712	47.20	61.37	104.49	0.1	2.5	-22.8	-16.3
26	การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ทาง ทัศนศาสตร์	435,460	46.18	52.61	63.15	-8.2	-2.5	-13.6	-17.0
25	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้น เครื่องจักรและ อุปกรณ์	283,854	44.87	53.48	86.39	-6.4	-2.4	-0.0	-0.2
20	การผลิตเคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมี	208,318	45.52	68.00	93.14	-3.0	-1.2	-0.9	3.5
27	การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า	181,102	46.95	56.63	86.76	3.2	0.4	5.2	-0.1
28	การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	171,644	44.25	67.04	117.27	-6.3	-3.3	-4.2	0.6
24	การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	143,428	44.97	45.09	86.47	-0.3	-1.3	-8.1	-6.8
30	การผลิตอุปกรณ์ขนส่งอื่น ๆ	80,861	44.14	65.11	112.23	5.0	3.1	-7.0	-7.0
21	การผลิตเภสัชภัณฑ์พื้นฐานและการผลิตสูตรตำรับทางเภสัชกรรม	49,453	40.25	47.81	103.58	25.4	-14.1	-14.8	-12.9
19	การผลิตถ่านโค้ก และผลิตภัณฑ์จากการถลุงแร่เหล็ก	33,845	51.35	86.14	124.65	-8.3	4.2	-1.4	2.1

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติและสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประมวลผลโดย สศช.

หมายเหตุ : *จำนวนผู้มีงานทำนับเฉพาะลูกจ้างเอกชน

จำนวนผู้มีงานทำและชั่วโมงการทำงานในสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม (ต่อ)

เมื่อพิจารณาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมจำแนกกลุ่มการผลิตตามวัฏกรรม พบว่า

1. กลุ่มการผลิตที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ มีผู้มีงานทำจำนวน 1.99 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 39.27) ลดลงร้อยละ 0.2 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยแรงงานกลุ่มการผลิตที่ใช้วัตถุดิบในประเทศมีจำนวนเวลาการทำงานเฉลี่ยอยู่ที่ 45.23 ชั่วโมงต่อคนต่อสัปดาห์ ลดลงร้อยละ 1.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่ลดลงร้อยละ 0.2 และอัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 58.92 ลดลงร้อยละ 0.5 โดยสาขาที่สำคัญได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร มีผู้มีงานทำจำนวน 1.06 ล้านคน และการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก มีผู้มีงานทำจำนวน 3.57 แสนคน โดยเป็นการลดลงในทุกองค์ประกอบ ทั้งจำนวนผู้มีงานทำและชั่วโมงการทำงาน สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตและอัตราการใช้กำลังการผลิต

2. กลุ่มการผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้น มีผู้มีงานทำจำนวน 1.05 ล้านคน คน (สัดส่วนร้อยละ 20.70) เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยแรงงานกลุ่มการผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้นมีจำนวนเวลาการทำงานเฉลี่ยอยู่ที่ 44.44 ชั่วโมงต่อคนต่อสัปดาห์ ลดลงร้อยละ 0.3 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่ลดลงร้อยละ 4.7 และอัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 42.79 ลดลงร้อยละ 9.4 โดยสาขาที่สำคัญ ได้แก่ การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย มีผู้มีงานทำจำนวน 2.82 แสนคน โดยมีจำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น แต่ชั่วโมงการทำงานลดลง สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตและอัตราการใช้กำลังการผลิต

3. กลุ่มการผลิตที่ใช้เทคโนโลยี มีผู้มีงานทำจำนวน 2.03 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 40.03) ลดลงร้อยละ 2.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยแรงงานกลุ่มการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีมีจำนวนเวลาการทำงานเฉลี่ยอยู่ที่ 45.83 ชั่วโมงต่อคนต่อสัปดาห์ ลดลงร้อยละ 1.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่ลดลงร้อยละ 6.0 และอัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 64.35 ลดลงร้อยละ 8.5 โดยสาขาที่สำคัญได้แก่ การผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งพ่วง มีผู้มีงานทำจำนวน 4.45 แสนคน โดยมีจำนวนผู้มีงานทำและชั่วโมงการทำงานเพิ่มขึ้น ในขณะที่ดัชนีผลผลิตและอัตราการใช้กำลังการผลิตลดลง ส่วนหนึ่งสะท้อนประสิทธิภาพทางการผลิตที่ลดลง ซึ่งอาจเป็นผลของช่วงการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยี ที่จำเป็นต้องใช้ทักษะที่สูงขึ้น และการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ทางทัศนศาสตร์ มีผู้มีงานทำจำนวน 4.35 แสนคน มีการลดลง ในทุก ๆ องค์ประกอบทั้งการจ้างงานและชั่วโมงการทำงาน สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตและอัตราการใช้กำลังการผลิต

ในภาพรวมภาคอุตสาหกรรมต้องเผชิญความท้าทายในหลาย ๆ ด้าน ทั้งปัจจัยภายในประเทศ (อาทิ การเข้าสู่สังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (Technology Disruption) และปัจจัยจากต่างประเทศ (อาทิ ภูมิรัฐศาสตร์ อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย) ส่งผลให้ผู้ประกอบการและแรงงานในภาคอุตสาหกรรมจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับบริบทของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป และให้ความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพทั้งทางด้านทุนและด้านแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับศักยภาพของการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม

ด้านการคลัง

การจัดเก็บรายได้รัฐบาล ในไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2567 (มกราคม - มีนาคม 2567) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 545,376.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.7 โดยเป็นผลมาจาก (1) การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันเพิ่มขึ้นร้อยละ 99.9 เนื่องจากการปรับมาตรการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลจากเดิมลิตรละ 5 บาท เป็นลิตรละ 1 บาท (2) การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 ตามการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (3) การนำส่งรายได้ของส่วนราชการอื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.9 เนื่องจากการนำส่งรายได้สัมปทานในกิจการปิโตรเลียมระบบสัญญาแบ่งปันผลผลิต (ระบบ Production Sharing Contract หรือ PSC) ของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ (4) การจัดเก็บภาษีเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.8 ตามการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีความหวานระยะที่ 3⁴ และ (5) การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 สอดคล้องกับการขยายตัวของการบริโภคในประเทศ อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตรถยนต์และภาษีสรรพสามิตยาสูบลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 35.0 และร้อยละ 15.0 ตามลำดับ ตามการลดลงของปริมาณการสั่งซื้อรถยนต์และปริมาณการจำหน่ายยาสูบ

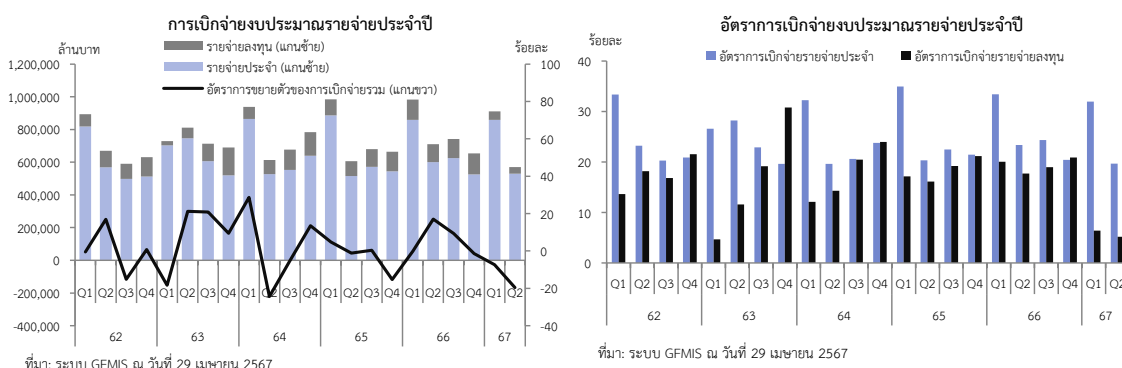
รวม 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 1,168,897.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 0.7 แต่ต่ำกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณร้อยละ 2.3 โดยการจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพสามิตต่ำกว่าประมาณการตามการลดลงของการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลและน้ำมันอื่น ๆ ที่คล้ายกัน และภาษีสรรพสามิตรถยนต์ เนื่องจากการดำเนินมาตรการปรับลดอัตราภาษีน้ำมันดีเซลและน้ำมันเบนซิน และมาตรการสนับสนุนยานยนต์ไฟฟ้า อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพากรและการนำส่งรายได้ของรัฐบาลสูงกว่าการประมาณการตามการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและการนำส่งรายได้เหลือම්ปีของรัฐบาลบางแห่ง ทั้งนี้ หากไม่รวมการจัดเก็บรายได้พิเศษ 39,131 ล้านบาท การจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในช่วงครึ่งแรกของปีจะสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.2

การใช้จ่ายของรัฐบาล ในไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายรวม 671,897.2 ล้านบาท⁵ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 17.7 ประกอบด้วย การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 จำนวน 570,697.1 ล้านบาท ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีงบประมาณก่อนร้อยละ 19.6 จำแนกเป็น (1) รายจ่ายประจำ 529,465.3 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 11.8 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 19.7 เทียบกับร้อยละ 23.4 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และ (2) รายจ่ายลงทุน 41,231.8 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 62.2 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 5.2 เทียบกับร้อยละ 17.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากความล่าช้าของการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2567

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในไตรมาสที่สองปีงบประมาณ 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2567 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 0.7 แต่ต่ำกว่าประมาณการรายได้ร้อยละ 2.3

การใช้จ่ายของรัฐบาลในไตรมาสที่สองปีงบประมาณ 2567 ลดลงร้อยละ 17.7 โดยการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณกันไว้เหลือම්ปี ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

⁴ ภาษีความหวานระยะที่ 3 (บังคับใช้วันที่ 1 เมษายน 2566 - 31 มีนาคม 2568) โดยมีอัตราดังนี้ ปริมาณน้ำตาล 6-8 กรัม อัตราภาษี 0.3 บาทต่อลิตร ปริมาณน้ำตาล 8-10 กรัม อัตราภาษี 1 บาทต่อลิตร ปริมาณน้ำตาล 10-14 กรัม อัตราภาษี 3 บาทต่อลิตร ปริมาณน้ำตาล 14-18 กรัม อัตราภาษี 5 บาทต่อลิตร และปริมาณน้ำตาลตั้งแต่ 18 กรัม อัตราภาษี 5 บาทต่อลิตร

⁵ การใช้จ่ายของรัฐบาลประกอบด้วย (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี (2) งบประมาณกันไว้เบิกเหลือම්ปี และ (3) งบลงทุนรัฐบาลกิจ ซึ่งไม่รวมรายจ่ายลงทุนรัฐบาลกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือම්ปี

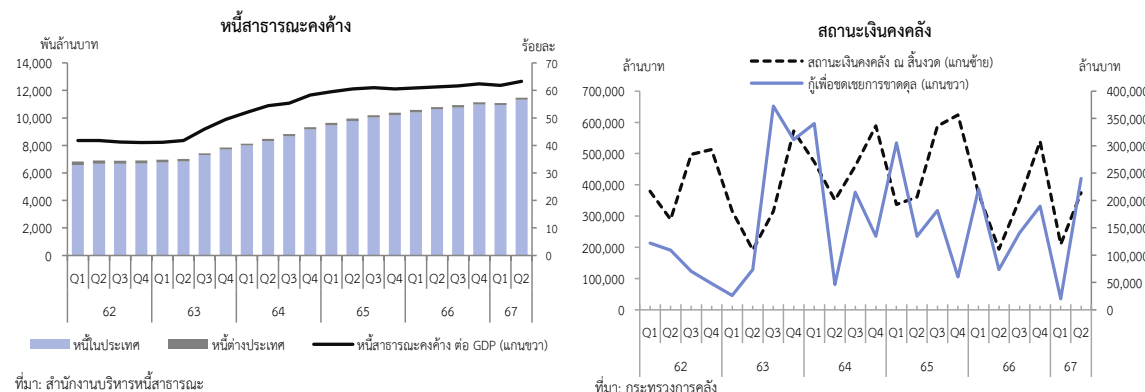
การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี 36,431.1 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 18.2 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 22.8 และการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ) 76,238.9 ล้านบาท⁶ ทรงตัวใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ทั้งนี้ รัฐวิสาหกิจที่มีมูลค่าการเบิกจ่ายสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การรถไฟแห่งประเทศไทย การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

รวม 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2567 มีการเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐรวม 1,722,915.1 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 13.6 ประกอบด้วย (1) การเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 จำนวน 1,480,859.8 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 42.6 ต่ำกว่าร้อยละ 53.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) แบ่งเป็นการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ 1,388,568.5 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 51.7 ต่ำกว่าร้อยละ 56.8 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) และการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน 92,291.2 ล้านบาท (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 11.6 ต่ำกว่าร้อยละ 37.8 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) (2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี 90,052.3 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 12.9 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 56.2) และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ) 169,474.4 ล้านบาท⁷ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ทั้งนี้ รัฐวิสาหกิจที่มีการเบิกจ่ายงบลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2567 มีมูลค่าทั้งสิ้น 11,474,154.0 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 63.4 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 61.9 ณ สิ้นปีงบประมาณ 2566 ประกอบด้วย เงินกู้ภายในประเทศ 11,332,794.5 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 98.77 ของหนี้สาธารณะทั้งหมด และเงินกู้จากต่างประเทศ 141,359.5 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.23 ของหนี้สาธารณะทั้งหมด โดยเป็นหนี้รัฐบาล 10,087,188.4 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่เป็นสถาบันการเงิน 1,072,821.6 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจในภาคการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) 202,269.2 ล้านบาท และหนี้หน่วยงานของรัฐ 111,874.8 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 87.9 ร้อยละ 9.3 ร้อยละ 1.8 และร้อยละ 1.0 ของหนี้สาธารณะทั้งหมด ตามลำดับ

ฐานะการคลัง ในไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 60,800 ล้านบาท เมื่อรวมกับการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ 14,423 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 240,350 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลเกินดุลเงินสดสุทธิ 165,127 ล้านบาท และเมื่อรวมกับเงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567 จำนวน 209,616 ล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 374,743 ล้านบาท

รวม 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 400,167 ล้านบาท เมื่อรวมกับการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ 24,496 ล้านบาท และมีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 260,350 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลยังคงขาดดุลเงินสดสุทธิ 164,313 ล้านบาท

การใช้จ่ายของรัฐบาล ในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2567 ลดลงร้อยละ 13.6 โดยการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 63.4 ของ GDP

ฐานะเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 374,743 ล้านบาท

⁶ รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี 11,470.0 ล้านบาท

⁷ รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี 17,588.8 ล้านบาท

ภาวะการเงิน

อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยทรงตัวที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี

ในไตรมาสแรกของปี 2567 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในการประชุมครั้งที่ 1/2567 วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2567 มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี เนื่องจากเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยปัจจุบันยังสอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ โดย กนง. ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยปี 2567 มีแนวโน้มขยายตัวสูงขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการบริโภคภาคเอกชนและการท่องเที่ยว รวมทั้งการใช้จ่ายภาครัฐที่จะกลับมาเพิ่มขึ้นในช่วงที่เหลือของปี ขณะที่การส่งออกมีแนวโน้มฟื้นตัวได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป ด้านอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำจากปัจจัยด้านอุปทานและมาตรการของภาครัฐ แต่มีแนวโน้มทยอยเข้าสู่กรอบเป้าหมายในช่วงปลายปี 2567 ทั้งนี้ **ทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของไทยมีความสอดคล้องกับธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลัก** อาทิ สหรัฐฯ แคนาดา สหภาพยุโรป และอังกฤษ ที่ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าเพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อให้เข้าสู่กรอบเป้าหมายอย่างมีเสถียรภาพ เช่นเดียวกับธนาคารกลางของหลายประเทศในภูมิภาคเอเชีย อาทิ เกาหลีใต้ อินเดีย เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ซึ่งคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อและเพื่อรักษาเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน ส่วนธนาคารกลางจีนแม้จะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย แต่มีการปรับลดอัตราส่วนการกันสำรองของธนาคารพาณิชย์ (RRR) เพื่อเพิ่มสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจ และปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (LPR) เพื่อลดภาระดอกเบี้ยสินเชื่อที่อยู่อาศัยเดิมและกระตุ้นการขอสินเชื่อที่อยู่อาศัยใหม่ ในขณะที่ธนาคารกลางญี่ปุ่นปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นครั้งแรกในรอบ 17 ปี พร้อมประกาศแผนทยอยลดการใช้เครื่องมือนโยบายการเงินเชิงผ่อนคลายนอื่น ๆ

ในเดือนเมษายน 2567 คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางอินโดนีเซียปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 เพื่อลดแรงกดดันจากการอ่อนค่าของเงินรูเปียห์ ขณะที่ กนง. ในการประชุมครั้งที่ 2/2567 วันที่ 10 เมษายน 2567 มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี โดยคณะกรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าอัตราดอกเบี้ยปัจจุบันอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและการเงิน

ธนาคารแห่งประเทศไทย
คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย
ไว้ที่ระดับเดิม สอดคล้องกับ
ทิศทางนโยบายการเงิน
ของธนาคารกลาง
ในประเทศสำคัญ ๆ
ขณะที่ธนาคารกลางญี่ปุ่น
ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย
นโยบายเป็นครั้งแรก
ในรอบ 17 ปี

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

(ร้อยละ) ณ สิ้นงวด	2565					2566					2567				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
สหรัฐฯ	4.25-4.50	0.25-0.50	1.50-1.75	3.00-3.25	4.25-4.50	5.25-5.50	4.75-5.00	5.00-5.25	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50
สหภาพยุโรป	2.50	0.00	0.00	1.25	2.50	4.50	3.50	4.00	4.50	4.50	4.50	4.50	4.50	4.50	4.50
อังกฤษ	3.50	0.75	1.25	2.25	3.50	5.25	4.25	5.00	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25
แคนาดา	4.25	0.50	1.50	3.25	4.25	5.00	4.50	4.75	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
ไทย	1.25	0.50	0.50	1.00	1.25	2.50	1.75	2.00	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50
รัสเซีย	7.50	20.00	9.50	7.50	7.50	16.00	7.50	7.50	13.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00
อินโดนีเซีย	5.50	3.50	3.50	4.25	5.50	6.00	5.75	5.75	5.75	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00	6.25
จีน	3.65	3.70	3.70	3.65	3.65	3.45	3.65	3.55	3.45	3.45	3.45	3.45	3.45	3.45	3.45
บราซิล	13.75	11.75	13.25	13.75	13.75	11.75	13.75	13.75	12.75	11.75	10.75	11.75	11.25	10.75	10.75
ญี่ปุ่น	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	0.10	-0.10	-0.10	0.10	0.10
ฟิลิปปินส์	6.00	2.50	3.00	4.25	6.00	7.00	6.75	6.75	6.75	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00
เกาหลีใต้	3.25	1.25	1.75	2.50	3.25	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50
อินเดีย	6.25	4.00	4.90	5.90	6.25	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50
ออสเตรเลีย	3.10	0.10	0.85	2.35	3.10	4.35	3.60	4.10	4.10	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35
นิวซีแลนด์	4.25	1.00	2.00	3.00	4.25	5.50	4.75	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50
เวียดนาม	4.50	2.50	2.50	3.50	4.50	3.00	3.50	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
มาเลเซีย	2.75	1.75	2.00	2.50	2.75	3.00	2.75	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ณ วันที่ 30 เมษายน 2567

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และขนาดกลางคงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ ด้านสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) คงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้แต่ปรับขึ้นดอกเบี้ยเงินฝาก ในไตรมาสแรกของปี 2567 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และขนาดกลางคงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน ไว้ที่ร้อยละ 1.65 และร้อยละ 1.58 ตามลำดับ และคงอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) ไว้ที่ร้อยละ 7.25 และร้อยละ 8.30 ตามลำดับ ส่วนสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) คงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน ไว้ที่ร้อยละ 1.78 แต่มีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) จากร้อยละ 6.43 เป็นร้อยละ 6.59 ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคารปรับเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 2.20 และร้อยละ 7.74 ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นร้อยละ 2.45 และร้อยละ 8.04 ตามลำดับ เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่ลดลง

ในเดือนเมษายน 2567 ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจคงอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก 12 เดือน และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) ไว้ที่ระดับเดิม อย่างไรก็ตาม ได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมแก่ลูกค้ารายย่อยชั้นดี (MRR) เพื่อช่วยเหลือลูกค้ากลุ่มเปราะบางทั้งที่เป็นลูกค้าบุคคล และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

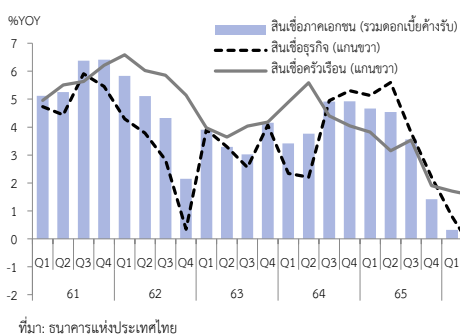
ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2567 สินเชื่อคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวร้อยละ 1.46 ชะลอลงเล็กน้อยจากการขยายตัวร้อยละ 1.55 ในไตรมาสที่แล้ว ตามการชะลอตัวของสินเชื่อครัวเรือน

สินเชื่อคงค้างภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงร้อยละ 0.09 ใกล้เคียงกับการลดลงร้อยละ 0.10 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อภาคธุรกิจลดลงร้อยละ 0.32 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการลดลงร้อยละ 1.19 ในไตรมาสก่อนหน้า และเมื่อพิจารณาตามขนาดของธุรกิจ พบว่า สินเชื่อธุรกิจ SMEs ลดลงร้อยละ 4.77 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 5.73 ในไตรมาสที่แล้ว ตามการปรับตัวดีขึ้นของสินเชื่อในสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ และสาขาการผลิต เป็นสำคัญ ในขณะที่สินเชื่อสาขาอสังหาริมทรัพย์ และสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ยังคงลดลงต่อเนื่อง ขณะที่สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ลดลงร้อยละ 1.97 เป็นการลดลงครั้งแรกตั้งแต่ไตรมาสที่สองปี 2562 ซึ่งเป็นผลจากสินเชื่อในสาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัยที่ลดลงร้อยละ 5.11 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานการขยายตัวที่สูงในปีก่อนหน้า และคุณภาพสินเชื่อครัวเรือนที่ปรับลดลงต่อเนื่อง ขณะที่สินเชื่อในสาขาการผลิตกลับมาขยายตัวร้อยละ 0.64 หลังจากลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสแรกของปีที่แล้ว ทั้งนี้ ในไตรมาสแรกของปี 2567 ธนาคารเพิ่มความระมัดระวังในการให้สินเชื่อกับธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจ SMEs มากขึ้น อาทิ การเพิ่มเงื่อนไขประกอบสัญญาเงินกู้ การเพิ่มหลักทรัพย์ค้ำประกันสำหรับสินเชื่อภาคครัวเรือน ขยายตัวร้อยละ 1.12 ชะลอลงจากร้อยละ 2.30 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของสินเชื่อในทุกวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย สินเชื่อเพื่อการจัดหาที่อยู่อาศัย สินเชื่อเพื่อการซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ และสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลอื่น ๆ ซึ่งเป็นผลจากภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลให้เครดิตของผู้กู้ปรับลดลง ประกอบกับคุณภาพสินเชื่อที่ปรับลดลง ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์เพิ่มความระมัดระวังในการให้สินเชื่อมากขึ้น

สินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในไตรมาสแรกของปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 4.47 ชะลอตัวจากการขยายตัวร้อยละ 5.10 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของทั้งสินเชื่อภาคธุรกิจและสินเชื่อครัวเรือน โดยเฉพาะสินเชื่อภาคครัวเรือนที่เริ่มมีการชะลอตัวลงหลังจากขยายตัวได้ดีต่อเนื่องในช่วงก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากภาระหนี้ของภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงและคุณภาพสินเชื่อที่ลดลงต่อเนื่อง

ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยเฉลี่ย ในไตรมาสแรกของปี 2567 ธนาคารพาณิชย์มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.74 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.50 ในไตรมาสก่อนหน้า และมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.35 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.73 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่รายได้ดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ดอกเบี้ยเฉลี่ย (NIM) อยู่ที่ร้อยละ 3.23 เทียบกับร้อยละ 3.20 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 3.00 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

สินเชื่อภาคเอกชน (รวมดอกเบี้ยค้างรับ) ของธนาคารพาณิชย์
ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนหน้า

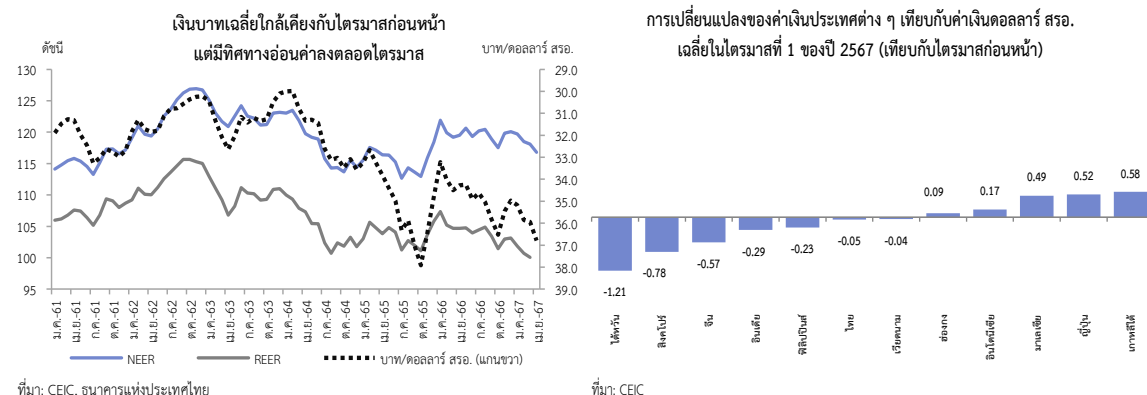
(%YoY)	สินค้าอุตสาหกรรมสาขาของธนาคารพาณิชย์											
	2562	2563	2564	2565				2566				2567
	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
1. สินค้าขนาดใหญ่	3.83	47.28	8.29	4.97	4.31	6.66	4.02	4.69	1.98	2.69	3.03	-1.97
1.1 กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (สัดส่วน 46.71% ของสินค้าขนาดใหญ่)	12.20	47.63	4.40	-2.32	-0.47	9.50	12.64	16.29	11.26	11.25	9.21	-5.11
1.2 การผลิต (สัดส่วน 16.57% ของสินค้าขนาดใหญ่)	-3.29	21.62	10.48	10.40	14.28	8.87	1.35	-1.66	-4.74	-5.51	-3.61	0.64
1.3 การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (สัดส่วน 11.36% ของสินค้าขนาดใหญ่)	-2.99	64.28	14.86	15.53	20.39	21.49	11.80	10.51	1.91	-4.45	0.26	0.33
2. สินค้าขนาดกลางและขนาดย่อม	-0.74	-35.29	5.49	6.59	4.29	0.31	0.36	-3.53	-4.61	-5.20	-5.73	-4.77
2.1 การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (สัดส่วน 31.73% ของสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อม)	-1.89	-24.35	2.72	3.98	1.37	-0.99	-1.95	-4.78	-4.73	-4.91	-5.68	-5.22
2.2 การผลิต (สัดส่วน 17.81% ของสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อม)	-7.70	-31.15	4.56	6.81	1.79	-3.19	-5.15	-11.13	-12.38	-12.32	-10.18	-8.63
2.3 กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (สัดส่วน 11.79% ของสินค้าขนาดกลางและขนาดย่อม)	2.99	-25.19	-1.77	3.27	0.16	-2.16	-1.17	-1.74	-0.12	-0.21	1.22	-0.40

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยในไตรมาสแรกของปี 2567 อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในไตรมาสก่อนหน้า โดยในไตรมาสแรกของปี 2567 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 35.65 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. เทียบกับ 35.67 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่แล้ว แต่เคลื่อนไหวในทิศทางอ่อนค่าตลอดทั้งไตรมาส สอดคล้องกับทิศทางค่าเงินของประเทศในภูมิภาคและการแข็งค่าของดัชนีดอลลาร์ สรอ. ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการคาดการณ์ทิศทางนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ ซึ่งมีแนวโน้มปรับลดอัตราดอกเบี้ยล่าช้าออกไป ประกอบกับค่าเงินบาทได้รับแรงกดดันจากปัจจัยภายในประเทศโดยเฉพาะความเสี่ยงที่เศรษฐกิจไทยอาจจะขยายตัวต่ำกว่าการคาดการณ์ และเงินทุนเคลื่อนย้ายที่ไหลออกอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่ง พบว่าเงินบาทเคลื่อนไหวในทิศทางอ่อนค่าลง เนื่องจากดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยอยู่ที่ 118.78 ลดลงร้อยละ 0.36 จากไตรมาสก่อนหน้า

สำหรับค่าเงินสกุลอื่นในภูมิภาคเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้าในทิศทางเดียวกันกับค่าเงินบาท อาทิ เกาหลีใต้ (ร้อยละ 0.6) ญี่ปุ่น (ร้อยละ 0.5) มาเลเซีย (ร้อยละ 0.5) อินโดนีเซีย (ร้อยละ 0.2) และฮ่องกง (ร้อยละ 0.1) อย่างไรก็ดี ค่าเงินของประเทศในภูมิภาคที่แข็งค่าขึ้น ได้แก่ ไต้หวัน (ร้อยละ 1.2) สิงคโปร์ (ร้อยละ 0.8) จีน (ร้อยละ 0.6) อินเดีย (ร้อยละ 0.3) และฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 0.2)

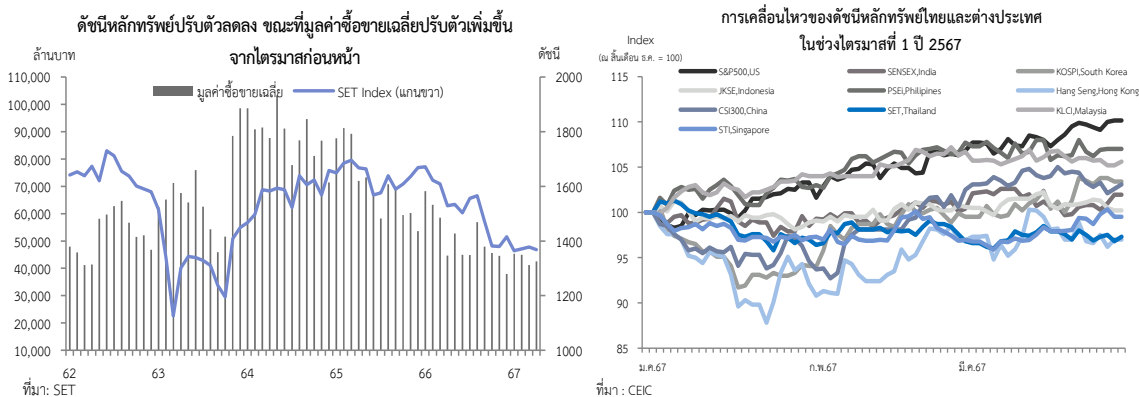
ในเดือนเมษายน 2567 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 36.79 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 2.33 สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีดอลลาร์ สรอ. (Dollar Index) ร้อยละ 1.69 จากเดือนก่อนหน้า (จากค่าเฉลี่ย 103.66 ในเดือนมีนาคม เป็น 105.42 ในเดือนเมษายน 2567) ภายหลังธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มชะลอการปรับลดดอกเบี้ยนโยบาย เนื่องจากข้อมูลเศรษฐกิจยังคงอยู่ในเกณฑ์ดีและเงินเฟ้อยังอยู่สูงกว่าเป้าหมาย ประกอบกับความขัดแย้งระหว่างอิหร่านและอิสราเอลส่งผลให้นักลงทุนเพิ่มการถือสินทรัพย์สกุลเงินดอลลาร์ สรอ. ทั้งนี้ เมื่อเฉลี่ยในช่วง 4 เดือนแรก (มกราคม- เมษายน 2567) เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 35.94 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 5.03 จาก ณ สิ้นปี 2566

เงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยในไตรมาสแรกของปี 2567 อยู่ในระดับใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในไตรมาสก่อนหน้า แต่มีทิศทางอ่อนค่าตลอดทั้งไตรมาส

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2567 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,377.9 จุด ลดลงร้อยละ 2.7 จากไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (1) ความไม่แน่นอนในการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ภายหลังจากข้อมูลเศรษฐกิจสหรัฐฯ สะท้อนการขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมาย สร้างแรงกดดันต่อการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยง และ (2) การฟื้นตัวที่ล่าช้ากว่าที่คาดของเศรษฐกิจไทย ส่งผลให้หน่วยงานต่าง ๆ ปรับลดประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2567 โดยในไตรมาสนี้ นักลงทุนต่างชาติขายสุทธิต่อเนื่องติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 5 มูลค่า 69.3 พันล้านบาท สูงที่สุดในรอบ 5 ไตรมาส และเมื่อพิจารณาในรายกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ดัชนีฯ ปรับตัวลดลงในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มเทคโนโลยี (ลดลงร้อยละ 15.4) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (ลดลงร้อยละ 10.9) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (ลดลงร้อยละ 10.9) และกลุ่มสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (ลดลงร้อยละ 4.8) ขณะที่ดัชนีหลักทรัพย์ของหลายประเทศส่วนใหญ่ทั้งประเทศเศรษฐกิจหลักและประเทศในภูมิภาคปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ยกเว้น ฮองกง และสิงคโปร์ ซึ่งดัชนีฯ ปรับตัวลดลงร้อยละ 3.0 และร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ในเดือนเมษายน 2567 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 1,368.0 จุด ลดลงจากเดือนมีนาคม 2567 ร้อยละ 0.7 สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีหลักทรัพย์ทั้งในประเทศเศรษฐกิจหลักและประเทศในภูมิภาค โดยมีปัจจัยสำคัญมาจากแนวโน้มการชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ และความขัดแย้งทางภูมิศาสตร์ระหว่างอิหร่านและอิสราเอล กดดันการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยง

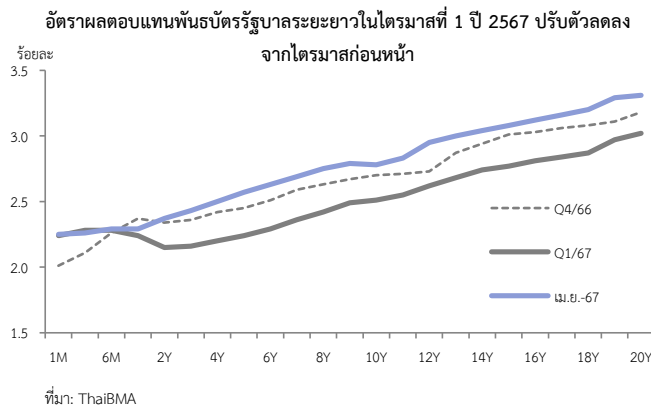

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวปรับตัวลดลง ในไตรมาสแรกของปี 2567 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาว (อายุ 1 ปีขึ้นไป) ปรับตัวลดลงสอดคล้องกับดัชนีราคาพันธบัตรรัฐบาลที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ อ้างอิงอายุ 10 ปี ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการคาดการณ์ว่า ธนาคารกลางสหรัฐฯ จะชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรของไทยปรับตัวลดลงตามปัจจัยภายในประเทศเป็นสำคัญ โดยเฉพาะผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ที่มีกรรมการบางส่วนเห็นควรให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ย และหน่วยงานเศรษฐกิจและศูนย์วิจัยหลายแห่งได้ปรับลดคาดการณ์แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2567 ลง ส่งผลให้ ณ สิ้นไตรมาสแรก อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิงอายุ 2 ปี อยู่ที่ร้อยละ 2.15 ต่อปี ลดลงจากร้อยละ 2.34 ต่อปี ในไตรมาสที่แล้ว และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิงอายุ 10 ปี อยู่ที่ร้อยละ 2.51 ต่อปี ลดลงจากร้อยละ 2.70 ต่อปี ในไตรมาสที่แล้ว ขณะที่เงินลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในตลาดตราสารหนี้ไหลออกสุทธิ 34.5 พันล้านบาท เทียบกับการไหลเข้าสุทธิ 3.7 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับการระดมทุนใหม่ผ่านตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น 410.7 พันล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนของธุรกิจในกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มเกษตรกรรม

ในเดือนเมษายน 2567 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีราคาพันธบัตรรัฐบาลที่ปรับตัวลดลง การไหลออกของเงินลงทุนสุทธิของนักลงทุนต่างชาติทั้งในพันธบัตรระยะสั้นและระยะยาว มูลค่า 25.5 พันล้านบาท และการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ซึ่งเป็นผลจาก (1) ผลการประชุม กนง. ในเดือนเมษายนที่มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย และ (2) แนวโน้มการชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ ภายหลังจากข้อมูลเศรษฐกิจยังอยู่ในเกณฑ์ดีและอัตราเงินเฟ้ออยู่สูงกว่าเป้าหมาย ส่งผลให้ ณ สิ้นเดือนเมษายน อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 2 ปี และอายุ 10 ปี ปรับตัวเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 2.37 ต่อปี และร้อยละ 2.78 ต่อปี ตามลำดับ

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวปรับตัวลดลง

เงินทุนเคลื่อนย้าย ในไตรมาสสี่ของปี 2566 เงินทุนเคลื่อนย้ายไหลออกสุทธิ 4.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการไหลออกสุทธิ 4.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการไหลออกสุทธิทั้งจากการลงทุนโดยตรงและการลงทุนในหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตาม เงินทุนเคลื่อนย้ายในไตรมาสนี้ไหลออกต่ำกว่าไตรมาสก่อน ตามการลดลงของการไหลออกสุทธิในหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างชาติ

รวมทั้งปี 2566 เงินทุนเคลื่อนย้ายไหลออกสุทธิ 14.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตามการขายสุทธิในหลักทรัพย์ไทยของนักลงทุนต่างชาติและการไหลออกของการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของนักลงทุนไทยเป็นสำคัญ

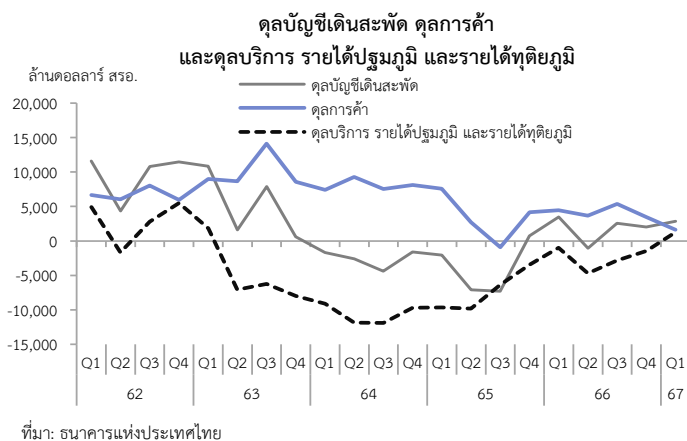
เงินทุนเคลื่อนย้าย

(พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	2564					2565					2566				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
- การลงทุนโดยตรง	-4.5	2.3	-1.4	-1.4	-4.0	3.7	2.7	-0.6	0.1	1.5	-5.7	0.0	-2.2	-1.1	-2.4
นักลงทุนไทย	-19.1	-3.5	-3.0	-4.6	-8.0	-7.5	-3.8	-1.1	-1.9	-0.7	-8.6	-2.8	-2.4	-1.9	-1.5
นักลงทุนต่างชาติ	14.6	5.8	1.6	3.2	4.0	11.2	6.5	0.5	2.0	2.2	2.9	2.8	0.2	0.8	-0.9
- การลงทุนในหลักทรัพย์	-11.9	-10.0	-3.8	0.0	1.9	5.8	2.6	1.8	-0.7	2.0	-13.2	-5.8	-1.4	-4.0	-2.0
นักลงทุนไทย	-16.8	-10.4	-3.7	-0.2	-2.5	-2.4	-1.3	1.0	-0.3	-1.8	-2.7	-3.0	1.7	-0.5	-0.9
นักลงทุนต่างชาติ	4.9	0.4	-0.1	0.2	4.4	8.2	3.9	0.8	-0.4	3.8	-10.5	-2.8	-3.1	-3.5	-1.1
อื่น ๆ	10.4	1.0	2.5	4.0	2.9	-2.9	-0.7	-2.6	-1.3	1.8	4.6	5.0	-0.7	0.4	-0.1
เงินทุนเคลื่อนย้าย	-6.0	-6.7	-2.7	2.6	0.8	6.6	4.6	-1.4	-1.9	5.3	-14.3	-0.8	-4.3	-4.7	-4.5

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล ในไตรมาสแรกของปี 2567 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 2.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (102.7 พันล้านบาท) สูงกว่าการเกินดุล 2.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (71.2 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าการเกินดุล 3.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (122.7 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 1.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ต่ำกว่าการเกินดุล 4.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน) ขณะที่ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ เกินดุลครั้งแรกในรอบ 16 ไตรมาสที่ 1.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ปรับตัวดีขึ้นจากการขาดดุล 1.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการขาดดุล 1.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2567 อยู่ที่ 223,363.3 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจาก 224,481.8 ล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2566 เมื่อคิดในรูปเงินบาท เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2567 อยู่ที่ 8,141.6 พันล้านบาท สูงกว่า 7,653.7 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2566

เงินทุนเคลื่อนย้ายไหลออกสุทธิลดลงเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้า

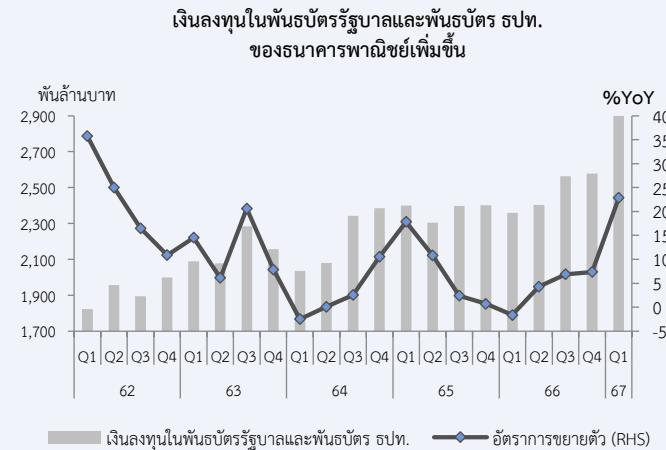
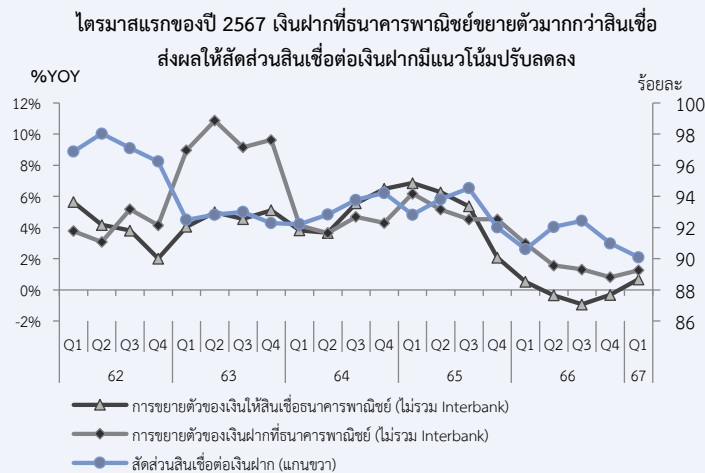
ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่อง ตามการเกินดุลการค้า และการกลับมาเกินดุลบริการและรายได้ฯ ครั้งแรกในรอบ 16 ไตรมาส

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2567 อยู่ที่ 223,363.3 ล้านดอลลาร์ สรอ.

สถาบันการเงินเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อทั้งภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน

ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงโควิด-19 ประกอบกับภาระดอกเบี้ยที่ปรับเพิ่มขึ้น ทำให้ครัวเรือนและภาคธุรกิจบางกลุ่มเริ่มประสบปัญหาด้านสภาพคล่องเนื่องจากรายได้ยังไม่สามารถกลับมาฟื้นตัวได้เต็มที่ จนส่งผลกระทบต่อคุณภาพสินเชื่อ ประกอบกับเศรษฐกิจไทยที่มีแนวโน้มจะขยายตัวได้ต่ำกว่าการคาดการณ์ ภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวส่งผลให้สถาบันการเงินของไทยเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อทุกประเภท อ้างอิงข้อมูลจากรายงานผลการสำรวจภาวะและแนวโน้มสินเชื่อเผยแพร่โดยธนาคารแห่งประเทศไทย¹ ระบุว่ามาตรฐานการให้สินเชื่อภาคธุรกิจโดยรวมในไตรมาสแรกของปี 2567 เข้มงวดขึ้นทั้งสินเชื่อธุรกิจและสินเชื่อครัวเรือน โดยสถาบันการเงินมีมุมมองต่อภาวะเศรษฐกิจและธุรกิจบางสาขาในทิศทางที่ชะลอลง ส่งผลให้มาตรฐานสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีความเข้มงวดขึ้น เช่นเดียวกับมาตรฐานการให้สินเชื่อภาคครัวเรือนที่เข้มงวดขึ้นในทุกประเภท เนื่องจากสถาบันการเงินมีความกังวลต่อความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจ ความน่าเชื่อถือด้านเครดิตของผู้กู้ รวมถึงคุณภาพสินเชื่อในภาพรวมที่ปรับลดลง

การเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน สอดคล้องกับสัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ที่ปรับลดลงต่อเนื่อง โดยในไตรมาสที่ 1 ของปี 2567 อัตราส่วนสินเชื่อต่อเงินฝาก (ไม่รวม Interbank) ของธนาคารพาณิชย์อยู่ที่ร้อยละ 90.09 ลดลงจากร้อยละ 90.61 ในไตรมาสแรกของปีที่แล้ว และลดลงจากร้อยละ 96.88 ในไตรมาสแรกของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนโควิด-19 และเมื่อพิจารณาเงินลงทุนของธนาคารพาณิชย์ที่ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลและพันธบัตรของธนาคารแห่งประเทศไทยพบว่ามูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสแรกของปี 2567 สะท้อนให้เห็นว่าธนาคารพาณิชย์เริ่มมีความกังวลเกี่ยวกับการลงทุนในลูกหนี้สินเชื่อมากขึ้นเนื่องจากคุณภาพสินเชื่อที่ต่ำลง จึงจำเป็นต้องติดตามและประเมินสถานการณ์ในระยะต่อไปภายใต้แนวโน้มเศรษฐกิจที่เริ่มฟื้นตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

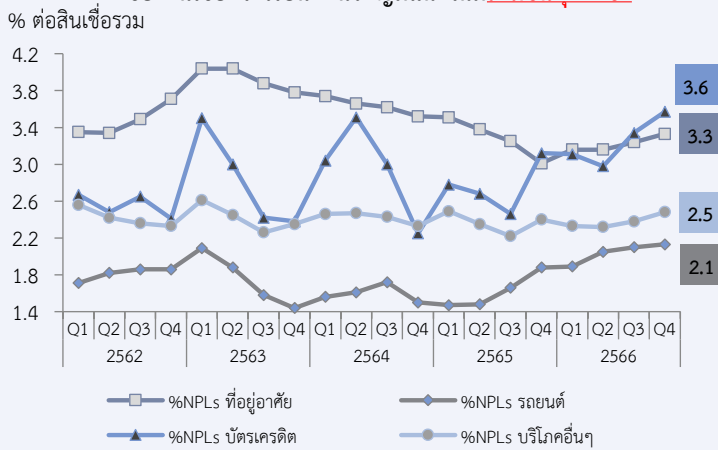
¹ รายงานผลการสำรวจภาวะและแนวโน้มสินเชื่อ (Credit Conditions Report) ไตรมาสแรกของปี 2567 ของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยเป็นการสำรวจความคิดเห็นผู้บริหารระดับสูงที่ดูแลงานด้านสินเชื่อของสถาบันการเงิน รวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตและธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่มีใช้สถาบันการเงิน (Non-banks) (ครอบคลุมร้อยละ 96 ของสินเชื่อทั้งหมด)

คุณภาพสินเชื่อภาคครัวเรือนปรับตัวลดลง

ข้อมูลสินเชื่อที่เผยแพร่โดยธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ชี้ให้เห็นว่า สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลในไตรมาสแรกของปี 2567 มูลค่ารวม 5.43 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 1.1 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้าและร้อยละ 2.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการลดลงและการชะลอตัวของสินเชื่อประเภทต่าง ๆ ประกอบด้วย (1) **สินเชื่อเพื่อการซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์** มูลค่าคงค้างอยู่ที่ 1.16 ล้านล้านบาท ลดลงร้อยละ 3.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) **สินเชื่อส่วนบุคคลอื่น ๆ (Personal Loan)** มูลค่าคงค้าง 1.33 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 5.5 ชะลอตัวจากร้อยละ 7.1 ในไตรมาสก่อนหน้า (3) **สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย** มูลค่าคงค้าง 2.68 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 1.1 ชะลอตัวจากร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (4) **สินเชื่อบัตรเครดิต** มูลค่าคงค้าง 0.21 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 0.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการชะลอตัวของสินเชื่อส่วนหนึ่งเป็นผลจากสถาบันการเงินที่เพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อมากขึ้น เนื่องจากภาระหนี้ที่อยู่ในระดับสูงและคุณภาพสินเชื่อที่มีแนวโน้มปรับตัวลดลง เห็นได้จากข้อมูลในไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 ที่สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลที่ด้อยคุณภาพ (Non-Performing Loan: NPL)¹ ต่อสินเชื่อรวม อยู่ที่ร้อยละ 2.88 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.79 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 2.62 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพสินเชื่อของภาคครัวเรือนที่ปรับตัวลดลงต่อเนื่อง และเป็นการปรับตัวลดลงในสินเชื่อทุกวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อรถยนต์ที่มีสัดส่วนสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพหรือหนี้เสียสูงขึ้นเร็วกว่าสินเชื่อสาขาอื่น ๆ โดยสัดส่วนของสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพต่อสินเชื่อรวมของบัตรเครดิต อยู่ที่ร้อยละ 3.57 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.34 ในไตรมาสที่แล้ว และร้อยละ 3.12 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ขณะที่สัดส่วนสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพต่อสินเชื่อรวมของสินเชื่อรถยนต์อยู่ที่ร้อยละ 2.13 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.10 ในไตรมาสที่แล้ว และร้อยละ 1.88 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

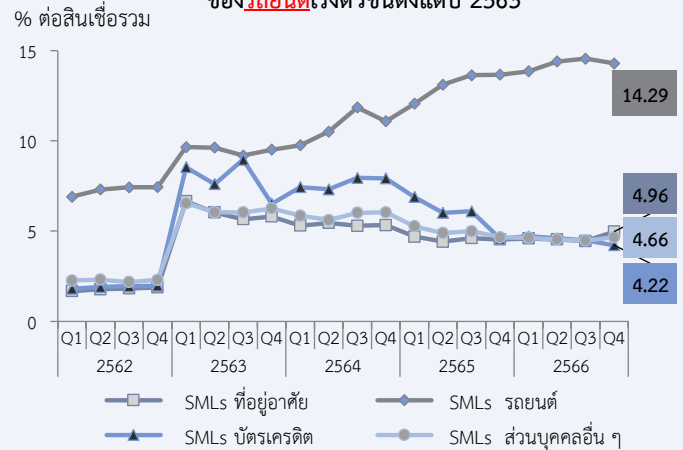
นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาแนวโน้มของคุณภาพสินเชื่อภาคครัวเรือนจากสัดส่วนสินเชื่อจัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ (Special Mention Loans: SM)² ต่อสินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 พบว่า มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 6.86 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.66 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 6.58 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการเพิ่มขึ้นในสินเชื่อที่อยู่อาศัยมีสัดส่วน SM ที่ร้อยละ 4.96 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.45 ในไตรมาสที่แล้ว และเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.88 ณ สิ้นปี 2562 ที่เป็นช่วงก่อนโควิด-19 เช่นเดียวกันกับสินเชื่อรถยนต์ที่มีสัดส่วน SM สูงถึงร้อยละ 14.29 เทียบกับร้อยละ 14.55 ในไตรมาสที่แล้ว และร้อยละ 7.43 ณ สิ้นปี 2562 สะท้อนให้เห็นว่าคุณภาพของสินเชื่อในทั้ง 2 สาขาดังกล่าวจะยังคงมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องในระยะต่อไป

สัดส่วนสินเชื่อสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวม
ของสินเชื่อครัวเรือนส่วนใหญ่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกสาขา

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

สัดส่วนสินเชื่อกล่าวถึงพิเศษ (SM) (% ต่อสินเชื่อรวม)
ของรถยนต์เร่งตัวขึ้นตั้งแต่ปี 2563

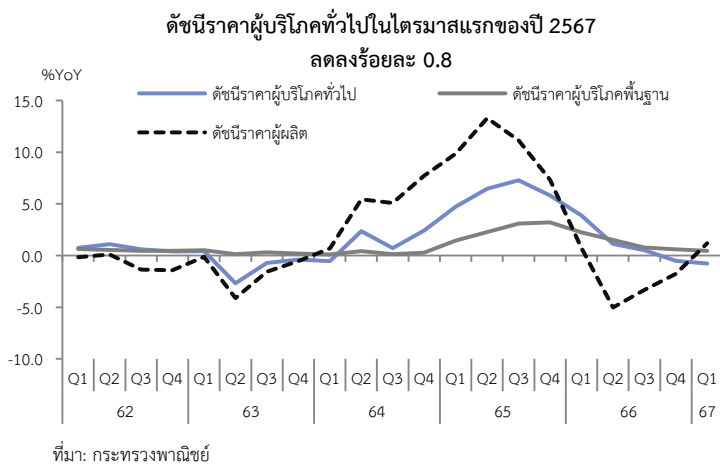

¹ หมายถึง สินเชื่อที่มียอดคงค้างชำระเกินกว่า 3 เดือนขึ้นไป นับตั้งแต่วันครบกำหนดสัญญา

² หมายถึง สินเชื่อที่มียอดคงค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน และมีความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ตาม TFRS9 ซึ่งเป็นข้อมูลสินเชื่อก่อนที่จะเป็นสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ

อัตราเงินเฟ้อ ในไตรมาสแรกของปี 2567 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 0.8 เป็นการลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 จากการลดลงร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ลดลงร้อยละ 0.9 ตามการลดลงของดัชนีราคาเนื้อสัตว์ ผักและผลไม้ที่ร้อยละ 14.1 และร้อยละ 3.3 เป็นสำคัญ เนื่องจากปริมาณผลผลิตเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้น ส่วนดัชนีราคาหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่มลดลงร้อยละ 0.7 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มพลังงานที่ร้อยละ 3.7 เนื่องจากมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพด้านพลังงานของรัฐบาล (มาตรการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลและกลุ่มเบนซิน และลดค่าไฟฟ้า) ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ลดลงจากร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานที่สูงในไตรมาสเดียวกันปีก่อน และการลดลงของดัชนีราคาหมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสะอาด ขณะที่ดัชนีราคาหมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เครื่องประกอบอาหาร อาหารสำเร็จรูปยังเพิ่มขึ้น

ในเดือนเมษายน 2567 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 7 เดือน เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงตามสถานการณ์พลังงานในตลาดโลก และการสิ้นสุดมาตรการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลและกลุ่มเบนซิน รวมถึงการเพิ่มขึ้นของราคาผักและผลไม้สด เนื่องจากสภาพอากาศร้อนและภาวะขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตลดลง ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.4

ดัชนีราคาผู้ผลิต ในไตรมาสแรกของปี 2567 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาสร้อยละ 1.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมร้อยละ 1.8 สอดคล้องกับดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก ผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องจักรและเครื่องมือ และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียมที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 ร้อยละ 3.1 ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 3.0 ตามลำดับ เป็นสำคัญ และหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 ขณะที่หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 21.0 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติร้อยละ 24.6

ในเดือนเมษายน 2567 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 โดยดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมงเร่งตัวขึ้น ขณะที่ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองลดลง

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 0.8 ตามการลดลงของหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่มซึ่งสอดคล้องกับราคากลุ่มพลังงาน

ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 1.2 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาในหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และหมวดเกษตรและการประมง

2. ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันไตรมาสแรกของปี 2567

ราคาน้ำมันดิบเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสแรกของปี 2567 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 4 ตลาด (ดูไบ เบรินท์ โอमान และเวสต์เท็กซัส) อยู่ที่ 80.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 2.6 เมื่อเทียบกับราคาเฉลี่ย 82.4 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 เมื่อเทียบกับราคาเฉลี่ย 79.7 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีสาเหตุมาจาก (1) ผลกระทบจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและกลุ่มฮามาสในฉนวนกาซา รวมถึงความยืดเยื้อของการโจมตีเรือสินค้าในทะเลแดง และความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน (2) การขยายเวลาปรับลดกำลังการผลิตของกลุ่มโอเปกพลัสไปจนถึงไตรมาสที่สองของปี 2567 และ (3) ปริมาณน้ำมันดิบสำรองทางการค้าของสหรัฐฯ ในไตรมาสแรกของปี 2567 อยู่ที่ 439 ล้านบาร์เรล ลดลงร้อยละ 5.9 จาก 466 ล้านบาร์เรลในไตรมาสแรกของปี 2566

ในเดือนเมษายน 2567 ราคาน้ำมันดิบอยู่ในระดับสูงสุดในรอบ 6 เดือน เนื่องจากความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นระหว่างอิสราเอลและอิหร่าน

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก											
ปี		ราคา (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)					อัตราการขยายตัว (%YOY)				
		WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย	WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย
2563	ทั้งปี	39.6	43.4	42.4	41.8	42.0	-30.4	-32.2	-33.0	-34.2	-32.3
2564	ทั้งปี	68.1	70.9	69.5	69.3	69.4	72.1	63.4	63.8	65.5	65.4
2565	ทั้งปี	94.2	98.8	96.2	96.5	96.5	38.4	39.4	38.4	39.4	38.9
	Q1	94.7	97.9	96.1	96.4	96.2	63.3	59.8	59.4	63.3	61.3
	Q2	109.0	112.3	108.5	105.4	108.8	63.9	61.9	60.7	56.2	60.6
	Q3	91.4	97.5	96.5	100.7	96.5	29.6	33.2	34.3	40.0	34.3
	Q4	82.6	88.6	84.7	84.7	85.1	7.1	11.1	8.0	8.0	8.6
2566	ทั้งปี	77.4	82.1	81.8	81.9	80.8	-17.8	-16.9	-15.0	-15.2	-16.2
	Q1	76.0	82.1	80.2	80.4	79.7	-19.7	-16.1	-16.5	-16.6	-17.2
	Q2	73.1	77.3	76.9	76.9	76.0	-33.0	-31.2	-29.1	-27.0	-30.1
	Q3	82.1	86.0	86.6	86.6	85.3	-10.2	-11.8	-10.3	-14.0	-11.6
	Q4	78.8	83.0	83.8	83.8	82.4	-4.6	-6.2	-1.0	-1.1	-3.2
2567	Q1	76.9	81.8	81.1	81.0	80.3	1.2	-0.4	1.2	0.8	0.7
	ม.ค.	73.9	79.1	78.9	79.0	77.8	-5.5	-5.7	-2.0	-2.2	-3.9
	ก.พ.	76.6	81.7	80.7	80.7	80.0	-0.3	-2.2	-1.6	-1.8	-1.4
	มี.ค.	80.4	84.7	84.0	83.9	83.3	9.6	6.9	7.2	7.0	7.6
	เม.ย.	84.2	88.7	88.9	89.1	87.7	6.8	7.2	7.6	7.7	7.3
	4M	78.5	83.3	82.8	82.8	81.9	2.6	1.2	2.6	2.4	2.2

ที่มา: บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) และสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

3. เศรษฐกิจโลกไตรมาสแรกของปี 2567

เศรษฐกิจโลกไตรมาสแรกของปี 2567 ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า ตามแรงส่งของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของหลายประเทศ โดยเฉพาะในประเทศเศรษฐกิจหลักทั้งสหรัฐฯ และยุโรปซึ่งได้รับแรงสนับสนุนหลักจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ การฟื้นตัวของการค้าระหว่างประเทศ และการขยายตัวของภาคบริการ สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Purchasing Manager's Index: PMI) ที่อยู่ในระดับสูงกว่า 50 และสูงสูดนับจากครึ่งหลังของปี 2566 ซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ขณะเดียวกันเศรษฐกิจจีนขยายตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและภาคการส่งออก ขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศยังชะลอตัวท่ามกลางปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์และแรงกดดันด้านเงินฝืด การฟื้นตัวของประเทศเศรษฐกิจหลักเมื่อรวมกับการปรับตัวเข้าสู่ภาวะปกติมากขึ้นของห่วงโซ่อุปทานโลกทำให้ปริมาณการค้าโลกปรับตัวดีขึ้น และส่งผลให้การผลิตและการส่งออกของหลายประเทศในกลุ่มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) และกลุ่มประเทศอาเซียนฟื้นตัวและเข้าสู่การขยายตัวสูงสุดในรอบหลายไตรมาส⁸ อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวต่อเนื่องของเศรษฐกิจและความตึงตัวของตลาดแรงงานทำให้อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานของประเทศสำคัญ ๆ ยังคงทรงตัวอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงิน และส่งผลให้ธนาคารกลางสำคัญ ๆ ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 3.0 (Advance Estimate) ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน สอดคล้องกับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่สูงขึ้น และตลาดแรงงานที่แข็งแกร่ง สะท้อนจากอัตราการว่างงานที่อยู่ระดับต่ำที่ร้อยละ 3.8 ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ติดต่อกันเป็น 9 ไตรมาส และการจ้างงานนอกภาคเกษตรที่สูงขึ้นเป็น 161 ล้านตำแหน่ง ประกอบกับค่าจ้างเฉลี่ยรายชั่วโมงที่ 34.58 ดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นระดับสูงสุดในประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ การลงทุนในภาคที่อยู่อาศัยขยายตัวเร่งขึ้น เช่นเดียวกับภาคการผลิตที่ปรับตัวดีขึ้น โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่เฉลี่ย 51.6 สูงกว่าระดับ 50 เป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส และดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการอยู่ที่ 52.2 เพิ่มขึ้นจาก 50.8 ในไตรมาสก่อน และอยู่สูงกว่าระดับ 50 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ห้า ในขณะที่แรงขับเคลื่อนจากภาคการส่งออกลดลงตามการลดลงของการส่งออกสินค้าโดยเฉพาะก๊าซธรรมชาติเป็นสำคัญ สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไป (PCE inflation) อยู่ที่ร้อยละ 2.6 ลดจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของราคาพลังงานและราคาสินค้าคงทน แต่ยังคงสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0 ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง⁹

เศรษฐกิจยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 0.4 เทียบกับร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกส่วนใหญ่ปรับตัวดีขึ้น¹⁰ สอดคล้องกับการฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจสะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิตและภาคบริการที่ปรับเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่เฉลี่ย 46.4 และ 50.0 จากระดับ 43.9 และ 48.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ เช่นเดียวกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ฟื้นตัวมาอยู่ในระดับสูงสุดในรอบ 8 ไตรมาส อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจเยอรมนีซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดในภูมิภาคยังคงลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่สาม โดยลดลงร้อยละ 0.2 เนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 2.6 ลดจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อน แต่ยังคงทรงตัวอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.1 โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของอัตราค่าจ้าง ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรป (European Central Bank: ECB) ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับสูง¹¹

เศรษฐกิจญี่ปุ่น ลดลงร้อยละ 0.2 จากการขยายตัวร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของภาคการผลิตโดยเฉพาะในหมวดยานยนต์ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการผลิตเครื่องยนต์ดีเซลไม่ได้มาตรฐานของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ของญี่ปุ่น สอดคล้องกับปริมาณการขายรถยนต์ใหม่ ที่ลดลงร้อยละ 13.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสแรกของปี 2566 และสอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิตที่อยู่ระดับ 47.8 ต่ำกว่าระดับ 50.0 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่หก เช่นเดียวกับมูลค่าการส่งออกในไตรมาสแรกลดลงร้อยละ 3.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า นับเป็นการลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่แปด นอกจากนี้ การอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนยังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวในช่วงเดือนมกราคม 2567 อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจญี่ปุ่นยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐที่เพิ่มขึ้นตามงบประมาณเพิ่มเติมปีงบประมาณ 2566 ขณะที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ 2.6 สูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางญี่ปุ่นมีมติยุติการดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ยติดลบ โดยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยขั้นต้นแบบไม่มีสินทรัพย์ค้ำประกันหรืออัตราดอกเบี้ยระยะสั้น (Tokyo Overnight Average Rate: TONAR) ขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 0.0 - 0.1 จากเดิมที่ร้อยละ 0.0 ซึ่งนับเป็นการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งแรกในรอบ 17 ปี นับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2550 นอกจากนี้ยังได้ยกเลิกมาตรการรักษาผลตอบแทนพันธบัตร (Yield Curve Control) อย่างไรก็ตาม อัตราแลกเปลี่ยนของญี่ปุ่นยังคงอ่อนค่าลงอย่างต่อเนื่องโดยในไตรมาสแรกอยู่ที่เฉลี่ย 148.5 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 5.3 เทียบกับระดับ 141.0 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นปี 2566

⁸ เศรษฐกิจเกาหลีใต้ ได้หวัน สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ขยายตัวสูงสุดในรอบ 9 ไตรมาส 11 ไตรมาส 6 ไตรมาส 3 ไตรมาส และ 4 ไตรมาส ตามลำดับ

⁹ คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (FOMC) ในการประชุมเมื่อวันที่ 30 - 31 มกราคม 2567 และวันที่ 19 - 20 มีนาคม 2567 มีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ช่วงร้อยละ 5.25 - 5.50 ซึ่งเป็นการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายติดต่อกัน นับตั้งแต่การประชุมในเดือนมิถุนายน 2566 และเป็นระดับสูงสุดในรอบ 22 ปี โดย FOMC ยังคงตั้งเป้าหมายการดำเนินนโยบายการเงินเพื่อให้อัตราเงินเฟ้อกลับสู่ระดับเป้าหมายในระยะยาวที่ร้อยละ 2.0 รวมถึงการจ้างงานอยู่ในระดับสูงสุด

¹⁰ เศรษฐกิจประเทศสเปน ฝรั่งเศส อังกฤษ และสาธารณรัฐเช็ก ขยายตัวร้อยละ 2.4 ร้อยละ 1.1 ร้อยละ 1.7 และร้อยละ 0.4 เติบโตจากร้อยละ 2.1 ร้อยละ 0.8 ร้อยละ 0.5 และร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

¹¹ คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางยุโรป (ECB) ในการประชุมเมื่อวันที่ 25 มกราคม และ 7 มีนาคม 2567 มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายทั้งสองครั้ง ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ย Refinancing Operations Rate อัตราดอกเบี้ย Marginal Lending Facility และดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละประเทศที่ฝากไว้กับธนาคารกลาง อยู่ที่ร้อยละ 4.50 ร้อยละ 4.75 และ ร้อยละ 4.00 ตามลำดับ ขณะเดียวกัน เพื่อลดผลกระทบจากอัตราดอกเบี้ยที่ทรงตัวอยู่ในระดับสูง ECB ยังคงดำเนินการเสริมสภาพคล่องอย่างต่อเนื่องภายใต้โครงการ Pandemic Emergency Purchase Programme (PEPP) ไปจนถึงสิ้นปี 2567 ขณะเดียวกัน ECB ยังคงใช้กลไกเพื่อลดผลกระทบจากการขึ้นอัตราดอกเบี้ย (Transmission Protection Instrument: TPI) โดยการเข้าซื้อสินทรัพย์โดยเฉพาะพันธบัตรรัฐบาลของประเทศสมาชิกที่เผชิญความผันผวนในตลาดการเงินเพื่อลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก

เศรษฐกิจจีน ขยายตัวร้อยละ 5.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 3 ไตรมาส โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกเป็นสำคัญ โดยมูลค่าการส่งออกสินค้ากลับมาขยายตัวร้อยละ 1.5 นับเป็นการกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับ 50.9 เพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส อย่างไรก็ตาม อุปสงค์ภายในประเทศทั้งการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนยังชะลอตัวท่ามกลางแรงกดดันด้านเงินฝืดและปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ โดยยอดการค้าปลีกขยายตัวร้อยละ 3.1 ชะลอตัวจากร้อยละ 8.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวต่ำสุดในรอบ 5 ไตรมาส สอดคล้องกับความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ลดลงต่ำกว่าระดับ 100 เป็นไตรมาสที่ 8 ติดต่อกัน นอกจากนี้ ตลาดแรงงานยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ สะท้อนจากอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 5.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อน ขณะเดียวกัน การลงทุนภายในประเทศยังคงลดลงตามการลดลงของการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่ลดลงต่อเนื่อง สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.0 เทียบกับร้อยละ (-0.3) ในไตรมาสก่อนหน้า ภายใต้การชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและแรงกดดันด้านเงินฝืดส่งผลให้ธนาคารกลางจีน (People’s Bank of China: PBOC) ยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษและเสริมสภาพคล่องเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง¹² ควบคู่ไปกับการเพิ่มโควตาการออกพันธบัตรรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน¹³

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ส่วนใหญ่ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนมาจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการส่งออก สอดคล้องกับการฟื้นตัวของภาคการนำเข้าระหว่างประเทศและทิศทางขาขึ้นของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และเคมีคอนดักเตอร์ เช่นเดียวกับการปรับตัวดีขึ้นของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว โดย**เศรษฐกิจเกาหลีใต้ เศรษฐกิจไต้หวัน และเศรษฐกิจสิงคโปร์** ขยายตัวร้อยละ 3.4 ร้อยละ 6.5 และร้อยละ 2.7 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 2.2 ร้อยละ 4.9 และร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อน และนับเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 9 ไตรมาส ในรอบ 11 ไตรมาส และในรอบ 6 ไตรมาส ตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจฮ่องกงขยายตัวร้อยละ 2.7 ชะลอตัวจากร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำสุดในรอบ 3 ไตรมาส ตามการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ สำหรับอัตราเงินเฟ้อของแต่ละประเทศลดลงอย่างต่อเนื่องตามการลดลงของราคาอาหารและพลังงาน แต่ยังคงอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายของนโยบายการเงิน¹⁴ ส่งผลให้ธนาคารกลางของแต่ละประเทศส่วนใหญ่ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ยกเว้นธนาคารกลางไต้หวันที่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 1.875 เป็นร้อยละ 2.0 เพื่อบรรเทาแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 3.1 ในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ซึ่งสูงสุดในรอบ 19 เดือน

เศรษฐกิจประเทศกลุ่มอาเซียน ส่วนใหญ่ขยายตัวต่อเนื่องตามการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการฟื้นตัวของภาคการส่งออกสินค้า โดยเศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ขยายตัวร้อยละ 5.1 ร้อยละ 4.2 และร้อยละ 5.7 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 5.0 ร้อยละ 2.9 และร้อยละ 5.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ส่วนเศรษฐกิจเวียดนามขยายตัวร้อยละ 5.7 เทียบกับร้อยละ 6.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อของหลายประเทศส่วนใหญ่เริ่มผ่อนคลายเป็นพิเศษและเริ่มกลับเข้าสู่ระดับเป้าหมายนโยบายการเงิน¹⁵ ส่งผลให้ธนาคารกลางของแต่ละประเทศส่วนใหญ่มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

การขยายตัวของเศรษฐกิจ และมูลค่าการส่งออกของประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ

(%YoY)	GDP						มูลค่าส่งออกสินค้า								
	2564		2565		2566		2564		2565		2566		2567		
	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
สหรัฐฯ	5.8	1.9	2.9	3.1	2.5	3.0	23.0	18.7	-5.7	-0.9	-1.8	-1.2	-3.3	4.2	-3.9
ยูโรโซน	5.9	3.5	0.1	0.1	0.5	0.4	18.1	5.1	2.7	0.6	2.1	2.0	1.1		
สหราชอาณาจักร	8.7	4.3	0.2	-0.2	0.1	0.2	15.8	10.8	1.2	-1.7	4.4	2.0	1.6	2.8	1.6
ออสเตรเลีย	5.5	3.9	2.4	1.3	2.0		37.0	19.9	-14.7	-10.2	-9.9	-12.0	-13.1	-9.0	-13.6
ญี่ปุ่น	2.6	1.0	1.6	1.2	1.9	-0.2	17.9	-1.2	-3.1	-0.7	-4.0	-3.0	-0.2	-4.2	-4.2
จีน	8.4	3.0	4.9	5.2	5.2	5.3	29.6	5.6	-9.9	-1.2	-4.7	1.5	8.2	5.5	-7.5
อินเดีย	9.4	6.5	8.1	8.4	7.7		43.0	14.6	-3.2	1.0	-4.8	4.9	4.3	11.8	-0.7
เกาหลีใต้	4.3	2.6	1.4	2.2	1.4	3.4	25.7	6.1	-9.7	5.7	-7.5	8.3	18.2	4.8	3.1
ไต้หวัน	6.6	2.6	2.1	4.9	1.3	6.5	29.3	7.4	-5.1	3.3	-9.8	12.9	17.7	1.3	18.8
ฮ่องกง	6.5	-3.7	4.2	4.3	3.3	2.7	26.0	-9.3	-5.7	6.6	-7.8	12.2	33.7	-0.4	5.1
สิงคโปร์	9.7	3.8	1.0	2.2	1.1	2.7	22.1	12.7	-12.6	3.0	-7.7	3.9	15.6	0.7	-3.4
อินโดนีเซีย	3.7	5.3	4.9	5.0	5.0	5.1	41.9	26.0	-18.6	-8.3	-11.3	-7.1	-8.2	-9.6	-3.7
มาเลเซีย	3.3	8.9	3.1	2.9	3.6	4.2	27.5	17.6	-17.8	-9.4	-11.2	-5.0	0.2	-9.2	-6.1
ฟิลิปปินส์	5.7	7.6	6.0	5.5	5.5	5.7	14.5	6.5	-1.2	-10.7	-7.6	4.8	9.2	15.8	-7.3
เวียดนาม	2.6	8.1	5.5	6.7	5.0	5.7	18.9	10.6	-2.4	6.9	-4.8	16.8	46.0	-5.5	13.0

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช.

¹² ธนาคารกลางจีน เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2567 ได้ปรับลดสัดส่วนการกักเงินฝากสำรองของธนาคารพาณิชย์ (Required Reserve Ratio: RRR) จากร้อยละ 7.4 มาอยู่ที่ร้อยละ 7.0 และต่อมาในวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 ได้มีลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้หลักค้าขึ้นดี Loan Prime Rate (LPR) ระยะเวลาดำเนินการ 5 ปี จากร้อยละ 4.20 มาอยู่ที่ร้อยละ 3.95 ซึ่งเป็นการปรับลดต่อเนื่องจากการปรับลดในเดือนมิถุนายน 2566 และเป็นอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ พร้อมอัดฉีดสภาพคล่องใหม่เข้าสู่ระบบการเงินจำนวน 5 แสนล้านหยวน โดยมีผลบังคับใช้วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2567

¹³ การประชุมสองสภาจีน (Two Sessions) ครั้งที่ 14 ประจำปี 2567 เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2567 สภาประชาชนแห่งชาติจีน (The National People's Congress of the People's Republic of China: NPC) ได้กำหนดโควตาการออกพันธบัตรรัฐบาลท้องถิ่นไว้ที่ 3.9 ล้านล้านหยวน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่กำหนดไว้ที่ 3.8 ล้านล้านหยวน

¹⁴ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่หนึ่งของปี 2567 ของเกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮ่องกง และสิงคโปร์ อยู่ที่ระดับร้อยละ 3.0 ร้อยละ 2.3 ร้อยละ 1.9 และร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 3.4 ร้อยละ 2.9 ร้อยละ 2.6 และร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

¹⁵ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่หนึ่งของปี 2567 ของอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามอยู่ที่ระดับร้อยละ 2.8 ร้อยละ 1.7 ร้อยละ 3.3 และร้อยละ 3.8 เทียบกับร้อยละ 2.7 ร้อยละ 1.6 ร้อยละ 4.4 และร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2567

เศรษฐกิจโลกในปี 2567 มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยมีแรงสนับสนุนหลักจากการฟื้นตัวของภาคการผลิตและการค้าระหว่างประเทศ ประกอบกับการขยายตัวต่อเนื่องของอุปสงค์ภายในประเทศ ซึ่งสะท้อนความสามารถในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ (Resilient) ภายหลังจากได้รับผลกระทบจากปัจจัยความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์และการดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดเพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐกิจสหรัฐฯ เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) และกลุ่มประเทศอาเซียน ขณะที่เศรษฐกิจญี่ปุ่นมีแนวโน้มชะลอตัวตามการลดลงของแรงขับเคลื่อนจากภาคการผลิตและการส่งออกสินค้า ขณะที่การบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มเผชิญแรงกดดันจากการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยน เช่นเดียวกับเศรษฐกิจจีนที่มีแนวโน้มชะลอตัวตามอุปสงค์ภายในประเทศเนื่องจากปัญหาสภาพคล่องในภาคอสังหาริมทรัพย์และความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่อยู่ในระดับต่ำ ขณะที่การค้าโลกยังมีข้อจำกัดในการฟื้นตัวจากมาตรการกีดกันทางการค้าและการลงทุนมีการบังคับใช้เพิ่มมากขึ้น รวมถึงความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ส่งผลต่อการขนส่งระหว่างประเทศ

สำหรับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อในประเทศเศรษฐกิจหลักเริ่มผ่อนคลายลงแต่ยังคงทรงตัวอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (Sticky Core Inflation) ตามการเพิ่มขึ้นของราคาในหมวดบริการและอัตราค่าจ้างเป็นสำคัญ ส่งผลให้ธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลักมีแนวโน้มที่จะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับสูงนานกว่าที่คาด (Higher for Longer) ภายใต้อสถานการณ์ดังกล่าวทำให้อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศกำลังพัฒนาและตลาดเกิดใหม่เผชิญแรงกดดันจากการอ่อนค่าต่อเนื่อง ขณะที่คาดว่าธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลักจะเริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงครึ่งหลังของปีภายใต้เงื่อนไขอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มลดลงและปรับเข้าสู่กรอบเป้าหมายนโยบายการเงินอย่างชัดเจน

ทั้งนี้ ในกรณีฐาน ภายใต้อสมมติฐานที่คาดว่าสถานการณ์ความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ในหลายภูมิภาคยังอยู่ในวงจำกัดและไม่ยกระดับความรุนแรงส่งผลยืดเยื้อจนนำไปสู่ความชะงักงันของห่วงโซ่อุปทาน จนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การค้าและระบบการเงินโลกอย่างมีนัยสำคัญ คาดว่าเศรษฐกิจโลกและปริมาณการค้าโลกในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.9 และร้อยละ 2.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.1 และร้อยละ 0.3 ในปี 2566 โดยมีแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.4 ในปี 2567 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.5 ในปี 2566 และเป็นการปรับเพิ่มขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 1.8 ตามแรงส่งจากการฟื้นตัวในเกณฑ์ดีของเศรษฐกิจในช่วงไตรมาสแรก อย่างไรก็ตาม คาดว่าเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปีมีแนวโน้มที่จะเผชิญข้อจำกัดจากแรงกดดันจากการดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดของธนาคารกลางที่ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ท่ามกลางระดับหนี้ภาคครัวเรือนและธุรกิจที่เพิ่มสูงขึ้น สะท้อนจากเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจล่าสุดในเดือนเมษายน 2567 โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิตและภาคบริการปรับตัวลดลงมาอยู่ที่ 50 และ 51.3 จากระดับ 51.9 และ 51.7 ในเดือนก่อนหน้า เช่นเดียวกับการจ้างงานนอกภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้นต่ำที่สุดในรอบ 6 เดือน สอดคล้องกับยอดขอรับสวัสดิการว่างงาน (Jobless claims) เพิ่มสูงสุดในรอบ 8 เดือน นับตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2566 นอกจากนี้ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (Consumer Sentiment Index) ปรับตัวลดลงต่ำที่สุดในรอบ 6 เดือน ขณะที่แรงส่งจากการใช้จ่ายภาครัฐมีแนวโน้มที่จะลดลงจากพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางการคลัง (The Fiscal Responsibility Act) ที่จำกัดการเพิ่มการใช้จ่ายของรัฐบาล ในช่วงที่เหลือของปี ประกอบกับการเผชิญกับข้อจำกัดจากความไม่แน่นอนทางนโยบายในช่วงก่อนการเลือกตั้งประธานาธิบดีในเดือนพฤศจิกายน 2567 ซึ่งคาดว่าจะมีการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าการลงทุนต่อจีนอย่างต่อเนื่อง¹⁶ สำหรับในส่วนของการดำเนินนโยบายการเงิน คาดว่าอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มที่จะเริ่มผ่อนคลายลง ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 มีแนวโน้มที่จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง 2 ครั้ง ควบคู่ไปกับการปรับลดขนาดงบดุล¹⁷

เศรษฐกิจยูโรโซน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.6 ในปี 2567 เท่ากับประมาณการครั้งก่อน ฟื้นตัวอย่างช้า ๆ จากร้อยละ 0.5 ในปี 2566 โดยคาดว่าเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนภาคบริการสูงมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเร่งขึ้น อาทิ สเปนและฝรั่งเศส ขณะที่เศรษฐกิจที่พึ่งพาภาคการผลิตในสัดส่วนที่สูง อาทิ เยอรมนีและเนเธอร์แลนด์ มีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ต่ำต่อไป สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมในเดือนเมษายน 2567 อยู่ที่ระดับ 45.7 ต่ำกว่า 50.0 ติดต่อกันเป็นเดือนที่ 22 ส่วนดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการในเดือนเมษายน 2567 อยู่ที่ระดับ 53.3 สูงสุดในรอบ 11 เดือน นอกจากนี้ ภาคการคลังยังมีแรงสนับสนุนจากกรอบงบประมาณรายจ่ายระยะยาว (Multiannual Financial Frameworks: MFF) ในช่วงปี 2564 - 2570 วงเงิน 1.216 ล้านล้านยูโร รวมถึงงบประมาณเพิ่มเติมจากแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ Next Generation EU วงเงิน 8.069 แสนล้านยูโร¹⁸ สำหรับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อเริ่มผ่อนคลายลงแต่ยังคงอยู่ในระดับสูง โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน ในเดือนเมษายน 2567 อยู่ที่ร้อยละ 2.4 และร้อยละ 2.7 ตามลำดับ ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรปมีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดต่อไปจนกว่าอัตราเงินเฟ้อจะลดลงสู่เป้าหมายในระยะปานกลางที่ร้อยละ 2.0

¹⁶ รายละเอียดใน Box: มาตรการกีดกันทางการค้าและการลงทุนของสหรัฐฯ ต่อจีน

¹⁷ การประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (FOMC) เมื่อวันที่ 30 เมษายน - 1 พฤษภาคม 2567 มีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ช่วงร้อยละ 5.25-5.50 ซึ่งเป็นการคงอัตราดอกเบี้ย 6 ครั้งติดต่อกัน นับตั้งแต่การประชุมในเดือนมิถุนายน 2566 แต่ยังเป็นระดับสูงที่สุดในรอบ 22 ปี นอกจากนี้ FOMC ยังมีมติให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับการดำเนินมาตรการเพื่อลดขนาดงบดุล (Quantitative Tightening) โดยการลดการถือครองพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ (การไม่ลงทุนกลับสำหรับพันธบัตรที่ครบอายุไถ่ถอน) ในอัตรา 2.5 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อเดือน ชะลอลงจากเดิมที่อัตรา 6 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อเดือน โดยจะเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2567 เป็นต้นไป ขณะที่ยังคงปรับลดหลักทรัพย์ที่มีหนี้จํานองค้าประกันในอัตราเดิมที่ 3.5 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อเดือน

¹⁸ ณ วันที่ 22 เมษายน 2567 มีการอนุมัติการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการอุดหนุนและกู้ยืมไปแล้ว 1.48 แสนล้านยูโร และ 8.41 หมื่นล้านยูโรตามลำดับ ซึ่งคิดเป็นการเบิกจ่ายรวมกันทั้งสิ้น 2.32 แสนล้านยูโร

เศรษฐกิจญี่ปุ่น คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.8 ในปี 2567 เท่ากับประมาณการครั้งก่อนและชะลอตัวลงจากร้อยละ 1.9 ในปี 2566 ตามการลดลงของแรงส่งของภาคการท่องเที่ยวที่ฟื้นตัวภายหลังการยกเลิกมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดในช่วงต้นปี 2566 นอกจากนี้ การบริโภคภายในประเทศยังคงมีข้อจำกัดจากแรงกดดันจากอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นโดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยนประกอบกับการเพิ่มขึ้นของต้นทุนการนำเข้าพลังงาน รวมทั้งการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้นของธนาคารกลางญี่ปุ่น¹⁹ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะได้รับแรงสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของค่าตอบแทนแรงงานภายหลังจากการต่อรองค่าจ้างในช่วงการต่อรองค่าจ้างประจำฤดูใบไม้ผลิ (Spring Wage Offensive) ที่ส่งผลให้ค่าจ้างปรับสูงขึ้นร้อยละ 5.2 เทียบกับร้อยละ 3.6 ในปีก่อนหน้า และเป็นการปรับเพิ่มขึ้นที่สูงที่สุดในรอบ 33 ปี รวมทั้งแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายของภาครัฐภายหลังรัฐบาลได้ประกาศมาตรการเศรษฐกิจรอบใหม่เพื่อป้องกันปัญหาเงินฝืดในเดือนพฤศจิกายน 2566

เศรษฐกิจจีน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.5 ในปี 2567 ชะลอตัวจากร้อยละ 5.2 ในปี 2566 ปรับเพิ่มขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 4.3 ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการส่งออก สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมในเดือนเมษายน 2567 อยู่ที่ระดับ 51.4 เพิ่มขึ้นจากระดับ 51.1 ในเดือนก่อนหน้า และเป็นระดับที่สูงที่สุดในรอบ 14 เดือน และการส่งออกที่มีแนวโน้มเริ่มกลับมาขยายตัว²⁰ อย่างไรก็ตาม คาดว่าเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปีมีแนวโน้มชะลอตัวและส่งผลให้ทั้งปีขยายตัวต่ำกว่าเป้าหมายของรัฐบาลที่ร้อยละ 5.0²¹ ตามการลดลงของการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังมีข้อจำกัดจากปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่ยอดขายบ้านใหม่รวมถึงอาคารพาณิชย์และสำนักงานยังอยู่ในระดับต่ำ ขณะเดียวกัน การบริโภคภายในประเทศยังมีแนวโน้มชะลอตัวสอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ยังไม่ฟื้นตัวและอัตราการจ้างงานที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับแรงกดดันด้านเงินฝืด โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปและดัชนีราคาผู้ผลิตในเดือนเมษายน 2567 อยู่ที่ร้อยละ 0.3 และร้อยละ (-2.5) เทียบกับร้อยละ 0.1 และร้อยละ (-2.8) ในเดือนก่อนหน้า ตามลำดับ นอกจากนี้ เศรษฐกิจจีนยังมีข้อจำกัดจากการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าจากประเทศเศรษฐกิจหลัก²² รวมทั้งความเสี่ยงจากการลดลงของการลงทุนภาครัฐ (Fiscal cliff) เนื่องจากภาระหนี้สินของรัฐบาลท้องถิ่นที่อยู่ในระดับสูง ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวส่งผลให้ธนาคารกลางจีนจะยังคงนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับระบบเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง²³

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากการขยายตัวในเกณฑ์ต่ำของปีก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนมาจากการฟื้นตัวของภาคการผลิตและการส่งออกตามการปรับตัวดีขึ้นของการค้าโลกและวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ขณะที่การอุปโภคบริโภคภายในประเทศปรับตัวดีขึ้นตามทิศทางการลดลงของอัตราเงินเฟ้อและการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคบริการโดยเฉพาะในภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2567 เศรษฐกิจเกาหลีใต้ ไต้หวัน และสิงคโปร์ จะขยายตัวร้อยละ 2.4 ร้อยละ 3.2 และร้อยละ 2.2 เติบโตจากร้อยละ 1.4 ร้อยละ 1.3 และร้อยละ 1.1 ในปีก่อนหน้า ขณะที่เศรษฐกิจฮ่องกงคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 ชะลอตัวจากร้อยละ 3.2 ในปีก่อนหน้าที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงภายหลังจากการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด

เศรษฐกิจอาเซียน มีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นตามการกลับมาขยายตัวของการส่งออกสินค้าสอดคล้องกับแนวโน้มการฟื้นตัวของการค้าโลก และการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ประกอบกับการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการบริโภคภายในประเทศ โดยคาดว่าในปี 2567 เศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม มีแนวโน้มจะขยายตัวร้อยละ 5.0 ร้อยละ 4.2 ร้อยละ 5.8 และร้อยละ 5.6 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 5.0 ร้อยละ 3.6 ร้อยละ 5.5 และร้อยละ 5.0 ในปี 2566 ตามลำดับ ขณะเดียวกันอัตราเงินเฟ้อของหลายประเทศส่วนใหญ่มีแนวโน้มเริ่มกลับเข้าสู่เป้าหมายนโยบายการเงิน ส่งผลให้ธนาคารกลางของแต่ละประเทศส่วนใหญ่จะยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย อย่างไรก็ตาม การคงอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลักไว้ในระดับสูงต่อเนื่องมีแนวโน้มที่จะสร้างแรงกดดันจากการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยนในกลุ่มประเทศอาเซียน ส่งผลให้ธนาคารกลางบางประเทศต้องปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพของค่าเงิน²⁴

¹⁹ ธนาคารกลางญี่ปุ่นในการประชุมเมื่อวันที่ 25 - 26 เมษายน 2567 ยังคงมีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (TONAR) ไว้ที่ร้อยละ 0.0 - 0.1 หลังจากการปรับขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 17 ปี ในการประชุมครั้งก่อนในเดือนมีนาคม

²⁰ มูลค่าการส่งออกสินค้าในเดือนเมษายน 2567 กลับมาขยายตัวร้อยละ 1.5 จากการลดลงร้อยละ 7.5 ในเดือนก่อนหน้า แต่มูลค่าการส่งสินค้าไปยังสหรัฐฯ และสหภาพยุโรปในเดือนเมษายน 2567 ยังคงลดลงร้อยละ 2.8 และร้อยละ 3.6 เทียบกับร้อยละ 15.9 และร้อยละ 14.9 ในเดือนก่อนหน้า ตามลำดับ

²¹ การประชุมสองสภาจีน ครั้งที่ 14 ประจำปี 2567 เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2567 สภาประชาชนแห่งชาติจีน ได้กำหนดเป้าหมายและทิศทางการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจ โดยตั้งเป้าหมายอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2567 ไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0 เท่ากับปีก่อนหน้า อีกทั้งยังตั้งเป้าหมายการขาดดุลการคลังไว้ที่ร้อยละ 3.0 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ลดลงจากร้อยละ 3.8 ในปีก่อนหน้า

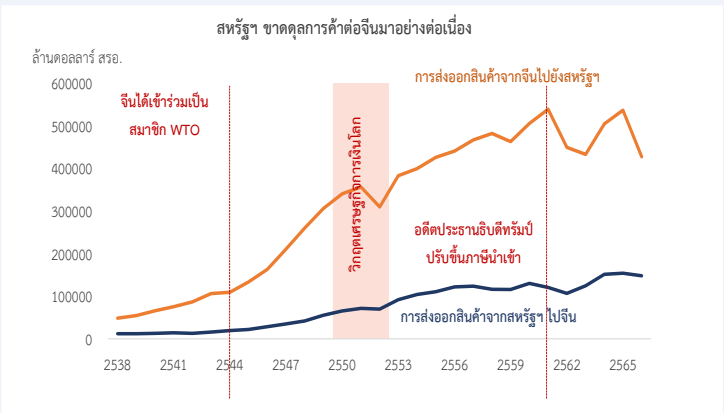
²² โดยเฉพาะมาตรการกีดกันทางการค้าในกลุ่มสินค้าที่มีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่อุปทานโลก อาทิ เหล็กและเหล็กกล้า เซมิคอนดักเตอร์ รวมถึงยานยนต์พลังงานไฟฟ้า (EV) โดยล่าสุด รัฐบาลสหรัฐฯ เตรียมปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้ายานยนต์พลังงานไฟฟ้าจากจีนจากอัตราร้อยละ 25 มาอยู่ที่ร้อยละ 100 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมยานยนต์ภายในประเทศจากการท่วมตลาดของจีน ในขณะที่สหภาพยุโรป (EU) อยู่ระหว่างการสอบสวนการอุดหนุนอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าของจีน และกำลังพิจารณาอัตราภาษีนำเข้าใหม่ ซึ่งคาดว่าจะเริ่มใช้ในเดือนกรกฎาคม 2567 เป็นต้นไป

²³ เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2567 ธนาคารกลางจีน (PBOC) ประกาศคงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้หลักค่าขึ้นดี Loan Prime Rate (LPR) ระยะเวลา 1 และระยะเวลา 5 ปี ไว้ที่ร้อยละ 3.45 ต่อปี และร้อยละ 3.95 เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจต่อไป

²⁴ ผลการประชุมธนาคารกลางอินโดนีเซียเมื่อวันที่ 23 - 24 เมษายน 2567 มีมติปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายขึ้นจากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 6.25

มาตรการกีดกันทางการค้าและการลงทุนของสหรัฐฯ ต่อจีน

สหรัฐฯ ยังคงดำเนินมาตรการกีดกันการค้าและการลงทุนต่อจีนอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม โดยมุ่งเป้าไปที่อุตสาหกรรมสำคัญ อาทิ การผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เหล็กกล้า อุปกรณ์การแพทย์ นอกจากนี้ยังเพื่อเป็นการจำกัดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงการลดผลกระทบจากปัญหาการล้มเหลวการผลิตภาคอุตสาหกรรมส่วนเกินของจีนซึ่งจะนำมาซึ่งปัญหาการท่วมตลาด รวมถึงการลดการขาดดุลการค้าของสหรัฐฯ ต่อจีน โดยมาตรการที่สำคัญ ในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2567 สรุปได้ ดังนี้

มาตรการ	รายละเอียด				
วันที่ 24 เมษายน 2567					
การออกกฎหมายการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ (Security Supplemental Bill)	รัฐบาลสหรัฐฯ ออกกฎหมายการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ (Security Supplemental Bill) โดยหนึ่งในข้อกฎหมายได้มีการบังคับให้บริษัทไบต์แดนซ์ (Bytedance) ของจีน เจ้าของแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) ต้องขายหุ้นทั้งหมดในติ๊กต็อกภายในระยะเวลาหนึ่งปี มิเช่นนั้นบริษัทจะถูกห้ามให้บริการในสหรัฐฯ เนื่องจากทางรัฐบาลสหรัฐฯ เชื่อว่ามีการนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ใช้บริการส่งมอบให้กับรัฐบาลจีน				
วันที่ 8 พฤษภาคม 2567					
การเพิกถอนใบอนุญาตส่งออกเซมิคอนดักเตอร์ของบริษัท ของสหรัฐฯ ให้กับบริษัทของประเทศจีน	กระทรวงพาณิชย์ของสหรัฐฯ ได้เพิกถอนใบอนุญาตส่งออกเซมิคอนดักเตอร์ของบริษัท Intel และบริษัท Qualcomm ของสหรัฐฯ ให้กับบริษัท Huawei ของประเทศจีน โดยทางรัฐบาลสหรัฐฯ ให้เหตุผลการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปเพื่อปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าและความมั่นคงของประเทศ อีกทั้งยังกล่าวหาว่าบริษัทเทคโนโลยีของจีน ซึ่งรวมถึงบริษัท Huawei ของจีนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจารกรรมทางไซเบอร์อีกด้วย				
วันที่ 14 พฤษภาคม 2567					
การดำเนินการตามมาตรา 301 ว่าด้วยการกำหนดอัตราภาษีนำเข้าจากจีนของกฎหมายการค้าสหรัฐฯ (Trade Act of 1974) โดยสหรัฐฯ จะปรับขึ้นภาษีนำเข้าจากจีนในสินค้าหลัก โดยมีรายละเอียดดังนี้					
รายการสินค้าที่จะถูกปรับขึ้นภาษีนำเข้าจากจีนตามมาตรา 301 (Trade Act of 1974)					
สินค้า	ปีที่บังคับใช้	อัตราภาษีนำเข้าเดิม ณ 15 พ.ค. 67	อัตราภาษีนำเข้าใหม่	มูลค่านำเข้าจากจีน ปี 2566 (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	สัดส่วนการนำเข้า จากจีน ปี 2566
ชิ้นส่วนแบตเตอรี่ที่ไม่ใช้ลิเทียม	2567	ร้อยละ 7.5	ร้อยละ 25	2,285	ร้อยละ 32
ยานยนต์ไฟฟ้า (EV)	2567	ร้อยละ 25	ร้อยละ 100	378	ร้อยละ 1
หน้าต่างอลูมิเนียม	2567	ร้อยละ 0-7.5	ร้อยละ 25	50	ร้อยละ 36
แบตเตอรี่ลิเทียมสำหรับยานยนต์ไฟฟ้า	2567	ร้อยละ 7.5	ร้อยละ 25	2,287	ร้อยละ 65
แผงพลังงานแสงอาทิตย์	2567	ร้อยละ 25	ร้อยละ 50	12	ร้อยละ 0
เหล็กและอะลูมิเนียม	2567	ร้อยละ 0-7.5	ร้อยละ 25	1,878	ร้อยละ 3
หลอดฉีดยาและเข็มฉีดยา	2567	ร้อยละ 0	ร้อยละ 50	550	ร้อยละ 6
ปืนจันทันตุ้มสินค้า	2567	ร้อยละ 0	ร้อยละ 25	91	ร้อยละ 4
สินแร่ธาตุสำคัญ	2567	ร้อยละ 0	ร้อยละ 25	1,660	ร้อยละ 7
เซมิคอนดักเตอร์	2568	ร้อยละ 25	ร้อยละ 50	2,365	ร้อยละ 6
แบตเตอรี่ลิเทียมสำหรับรถยนต์สันดาปภายใน	2569	ร้อยละ 7.5	ร้อยละ 25	10,835	ร้อยละ 70
ถุงมือยางทางการแพทย์	2569	ร้อยละ 7.5	ร้อยละ 25	137	ร้อยละ 95
แร่แกรไฟต์	2569	ร้อยละ 0	ร้อยละ 25	110	ร้อยละ 70
แม่เหล็กถาวร	2569	ร้อยละ 0	ร้อยละ 25	490	ร้อยละ 77

ที่มา: The White House และ US International Trade Commission รวบรวมโดย สศช.

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2567

เศรษฐกิจไทยในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการเพิ่มขึ้นของการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและภาคบริการที่เกี่ยวข้องเนื่อง การขยายตัวในเกณฑ์ดีของอุปสงค์ภายในประเทศทั้งการอุปโภคบริโภคและการลงทุน และการกลับมาขยายตัวอย่างช้า ๆ ของการส่งออกสินค้าตามการฟื้นตัวของการค้าโลก อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยยังมีความเสี่ยงและข้อจำกัดที่สำคัญซึ่งอาจทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ในกรณีฐาน ได้แก่ ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง ความเสี่ยงจากแนวโน้มการเกิดอุทกภัยต่อผลผลิตภาคการเกษตร และความผันผวนของระบบเศรษฐกิจการเงินโลกที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูงและมีความเสี่ยงที่จะผันผวนมากขึ้น

ปัจจัยสนับสนุน

- 1) การเพิ่มขึ้นของแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐในช่วงที่เหลือของปีภายหลังจากพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี 2567 มีผลบังคับใช้ นับตั้งแต่วันที่ 26 เมษายน 2567 ส่งผลให้ในช่วงครึ่งหลังของปีงบประมาณ (เมษายนถึงกันยายน 2567) คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายรวม 1.65 ล้านล้านบาท แบ่งเป็น การเบิกจ่ายรายจ่ายงบประมาณประจำปี 1.60 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.6 จากช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อนหน้า (อัตราเบิกจ่ายร้อยละ 46.0) แบ่งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำและงบรายจ่ายลงทุน 1.217 ล้านล้านบาท และ 5.64 แสนล้านบาท คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 และร้อยละ 56.4 ตามลำดับ ประกอบกับแรงสนับสนุนเพิ่มเติมจากการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 รวม 3,752,700 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8 จากงบประมาณก่อนหน้า โดยคาดว่าจะมีการเบิกจ่ายในช่วงไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ตุลาคมถึงธันวาคม 2567) ของงบประมาณประจำปีทั้งสิ้น 987,500 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และการเบิกจ่ายงบเหลือปี 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.0
- 2) การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะกลับเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้น สะท้อนจากข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางส่วนใหญ่ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19²⁵ โดยในช่วงไตรมาสแรกของปี 2567 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติรวม 9.4 ล้านคน สร้างรายได้ 0.37 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.5 และร้อยละ 38.3 ตามลำดับ ซึ่งคิดเป็นรายจ่ายของนักท่องเที่ยวต่อหัวเฉลี่ย 39,625 บาท สูงขึ้นเมื่อเทียบกับ 34,322 บาท ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2566 และในเดือนเมษายน 2567 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติอยู่ที่ 2.8 ล้านคน ส่งผลให้ในช่วง 4 เดือนแรก มีจำนวนทั้งสิ้น 12.1 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.0 นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวชาวไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยในไตรมาสแรกมีนักท่องเที่ยวไทยเที่ยวไทย สูงถึง 68.0 ล้านคน-ครั้ง สร้างรายได้รวม 2.32 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.6 และร้อยละ 10.2 ตามลำดับ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่กลุ่มนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนแบบถาวร รวมถึงมาตรการยกเว้นการตรวจลงตราชั่วคราวให้กับประเทศต้นทางสำคัญอื่น ๆ อาทิ อินเดีย รัสเซีย และไต้หวัน และมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มเติมของภาครัฐ รวมทั้งการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของเที่ยวบินระหว่างประเทศมายังประเทศไทย²⁶ ซึ่งการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวดังกล่าวส่งผลให้ภาคบริการที่เกี่ยวข้อง อาทิ ภาคการขนส่ง และภาคการค้ามีแนวโน้มขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง
- 3) การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายในหมวดบริการและสินค้าไม่คงทน สอดคล้องกับการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว และยังมีปัจจัยสนับสนุนจากดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคต่อสถานการณ์เศรษฐกิจที่สูงขึ้นต่อเนื่อง ขณะเดียวกันตลาดแรงงานยังคงอยู่ในเกณฑ์ดี สะท้อนจากการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานโดยเฉพาะนอกภาคเกษตร อัตราการว่างงานยังคงอยู่ในระดับต่ำ และสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานลดลง นอกจากนี้ การบริโภคยังได้รับปัจจัยสนับสนุนจากแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำ รวมทั้งแนวโน้มรายได้ที่เพิ่มขึ้นทั้งรายได้ภาคเกษตรจากการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรในพืชผลหลัก และการเพิ่มขึ้นของรายได้นอกภาคเกษตร โดยเฉพาะในภาคการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่องและผลจากการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ
- 4) การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการลงทุนภาคเอกชน โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ได้แก่ (1) การขยายตัวของการนำเข้า ในไตรมาสแรกของปี 2567 ทั้งมูลค่าและปริมาณการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 3.2 และร้อยละ 4.5 ต่อเนื่องจากการขยายตัวในไตรมาสก่อนหน้า เป็นการเพิ่มขึ้นของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุน รวมทั้งวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง ร้อยละ 24.6 และร้อยละ 0.5 ตามลำดับ (2) การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของยอดการขอรับ การอนุมัติ และการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน ร้อยละ 31 ร้อยละ 6 และร้อยละ 107 ตามลำดับ ในช่วงไตรมาสที่หนึ่งของปี 2567 โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วน รวมถึงอุตสาหกรรมปิโตรเคมี สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของเม็ดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ มูลค่ารวม 169,322 ล้านบาท และ (3) การขยายตัวของพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรม สะท้อนจากข้อมูลยอดขายหรือเช่าพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2567 (เดือนตุลาคม 2566 - มีนาคม 2567) มีจำนวน 3,946 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.6 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยเป็นพื้นที่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 3,472 ไร่ และนอกพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 474 ไร่ รวมมูลค่าการลงทุน 158,372 ล้านบาท เช่นเดียวกับพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างทั่วประเทศ (เฉลี่ยย้อนหลัง 4 เดือน) ในไตรมาสแรกของปี 2567 ที่ขยายตัวร้อยละ 10.2 เป็นการกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ซึ่งถือเป็นสัญญาณที่ดีต่อแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนในระยะต่อไป

²⁵ นักท่องเที่ยวในไตรมาสแรกของปี 2567 จากประเทศมาเลเซีย รัสเซีย เกาหลีใต้ และอินเดีย อยู่ที่ 1.17 ล้านคน 0.62 ล้านคน 0.56 ล้านคน และ 0.47 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 127.6 ร้อยละ 101.2 ร้อยละ 104.1 และร้อยละ 105.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ตามลำดับ

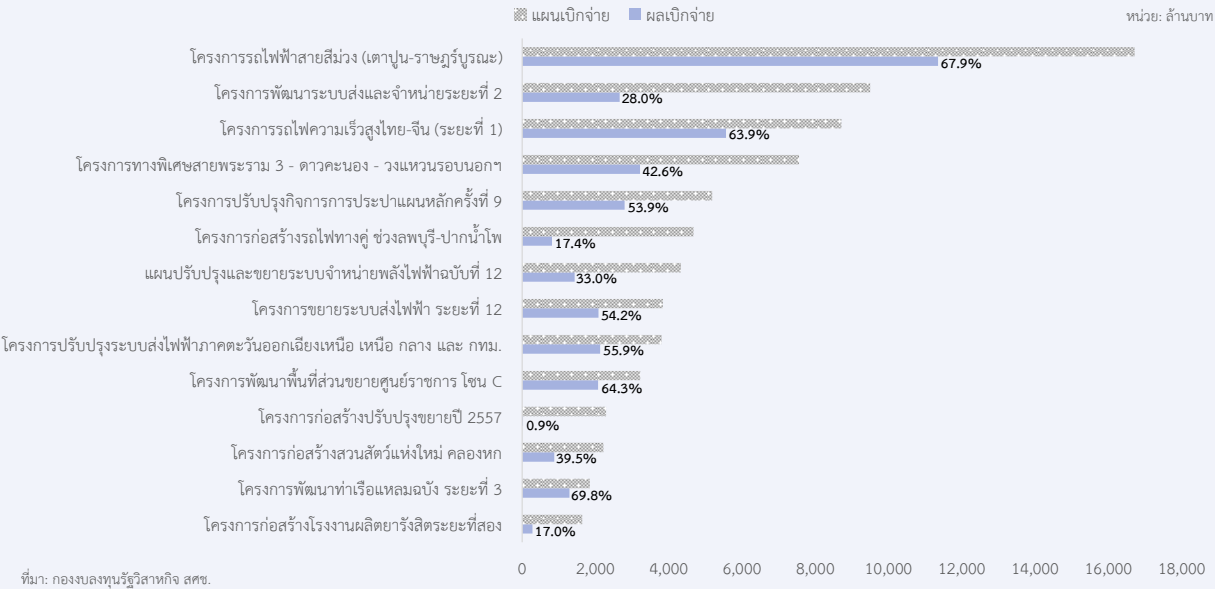
²⁶ จำนวนเที่ยวบินระหว่างประเทศที่เดินทางมายังสนามบินสุวรรณภูมิ สนามบินดอนเมือง และสนามบินภูเก็ตในไตรมาสแรกของปี 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.0 ร้อยละ 47.0 และร้อยละ 38.1 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ยังต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปี 2562 ที่ร้อยละ 12.0 ร้อยละ 20.6 และร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

5) การกลับมาขยายตัวอย่างช้า ๆ ของการส่งออกสินค้าตามการฟื้นตัวของการค้าโลก สอดคล้องกับข้อมูลดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิตในไตรมาสแรกของปี 2567 ที่ปรับตัวดีขึ้นในทุกประเทศ เช่นเดียวกับยอดคำสั่งซื้อในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักที่เพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งเป็นสัญญาณสะท้อนถึงทิศทางการเพิ่มขึ้นของยอดขายสินค้าอุตสาหกรรมในระยะต่อไป แนวโน้มดังกล่าวคาดว่าจะจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การส่งออกและการผลิตภาคอุตสาหกรรมของไทยกลับมาขยายตัวได้ดีขึ้นอย่างช้า ๆ และสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภาพรวมได้มากขึ้น

การเร่งรัดเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในช่วงที่เหลือของปี 2567

ในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2567 รัฐวิสาหกิจมีการเบิกจ่ายงบลงทุน จำนวน 170,950.5 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.0 แบ่งเป็น การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจปีงบประมาณ จำนวน 53,657.5 ล้านบาท อัตราเบิกจ่ายร้อยละ 11.9 ของวงเงินเบิกจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจทั้งปี และเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจปีปฏิทิน 117,293.1 ล้านบาท อัตราเบิกจ่ายร้อยละ 26.1 ของวงเงินเบิกจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจทั้งปี โดยรัฐวิสาหกิจที่เบิกจ่ายได้ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน ได้แก่ การรถไฟแห่งประเทศไทย บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท กฟผ. อินเทอร์เน็ตชนันแนล จำกัด การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และการประปาส่วนภูมิภาค เป็นสำคัญ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาผลการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจใน 14 โครงการลงทุนสำคัญ พบว่า มีการเบิกจ่ายทั้งสิ้น 36,585.3 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 48.4 ของกรอบงบลงทุนโครงการสำคัญวงเงินรวม 75,544 ล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.9 ของกรอบวงเงินเบิกจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจในปี 2567)

ผลการเบิกจ่าย 14 โครงการลงทุนสำคัญของรัฐวิสาหกิจในปี 2567

การลงทุนของรัฐวิสาหกิจในปี 2567 มีวงเงินเบิกจ่ายลงทุน 380,141.92 ล้านบาท¹ ลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าร้อยละ 1.9 และต่ำกว่ากรอบงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจในช่วงสี่ปีที่ผ่านมาร้อยละ 4.0² โดยจะเป็นการเบิกจ่ายจาก (1) เงินรายได้ของรัฐวิสาหกิจ 70,561.2 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.8 (2) เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 62,925.1 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.1 (3) เงินกู้ในประเทศ 69,224.4 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.1 และ (4) เงินกู้ต่างประเทศ และแหล่งเงินอื่น ๆ 6,274.5 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.0 ทั้งนี้ โครงการลงทุนของการรถไฟแห่งประเทศไทยและการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีม่วงแห่งประเทศไทยใช้เงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 สูงถึง 46,968.6 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 74.6 วงเงินเบิกจ่ายลงทุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ซึ่งจำเป็นจะต้องเตรียมความพร้อมและเร่งรัดให้มีการลงนามในสัญญาได้โดยเร็วภายหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ดังนั้น การรักษาแรงขับเคลื่อนจากการลงทุนภาครัฐในช่วงที่เหลือของปี 2567 จึงต้องให้ความสำคัญกับการเร่งรัดการลงทุนในสัญญาของโครงการลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ใช้เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งจะเป็แรงขับเคลื่อนการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในช่วงที่เหลือของปี 25 67 ภายหลังจากการลงทุนภาครัฐในช่วงครึ่งปีแรกมีข้อจำกัดสำคัญจากความล่าช้าของการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567

วงเงินเบิกจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ (จำแนกแหล่งเงินเบิกจ่ายลงทุน)

	เงินรายได้	เงินงบประมาณ	เงินกู้ในประเทศ	เงินกู้ต่างประเทศ	อื่น ๆ	รวม
วงเงินเบิกจ่ายลงทุน (ไม่รวมรัฐวิสาหกิจประเภทบริษัทมหาชนจำกัด และบริษัทในเครือ)	70,561.19	62,925.05	69,224.36	3.58	6,270.91	208,985.09
สัดส่วน (%)	33.8	30.1	33.1	0.0	3.0	100.0

ที่มา: กองงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ สศช.

¹ รวมวงเงินเบิกจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจประเภทบริษัทมหาชนจำกัด และบริษัทในเครือ 5 แห่ง

² วงเงินเบิกจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจปี 2563 - 2566 เฉลี่ยปีละ 396,137.58 ล้านบาท

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- 1) ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูงและการเพิ่มขึ้นของภาระดอกเบี้ย โดยสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) และสัดส่วนสินเชื่อจัดชั้นพิเศษ (Special Mention Loans: SMLs) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต่อสินเชื่อรวมในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ยังคงอยู่ในระดับสูงร้อยละ 7.2 และร้อยละ 11.7 และสูงกว่าร้อยละ 4.6 และร้อยละ 3.5 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2562 ตามลำดับ ทั้งนี้ ภาระดอกเบี้ยที่เพิ่มสูงขึ้นจะเป็นข้อจำกัดต่อความสามารถในการชำระหนี้ของกลุ่มธุรกิจ SMEs ในขณะเดียวกัน สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 91.3 ใกล้เคียงกับร้อยละ 91.4 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่ยังคงสูงกว่าเมื่อเทียบกับร้อยละ 84.1 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2562 ภายใต้คุณภาพสินเชื่อที่ลดลงส่งผลให้สถาบันการเงินเพิ่มความระมัดระวังในการให้สินเชื่อกับธุรกิจมากขึ้น อาทิ การเพิ่มเงื่อนไขประกอบสัญญาเงินกู้ การเพิ่มหลักทรัพย์ค้ำประกัน ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดในการเข้าถึงสภาพคล่องของกลุ่มธุรกิจ SMEs และครัวเรือนที่มีรายได้น้อย
- 2) ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างต่อเนื่อง²⁷ ส่งผลกระทบให้ผลผลิตภาคเกษตรลดลง โดยในไตรมาสแรกของปี 2567 อุณหภูมิเฉลี่ยทั่วประเทศเพิ่มขึ้นมากกว่าค่าเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง 0.5 องศาเซลเซียส ขณะที่ปริมาณฝนเฉลี่ยอยู่ที่ 68.9 มิลลิเมตร ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยปกติที่ร้อยละ 41.7²⁸ ขณะเดียวกันปริมาณน้ำใช้ได้จริงในเขื่อนทั่วประเทศ ณ สิ้นไตรมาสที่หนึ่งของปี 2567 อยู่ในระดับต่ำที่ 23,872 ล้านลูกบาศก์เมตร ลดลงร้อยละ 9.1 และร้อยละ 2.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2566 และ 2565 ตามลำดับ จนส่งผลกระทบให้ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญลดลง ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ทุเรียน ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา ขณะเดียวกัน ในช่วงที่เหลือของปีภายใต้การคาดการณ์แนวโน้มการเข้าสู่ภาวะลานีญานับตั้งแต่ช่วงเดือนกรกฎาคม 2567 ทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะเผชิญภาวะฝนตกหนักจนนำไปสู่ปัญหาอุทกภัย จนอาจส่งผลกระทบต่อพื้นที่ทางการเกษตรและทำให้ผลผลิตทางการเกษตรมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง
- 3) ความเสี่ยงจากความผันผวนของสถานการณ์เศรษฐกิจโลก ที่อาจทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกขยายตัวต่ำกว่าที่คาดไว้ในกรณีฐาน โดยมีเงื่อนไขความเสี่ยงที่ต้องติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย (1) สถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ประกอบกับความยืดเยื้อของความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน และการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ที่หากยืดเยื้อรุนแรงมากขึ้นจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อห่วงโซ่อุปทานโลกและเศรษฐกิจโลก ในภาพรวม รวมทั้งความผันผวนในตลาดการเงินโลกและระดับราคาพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์ (2) ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อของประเทศเศรษฐกิจหลักที่ยังคงสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงิน²⁹ จนส่งผลให้การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายช้ากว่าที่คาดการณ์ โดยเฉพาะอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานที่ยังมีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับสูง (Sticky Core Inflation) เนื่องจากสถานการณ์ตลาดแรงงานตึงตัว³⁰ ส่งผลให้ระดับราคาหมวดบริการและอัตราค่าจ้างขยายตัวในเกณฑ์สูง นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยเสี่ยงจากปัญหาต้นทุนการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นจากปัญหาความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ส่งผลกระทบต่อขนส่งผ่านทะเลแดง รวมถึงปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลกระทบต่อขนส่งผ่านคลองปานามาที่จะเป็นปัจจัยเร่งให้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นแนวโน้มดังกล่าวส่งผลให้ธนาคารกลางสำคัญมีแนวโน้มที่จะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง (Higher-for-Longer) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อต้นทุนของเศรษฐกิจโลก รวมถึงจะเป็นข้อจำกัดต่อการดำเนินนโยบายการเงินของประเทศกำลังพัฒนาและตลาดเกิดใหม่ที่ต้องเผชิญกับความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและแรงกดดันให้จำเป็นต้องคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับสูงจนอาจส่งผลกระทบต่อขยายตัวของการบริโภคและการลงทุนภายในประเทศ (3) การชะลอตัวมากกว่าที่คาดของเศรษฐกิจจีน อันเนื่องมาจากการลดลงของการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์เนื่องจากปัญหานี้สิน ประกอบกับการบริโภคภายในประเทศที่มีแนวโน้มชะลอตัวท่ามกลางภาวะเงินฝืด และภาระหนี้สินของภาครัฐบาลท้องถิ่นที่อยู่ในระดับสูง (4) ทิศทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจและการค้าของหลายประเทศสำคัญที่ยังคงไม่แน่นอน และขึ้นอยู่กับผลการเลือกตั้งรัฐบาลใหม่³¹ รวมถึงการดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้าและการลงทุนที่รุนแรงมากขึ้นในช่วงก่อนการเลือกตั้ง

²⁷ ประเทศไทยเผชิญกับภาวะเอลนีโญมาตั้งแต่ กรกฎาคม 2566 ถึงเดือนเมษายน 2567 ทั้งนี้ National Weather Service; Climate Prediction Centre ของสหรัฐฯ คาดว่าสภาพอากาศโลกจะเข้าสู่ภาวะเป็นกลางในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายน 2567 และมีโอกาสประมาณร้อยละ 70.0 ที่จะเกิดปรากฏการณ์ลานีญา ในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงกันยายน 2567

²⁸ ค่าเฉลี่ย 30 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2534 - 2563

²⁹ อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสแรกในปี 2567 ของสหรัฐฯ ยูโรโซน สหราชอาณาจักร และออสเตรเลีย อยู่ที่ร้อยละ 3.2 ร้อยละ 2.6 ร้อยละ 3.5 และร้อยละ 3.6 เทียบกับร้อยละ 1.6 ร้อยละ 1.4 ร้อยละ 1.9 และร้อยละ 1.3 ในไตรมาสแรกของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาด ตามลำดับ

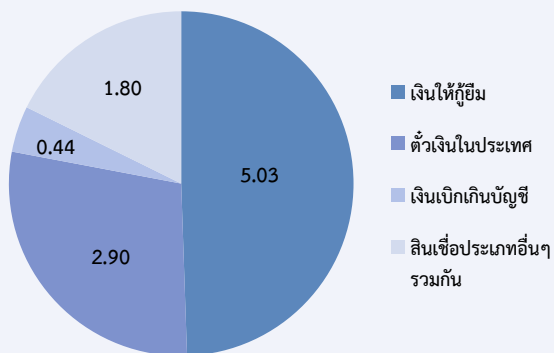
³⁰ อัตราการว่างงานหลังจัดผลของฤดูกาลในไตรมาสแรกของปี 2567 ของสหรัฐฯ ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น อยู่ที่ร้อยละ 3.8 ร้อยละ 3.9 และร้อยละ 2.5 ใกล้เคียงกับร้อยละ 3.9 ร้อยละ 5.0 และร้อยละ 2.5 ในไตรมาสแรกของปี 2562 ตามลำดับ ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจขยายตัวในเกณฑ์ดี

³¹ การเลือกตั้งของสหรัฐฯ ในเดือนพฤศจิกายน การเลือกตั้งรัฐสภาสหภาพยุโรปและเม็กซิโกในเดือนมิถุนายน และการเลือกตั้งอินเดียอยู่ในช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน

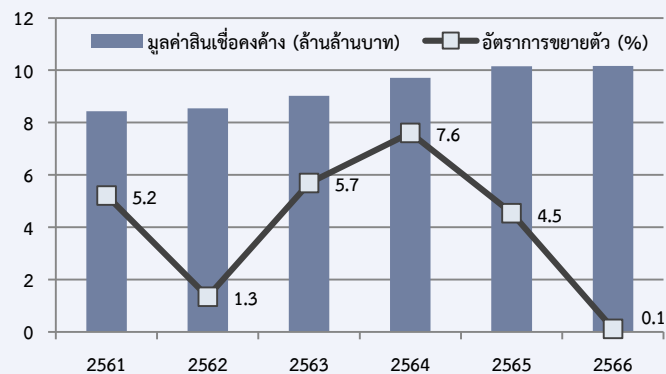
เงินให้กู้ยืมแก่นิติบุคคลชะลอตัวลง โดยเฉพาะในเงินกู้ยืมทั่วไปและตั๋วเงินในประเทศ

เมื่อพิจารณาข้อมูลสินเชื่อของนิติบุคคลรายสัญญาของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด หรือ เครดิตบูโร ณ สิ้นปี 2566 พบว่า บัญชีสินเชื่อนิติบุคคลมีจำนวน 1.7 ล้านบัญชี คิดเป็นมูลค่าสินเชื่อคงค้างอยู่ที่ 10.17 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก 10.16 ล้านล้านบาท ในปี 2565 หรือคิดเป็นอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 0.1 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.5 ในปีก่อน โดยเมื่อเปรียบเทียบกับในช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี 2562 พบว่า มูลค่าสินเชื่อนิติบุคคลคงค้างอยู่ที่ 8.54 ล้านล้านบาท และในปี 2563 - 2564 ปรับเพิ่มขึ้นเป็น 9.03 และ 9.71 ล้านล้านบาท ตามลำดับ คิดเป็นอัตราการขยายตัวจากปี 2562 ถึงปี 2566 สูงถึงร้อยละ 19.0 สำหรับในปี 2566 โครงสร้างสินเชื่อนิติบุคคล ประกอบด้วย (1) เงินให้กู้ยืมทั่วไป (General Loan) 5.03 ล้านล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 49.5) (2) เงินกู้ระยะสั้น อาทิ ตั๋วเงินในประเทศ (Domestic Bills) 2.90 ล้านล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 28.5) เงินเบิกเกินบัญชี (Overdraft) 0.44 ล้านล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 4.3) และ (3) สินเชื่อประเภทอื่น ๆ รวมกัน¹ คิดเป็นมูลค่า 1.80 ล้านล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 17.7)

สินเชื่อนิติบุคคลคงค้างประเภทต่าง ๆ (ล้านล้านบาท)

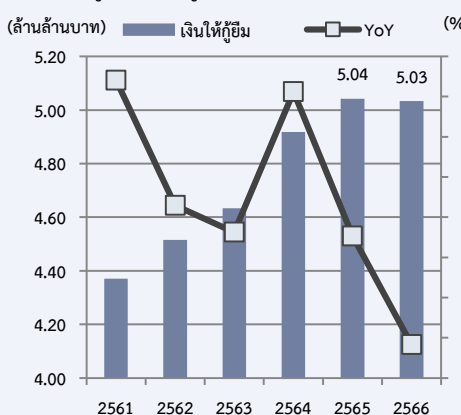

มูลค่าสินเชื่อนิติบุคคลคงค้างและอัตราการขยายตัว

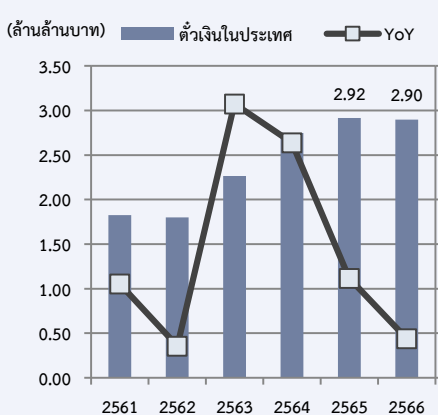

เมื่อพิจารณามูลค่าคงค้างของสินเชื่อนิติบุคคลประเภทสำคัญ ๆ ได้แก่ เงินให้กู้ยืมทั่วไป ตั๋วเงินในประเทศ และเงินเบิกเกินบัญชี (มูลค่าคงค้างรวมกันคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 82.3) พบว่า ในปี 2566 เงินให้กู้ยืมทั่วไปและตั๋วเงินในประเทศมีมูลค่าสินเชื่อคงค้างปรับลดลงจากปีก่อนหน้า ขณะที่ความต้องการสินเชื่อภาคธุรกิจปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง แต่สถาบันการเงินกลับเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อ แสดงให้เห็นว่าสถาบันการเงินยังคงระมัดระวังในการให้สินเชื่อกับภาคธุรกิจ อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาสินเชื่อระยะสั้น ได้แก่ เงินเบิกเกินบัญชี ที่สถาบันการเงินมักจะพิจารณาอนุมัติให้ธุรกิจที่มีประวัติการชำระหนี้ที่ดีหรือมีสินเชื่อระยะยาวอยู่ก่อนหน้ากับสถาบันการเงินนั้น ๆ พบว่า ในปี 2566 มูลค่าคงค้างเงินเบิกเกินบัญชีอยู่ที่ 0.44 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 0.42 ล้านล้านบาทในปี 2565 หรือขยายตัวร้อยละ 2.80 สะท้อนให้เห็นว่าสินเชื่อเพื่อการลงทุนหรือการขยายกิจการในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมาชะลอตัวลงต่อเนื่อง มีเพียงสินเชื่อเพื่อเสริมสภาพคล่องในระยะสั้นที่ธุรกิจที่มีประวัติทางการเงินในเกณฑ์ดีจึงจะเข้าถึงได้ เท่านั้น ที่ยังคงขยายตัวได้ดี ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการขยายตัวในอัตราสูงของสินเชื่อในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 ขณะที่เศรษฐกิจไทยในปัจจุบันเผชิญความเสี่ยงที่ทำให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยยังคงเป็นไปอย่างล่าช้า ส่งผลกระทบต่อรายได้และยอดขายของภาคธุรกิจในภาพรวม และทำให้สถาบันการเงินรวมทั้งภาคธุรกิจเพิ่มความระมัดระวังในการลงทุนมากยิ่งขึ้น

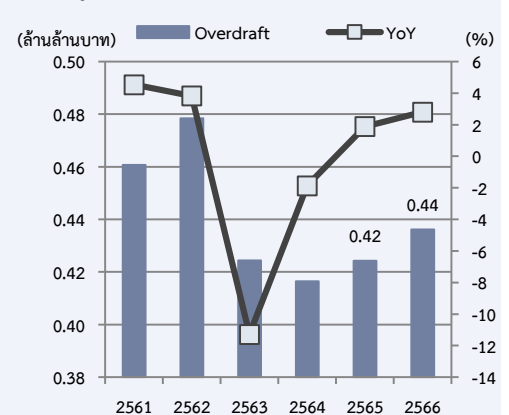
มูลค่าเงินให้กู้ยืมและอัตราการขยายตัว

มูลค่าตั๋วเงินในประเทศและอัตราการขยายตัว

มูลค่าเงินเบิกเกินบัญชีและอัตราการขยายตัว

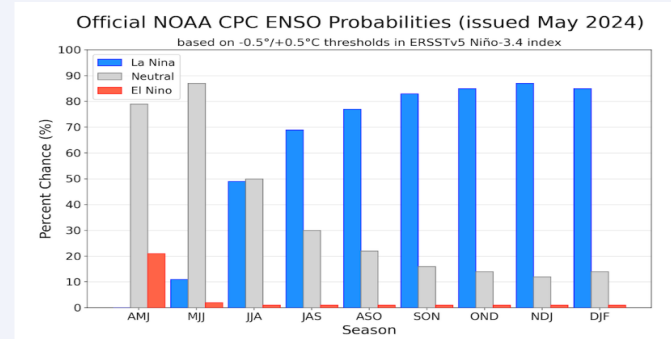

ที่มา: บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด

¹ เช่น สินเชื่อทรัสต์รีซีที สินเชื่อเช่าซื้อ สินเชื่อสี่ล้อ ตัวเงินต่างประเทศ เลตเตอร์ออฟเครดิต เป็นต้น

ความแปรปรวนทางสภาพภูมิอากาศ: ผลกระทบต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจของภาคเกษตร

นับตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา ประเทศไทยต้องเผชิญกับสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวน อาทิ สถานการณ์ภัยแล้ง อันเป็นผลมาจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño)¹ ส่งผลให้อุณหภูมิเฉลี่ยปรับตัวสูงขึ้นกว่าค่าปกติ² 0.5 องศาเซลเซียส (°C) ขึ้นไป ตั้งแต่ช่วงปลายไตรมาสที่สองของปี 2566 จนถึงช่วงต้นไตรมาสที่สองของปี 2567 นอกจากนี้ จากการคาดการณ์ปรากฏการณ์เอนโซ (ENSO)³ พบว่าในช่วงกลางไตรมาสที่สองของปี 2567 มีแนวโน้มที่สภาพภูมิอากาศจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ (Neutral) และในช่วงต้นไตรมาสที่สามของปี 2567 ถึงต้นไตรมาสแรกของปี 2568 ประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปรากฏการณ์ลานีญา (La Niña)⁴ อย่างต่อเนื่อง โดยมีฝนตกหนักในพื้นที่หลายจังหวัด น้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลาก และน้ำล้นตลิ่งในหลายพื้นที่ อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ข้างต้นเป็นการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วซึ่งไม่ได้พบได้บ่อยครั้ง

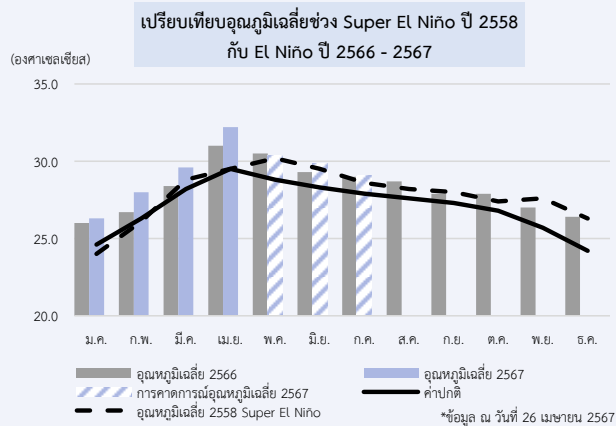

ที่มา: National Weather Service; Climate Prediction Centre (NOAA)
ข้อมูล ณ วันที่ 9 พฤษภาคม 2567

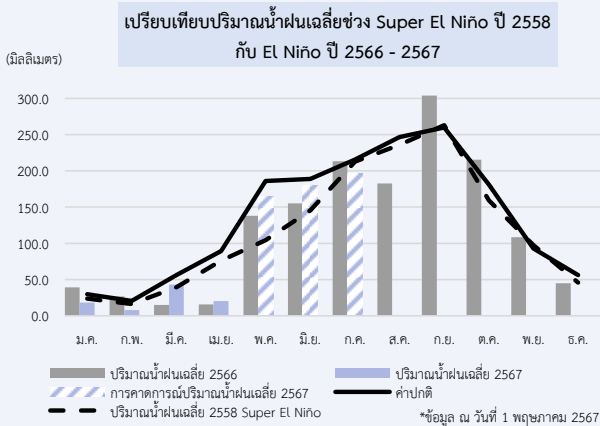
การคาดการณ์ปริมาณน้ำฝน ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม 2567 เมื่อเทียบกับค่าปกติ (ร้อยละ)

ภาค	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม
เหนือ	-20%	0	-10%	0	5%	5%
ตะวันออกเฉียงเหนือ	-20%	0	-10%	0	5%	5%
กลาง	-20%	10%	10%	0	5%	10%
ตะวันออก (อ่าวไทย)	-20%	10%	10%	0	5%	10%
ใต้ฝั่งตะวันตก (อันดามัน)	-10%	10%	0	-5%	-5%	10%
กทม. และปริมณฑล	-20%	10%	10%	0%	5%	10%

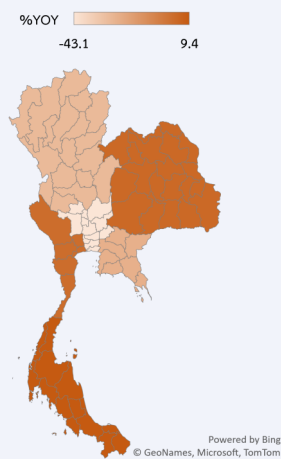
ที่มา: กรมอุตุนิยมวิทยา

ที่มา: กรมอุตุนิยมวิทยา ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ปริมาณน้ำใช้การได้จริง

ที่มา: คลังข้อมูลน้ำแห่งชาติ สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ ข้อมูล ณ วันที่ 31 มีนาคม 2567

ปริมาณน้ำใช้การของอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่

(ล้าน ลบ.ม.)	ปี	น้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)	% ของ ความจุอ่าง	น้ำใช้การ (ล้าน ลบ.ม.)	% ของความจุ น้ำใช้การ	น้ำใช้การ มาก / น้อย
เหนือ	2567	12,931	52.09	6,186	34.21	น้อยกว่าปีที่แล้ว
ความจุน้ำใช้การ : 18,080	2566	15,216	61.29	8,471	46.85	2,285
ตะวันออกเฉียงเหนือ	2567	4,496	53.72	2,844	42.33	มากกว่าปีที่แล้ว
ความจุน้ำใช้การ : 6,718	2566	4,389	52.44	2,739	40.77	105
กลาง	2567	421	29.67	361	26.56	น้อยกว่าปีที่แล้ว
ความจุน้ำใช้การ : 1,359	2566	695	48.98	635	46.73	274
ตะวันตก	2567	19,306	72.57	6,029	45.24	มากกว่าปีที่แล้ว
ความจุน้ำใช้การ : 13,328	2566	19,169	72.05	5,892	44.21	137
ตะวันออก	2567	604	39.87	509	35.85	น้อยกว่าปีที่แล้ว
ความจุน้ำใช้การ : 1,420	2566	757	49.97	663	46.69	154
ใต้	2567	5,597	68.31	3,887	59.95	มากกว่าปีที่แล้ว
ความจุน้ำใช้การ : 6,484	2566	5,263	64.23	3,553	54.80	334
ทั่วประเทศ	2567	43,354	61.12	19,816	41.82	น้อยกว่าปีที่แล้ว
ความจุน้ำใช้การ : 47,389	2566	45,489	64.13	21,952	46.32	2,136

ที่มา: คลังข้อมูลน้ำแห่งชาติ สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ ข้อมูล ณ วันที่ 31 มีนาคม 2567

¹ เอลนีโญ (El Niño) เกิดจากกระแสลมมีกำลังอ่อนและเปลี่ยนทิศทางพัดจากด้านตะวันออกของมหาสมุทรแปซิฟิกไปด้านตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก ทำให้กระแสน้ำอุ่นไหลไปยังทวีปอเมริกาใต้แทน ด้วยเหตุนี้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และออสเตรเลียขาดฝนและเกิดความแห้งแล้ง แต่ชายฝั่งของทวีปอเมริกาใต้กลับมีฝนตกเพิ่มมากขึ้น

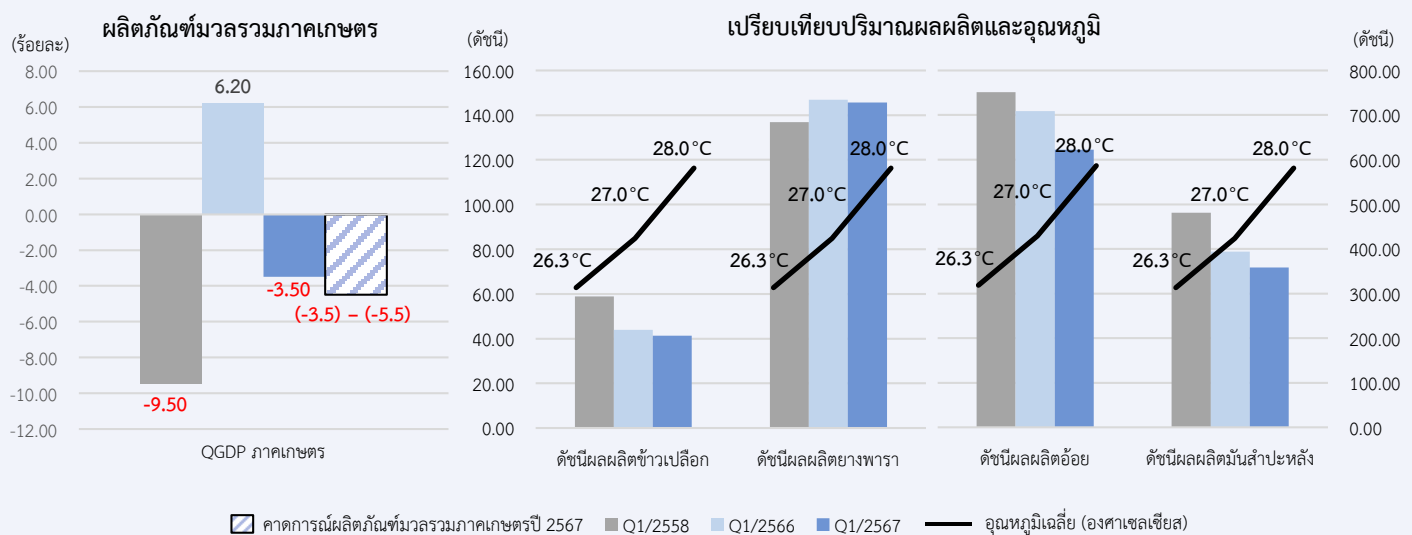
² ค่าปกติของอุณหภูมิเฉลี่ยและปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย คือค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิรายเดือนและปริมาณน้ำฝนรายเดือนของประเทศไทยในคาบ 30 ปี (พ.ศ.2534 - 2563)

³ การคาดการณ์จากรายงาน National Weather Service; Climate Prediction Centre (NOAA) ณ วันที่ 9 พฤษภาคม 2567

⁴ ลานีญา (La Niña) เกิดจากกระแสลมพัดจากด้านตะวันออกของมหาสมุทรแปซิฟิกมายังด้านตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิกตามเดิม แต่กระแสลมมีความรุนแรงมากกว่าปกติ ทำให้กระแสน้ำอุ่นไหลมายังภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้นส่งผลให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และออสเตรเลียมีระดับน้ำทะเลสูงขึ้นและมีปริมาณฝนตกหนักมากกว่าปกติ

ความแปรปรวนทางสภาพภูมิอากาศ: ผลกระทบต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจของภาคเกษตร (ต่อ)

นอกจากนี้ ยังพบว่าปริมาณน้ำฝนลดลงและส่งผลกระทบต่อปริมาณน้ำในเขื่อนที่ปรับตัวลดลงต่ำกว่าค่าปกติ ดังจะเห็นได้จากปริมาณน้ำในเขื่อนทั่วประเทศ ณ สิ้นไตรมาสแรกปี 2567 มีปริมาณรวม 43,354 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 61.12 ของความจุน้ำใช้การ ลดลงจาก 45,489 ล้านลูกบาศก์เมตรในปีก่อน และเพิ่มขึ้นจาก 39,019 ล้านลูกบาศก์เมตรในปี 2558 โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือ สถานการณ์สภาพภูมิอากาศที่มีแนวโน้มจะรุนแรงขึ้น ทั้งอุณหภูมิที่สูงขึ้นกว่าค่าปกติ และสถานการณ์ฝนตกน้อย ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2567 ให้ปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 และลดลงเมื่อเทียบกับช่วงที่เกิดปรากฏการณ์เอลนีโญรุนแรงในปี 2558 อาทิ (1) ข้าวเปลือก (สัดส่วนร้อยละ 14.85) ลดลงร้อยละ 6.0 (%YoY) และลดลงร้อยละ 29.8 เมื่อเทียบกับช่วงที่เกิดปรากฏการณ์เอลนีโญที่รุนแรง (Super El Niño) ในปี 2558 (2) อ้อย (สัดส่วนร้อยละ 6.25) ผลผลิตปรับตัวลดลงร้อยละ 12.2 (%YoY) และลดลงร้อยละ 17.2 เมื่อเทียบกับปี 2558 (3) มันสำปะหลัง (สัดส่วนร้อยละ 5.80) ผลผลิตปรับตัวลดลงร้อยละ 9.0 (%YoY) และลดลงร้อยละ 25.5 เมื่อเทียบกับปี 2558 ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรในไตรมาสแรกของปี 2567 ปรับตัวลดลงร้อยละ 3.5 และลดลงร้อยละ 9.5 เมื่อเทียบกับปี 2558 และคาดว่าแนวโน้มการเกิดปรากฏการณ์ลานีญาซึ่งทำให้เกิดฝนตกหนักฉับพลันจะส่งผลกระทบต่อเนื้อต่อผลผลิตภาคเกษตรโดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปี

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และกรมอุตุนิยมวิทยา ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ดังนั้น ภายใต้การเผชิญกับสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนเพิ่มขึ้น ภาครัฐจึงควรให้ความสำคัญในเฝ้าระวัง ติดตาม และการวางแผนประเมินสถานการณ์บริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างใกล้ชิด และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติทุกรูปแบบ พร้อมทั้งยกระดับประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติต่าง ๆ อาทิ การผันน้ำ การระบายน้ำ และการกระจายแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อภาคเกษตร รวมไปถึงยกระดับความรู้ ความสามารถ เกี่ยวกับสถานการณ์ของความแปรปรวนด้านสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้เกษตรกรมีความเข้าใจ และเข้าถึงหลักการกระบวนการใช้น้ำในการเพาะปลูกอย่างถูกต้อง ทั้งนี้ ควรส่งเสริมมาตรการด้านการจัดการน้ำควบคู่กับด้านพันธุ์พืช โดยในระยะเริ่มต้นด้วยการให้เกษตรกรกระจายความเสี่ยงด้วยการปลูกพืชที่หลากหลาย และพืชทนทานในทุกสภาพภูมิอากาศทั้งภัยแล้งและน้ำท่วม ขณะที่มาตรการในระยะถัดไปควรมุ่งเน้นส่งเสริมการปรับปรุงพันธุ์พืชชนิดอื่น ๆ ที่ทนต่อสภาพอากาศที่อาจจะแปรปรวนมากขึ้นในอนาคต ซึ่งจะส่งผลให้ความแปรปรวนทางสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจของภาคเกษตร และเศรษฐกิจในภาพรวมได้น้อยลง

ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2567

ตารางสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2567

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ 2567	
	2564	2565	2566	ณ 19 ก.พ. 2567	ณ 20 พ.ค. 2567
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลก (%) ^{1/}	5.8	3.4	3.1	2.7	2.9
สหรัฐอเมริกา	5.8	1.9	2.5	1.8	2.4
ยูโรโซน	5.9	3.5	0.5	0.6	0.6
ญี่ปุ่น	2.6	1.0	1.9	0.8	0.8
จีน	8.4	3.0	5.2	4.3	4.5
อัตราการขยายตัวปริมาณการค้าโลก (%)	11.0	5.6	0.3	3.0	2.8
อัตราแลกเปลี่ยน	32.0	35.1	34.8	34.3 - 35.3	35.5 - 36.5
ราคาน้ำมัน (ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล)	68.8	97.0	82.0	80.0 - 90.0	80.0 - 90.0
ราคาส่งออก (%)	3.3	4.2	1.2	0.0 - 1.0	0.0 - 1.0
ราคานำเข้า (%)	8.3	12.7	0.6	0.7 - 1.7	0.5 - 1.5
รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านล้านบาท) ^{2/}	0.16	0.53	1.03	1.22	1.38

หมายเหตุ: ^{1/} เศรษฐกิจโลกคำนวณ Trade weight เฉพาะ 15 เศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญ ในปี 2562

^{2/} ข้อมูลบนฐานดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย ประมาณการโดย สศช.

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 20 พฤษภาคม 2567

- 1) เศรษฐกิจโลกในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.9 ชะลอลงจากร้อยละ 3.1 ในปี 2566 และปรับเพิ่มจากร้อยละ 2.7 ในสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมา โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวดีกว่าที่คาดการณ์ในช่วงไตรมาสแรกของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และเศรษฐกิจจีน ตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ รวมถึงแนวโน้มการฟื้นตัวของภาคการผลิตและการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของภาคบริการ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงจากสถานการณ์ความไม่แน่นอนของความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน และการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ที่อาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานโลก ประกอบกับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อในเศรษฐกิจหลักที่อาจเป็นข้อจำกัดต่อการดำเนินนโยบายการเงินและการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศ อย่างไรก็ตาม ปริมาณการค้าโลกคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.3 ในปี 2566 แต่เป็นการปรับลดลงจากร้อยละ 3.0 ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากการบังคับใช้มาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลักโดยเฉพาะสหรัฐฯ และจีน รวมถึงปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่มีแนวโน้มยืดเยื้อจนส่งผลกระทบต่อ การขนส่งทางทะเล
- 2) ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 35.5 - 36.5 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากเฉลี่ย 34.8 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2566 และปรับจากสมมติฐาน 34.3 - 35.3 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในการประมาณการครั้งก่อน เพื่อให้สอดคล้องกับการอ่อนค่าของเงินบาทในไตรมาสแรกของปี 2567 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 35.7 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และล่าสุดอยู่ที่ 36.3 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ณ วันที่ 16 พฤษภาคม 2567 ตามการแข็งค่าของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. อันเนื่องมาจากการแนวโน้มการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ไว้ในระดับสูงยาวนานกว่าที่คาดการณ์ (Higher-for-Longer) ภายหลังจากที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งสถานการณ์ความไม่แน่นอนของความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โดยเฉพาะในภูมิภาคตะวันออกกลางส่งผลให้นักลงทุนมีการปรับสัดส่วนการลงทุนให้มุ่งเน้นสินทรัพย์ที่มีความปลอดภัยมากขึ้น (Risk-off) อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 คาดว่าค่าเงินบาทมีแนวโน้มที่จะทยอยแข็งค่าขึ้น ตามการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวและแนวโน้มการฟื้นตัวของภาคการส่งออก ซึ่งจะส่งผลให้การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยปรับเพิ่มขึ้น รวมถึงแนวโน้มการปรับลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในช่วงครึ่งหลังของปี 2567
- 3) ราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 80.0 - 90.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ย 82.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปีก่อน เท่ากับสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน และสอดคล้องกับข้อมูลราคาน้ำมันดิบดูไบในช่วงวันที่ 1 มกราคมถึง 15 พฤษภาคม 2567 อยู่ที่เฉลี่ย 83.4 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ขณะที่คาดว่าในช่วงที่เหลือของปีราคาน้ำมันดิบดูไบมีแนวโน้มที่จะปรับตัวสูงขึ้น โดยมีปัจจัยที่สำคัญเนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ยังมีความไม่แน่นอน รวมทั้งการปรับลดกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่องของกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมันและชาติพันธมิตร (OPEC+) ที่ยังคงสร้างแรงกดดันด้านอุปทานน้ำมันดิบอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบไม่ปรับเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ได้แก่ แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนซึ่งส่งผลต่อการชะลอตัวของอุปสงค์น้ำมัน โดยสำนักงานสารสนเทศด้านการพลังงานของรัฐบาลสหรัฐฯ (EIA) คาดการณ์ว่าอุปสงค์น้ำมันโลกจะขยายตัวเพียงร้อยละ 0.9 ในปี 2567 เทียบกับการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 2.0 ในปี 2566 นอกจากนี้การแข็งค่าของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. จะส่งผลให้อุปสงค์ของน้ำมันลดลงเนื่องจากเป็นสกุลเงินหลักที่ใช้ในการซื้อขายน้ำมันดิบส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบในสกุลเงินท้องถิ่นของหลายประเทศสูงขึ้นโดยเปรียบเทียบ

- 4) **ราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567** คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.0 - 1.0 และร้อยละ 0.5 - 1.5 ชะลอลงจากร้อยละ 1.2 และร้อยละ 0.6 ในปี 2566 โดยเป็นการคงสมมติฐานราคาสินค้าส่งออกจากประมาณการครั้งก่อน ขณะที่สมมติฐานราคาสินค้านำเข้าปรับลดลงจากการขยายตัวร้อยละ 0.7 - 1.7 ตามข้อมูลจริงในไตรมาสแรกของปี 2567 รวมถึงระดับราคาก๊าซธรรมชาติที่ลดลงจากปีก่อนหน้า
- 5) **รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี 2567** คาดว่าจะอยู่ที่ 1.38 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 1.03 ล้านล้านบาทในปี 2566 และเป็นการปรับเพิ่มขึ้นจาก 1.22 ล้านล้านบาท ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการปรับเพิ่มสมมติฐานค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มสูงขึ้น และการปรับเพิ่มประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2567 ที่คาดว่าจะเดินทางเข้ามาจำนวนทั้งสิ้น 36.5 ล้านคน จากเดิมที่คาดว่าจะอยู่ที่ 35 ล้านคนในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวในหลายประเทศที่มีแนวโน้มเข้าสู่ระดับเดียวกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดมากขึ้น อาทิ มาเลเซีย สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และรัสเซีย
- 6) **การเบิกจ่ายงบประมาณ** ประกอบด้วย (1) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 88.6 ของงบประมาณทั้งหมด 3.48 ล้านล้านบาท ปรับลดจากร้อยละ 90.4 ในการประมาณการครั้งก่อน และเทียบกับร้อยละ 97.0 ในปีงบประมาณ 2566 แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 97.0 เทียบกับร้อยละ 101.6 ในปีงบประมาณก่อนหน้า และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 60.0 เทียบกับร้อยละ 77.7 ในปีงบประมาณ 2566 และเป็นการปรับลดจากร้อยละ 65.0 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามความล่าช้าในการเบิกจ่ายในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณที่เบิกจ่ายได้เพียงร้อยละ 11.6 ของงบประมาณทั้งหมด สำหรับปีงบประมาณ 2568 คาดว่าจะมีอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณอยู่ที่ร้อยละ 92.7 ของงบประมาณทั้งหมด 3.75 ล้านล้านบาท แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 75.0 ตามลำดับ (2) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณเหลือในปีงบประมาณ 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 86.7 ของงบประมาณทั้งหมด เทียบกับร้อยละ 91.3 ในปีงบประมาณ 2566 แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 95.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 85.0 และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนในประเทศของรัฐบาลกิจในปี 2567 (15 เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 - ธันวาคม 2567) คาดว่าจะมีวงเงินลงทุนประมาณ 2.72 แสนล้านบาท เทียบกับ 3.44 แสนล้านบาทในปีก่อนหน้า

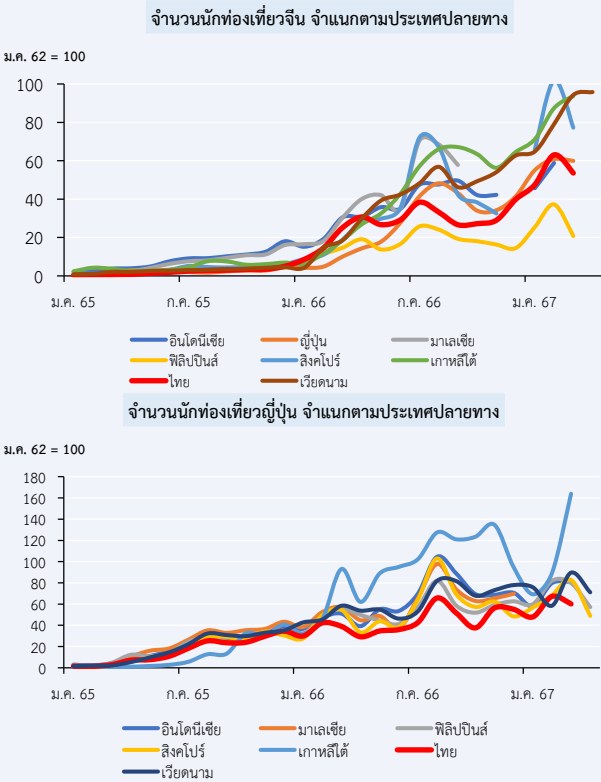
การฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวจากจีนและญี่ปุ่นยังอยู่ในระดับต่ำกว่าก่อนหน้าการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาไทย ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2567 เทียบกับไตรมาสที่ 1 ปี 2562

ประเทศ	ปี 2562 (1)	ปี 2567 (2)	อัตราการฟื้นตัว (ร้อยละ) (2) / (1)
จีน	3,119,825	1,756,337	56.3
มาเลเซีย	915,697	1,168,574	127.6
รัสเซีย	615,548	622,813	101.2
เกาหลีใต้	537,088	558,873	104.1
อินเดีย	450,224	472,952	105.0
เยอรมนี	302,393	315,033	104.2
ลาว	425,122	308,097	72.5
สหราชอาณาจักร	281,038	290,486	103.4
สหรัฐฯ	322,576	280,248	86.9
ญี่ปุ่น	474,677	271,427	57.2
ฝรั่งเศส	283,305	256,033	90.4
สิงคโปร์	230,719	215,091	93.2
เวียดนาม	214,604	209,326	97.5
ฮ่องกง	215,302	193,572	89.9
ออสเตรเลีย	177,774	172,122	96.8
รวม	10,795,246	9,370,319	86.8

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ภาพรวมการท่องเที่ยวของไทยยังคงฟื้นตัวต่อเนื่อง สะท้อนจากอัตราการฟื้นตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวในไตรมาสแรกของปี 2567 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปี 2562 พบว่า นักท่องเที่ยวจากประเทศส่วนใหญ่เริ่มฟื้นตัวกลับมาใกล้เคียงระดับก่อนการแพร่ระบาด อย่างไรก็ตาม กลุ่มนักท่องเที่ยวจากจีนและญี่ปุ่นยังคงฟื้นตัวได้อย่างช้า ๆ โดยมีจำนวน 1,756,337 คนและ 271,427 คนตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56.3 และร้อยละ 57.2 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดเท่านั้น ขณะที่เมื่อพิจารณาจากข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวจากทั้งสองประเทศที่เดินทางไปยังปลายทางสำคัญ ๆ แม้จะยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงการแพร่ระบาด แต่เริ่มมีทิศทางฟื้นตัวดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากทั้งสองประเทศเดินทางมายังประเทศไทยมีการฟื้นตัวที่ยังช้ากว่าหลายประเทศ ดังนั้นเพื่อให้การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวไทยเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จึงต้องมุ่งเน้นผลักดันการทำการตลาดการท่องเที่ยวเชิงรุกโดยมุ่งเน้นการดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายที่มีศักยภาพและกำลังซื้อสูงทั้งจากจีนและญี่ปุ่นให้เดินทางท่องเที่ยวมายังไทยมากขึ้น ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมของปัจจัยแวดล้อมทางกายภาพ การแก้ปัญหาความไม่เพียงพอของจำนวนเที่ยวบินในการเดินทางมายังประเทศไทย รวมทั้งการรักษามาตรฐานความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว เพื่อรองรับการกลับมาของนักท่องเที่ยวและยกระดับศักยภาพและฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน

อัตราการฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวจีนและญี่ปุ่นที่เดินทางไปประเทศต่าง ๆ ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2567 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562

ประเทศปลายทาง	จีน	ญี่ปุ่น
สิงคโปร์	81.8	62.6
เกาหลีใต้	74.4	83.8
เวียดนาม	69.5	76.7
มาเลเซีย*	66.0	66.6
ไทย	56.3	57.2
อินโดนีเซีย	51.5	61.5
ฟิลิปปินส์	23.6	59.3
เฉลี่ย	59.9	66.1

หมายเหตุ: ข้อมูลมาเลเซียเป็นของไตรมาสที่ 4/2566 เทียบกับไตรมาสที่ 4/2561
ที่มา: CEIC

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2567

เศรษฐกิจไทยในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.0 - 3.0 (ค่ากลางการประมาณการที่ร้อยละ 2.5) เทียบกับร้อยละ 1.9 ในปี 2566 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.1 - 1.1 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.2

ในการแถลงข่าววันที่ 20 พฤษภาคม 2567 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2567 จะขยายตัวร้อยละ 2.0 - 3.0 (ค่ากลางการประมาณการที่ร้อยละ 2.5) ซึ่งเป็นการปรับลดจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.2 - 3.2 (ค่ากลางการประมาณการที่ร้อยละ 2.7) ในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2567 รวมทั้งปรับเปลี่ยนองค์ประกอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับข้อมูลในไตรมาสแรก รวมถึงเงื่อนไขและการปรับเปลี่ยนสมมติฐานการประมาณการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- 1) การปรับลดประมาณการการส่งออกสุทธิ ตามการปรับลดประมาณการส่งออกและปรับเพิ่มประมาณการนำเข้า โดยการปรับลดประมาณการส่งออกเป็นผลมาจากข้อมูลไตรมาสแรกของปี 2567 ที่มูลค่าและปริมาณการส่งออกลดลงร้อยละ 1.0 และ 2.3 ตามลำดับ เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.6 และร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และสอดคล้องกับการปรับลดสมมติฐานปริมาณการค้าโลกจากการขยายตัวร้อยละ 3.0 ในการประมาณการครั้งก่อน เป็นร้อยละ 2.8 ในการประมาณการครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม คาดว่าในช่วงที่เหลือของปี 2567 การส่งออกสินค้ามีแนวโน้มที่จะปรับตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ ตามการฟื้นตัวของการค้าโลก ส่งผลให้ทั้งปี 2567 คาดว่ามูลค่าและปริมาณการส่งออกสินค้าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 และร้อยละ 1.5 ปรับลดลงจากร้อยละ 2.9 และร้อยละ 2.4 ในการประมาณการครั้งก่อน ขณะที่คาดว่ามูลค่าและปริมาณการนำเข้าสินค้าจะขยายตัวร้อยละ 4.6 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.6 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.4 และ 3.2 ตามลำดับ ในการประมาณการครั้งก่อน นอกจากนี้ ยังได้ปรับลดประมาณการการลงทุนภาคเอกชนลงเพื่อให้สอดคล้องกับการประมาณการการส่งออกเป็นร้อยละ 3.2 จากร้อยละ 3.5 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามลำดับ
- 2) การปรับเพิ่มประมาณการการขยายตัวของภาคบริการ โดยคาดว่าจะการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 4.5 ปรับขึ้นจากร้อยละ 3.0 ในการประมาณการครั้งก่อน เพื่อให้สอดคล้องกับการขยายตัวในเกณฑ์ดีในไตรมาสแรกที่ร้อยละ 6.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 7.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายในหมวดบริการที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 13.7 โดยเฉพาะในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และกลุ่มบริการทางการเงิน รวมทั้งการขยายตัวต่อเนื่องของการใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทน ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งการใช้จ่ายกลุ่มไฟฟ้า ก๊าซ และน้ำมันเชื้อเพลิง สอดคล้องกับอุณหภูมิเฉลี่ยที่ปรับตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังคาดว่าในช่วงที่เหลือของปี การบริโภคภาคเอกชนจะยังขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง โดยมีแรงสนับสนุนจากแนวโน้มการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับการปรับเพิ่มสมมติฐานจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็น 36.5 ล้านคน สูงขึ้นจาก 35 ล้านคน ในการประมาณการครั้งก่อน ส่งผลให้รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นเป็น 1.38 ล้านล้านบาท จาก 1.22 ล้านล้านบาท

องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

- 1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ประกอบด้วย (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.5 ต่อเนื่องจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.1 ในปี 2566 และเป็นการปรับประมาณการขึ้นจากร้อยละ 3.0 ตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายในหมวดโรงแรมและภัตตาคาร รวมทั้งมีปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่งและอัตราเงินเฟ้อที่ต่ำ รวมถึงความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ยังอยู่ในระดับสูง และ (2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.7 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 4.6 ในปี 2566 และเป็นการปรับเพิ่มจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา ตามเม็ดเงินการใช้จ่ายภาครัฐภายหลังจากพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี 2567 ที่มีผลบังคับใช้ นับตั้งแต่วันที่ 26 เมษายน 2567 และการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568
- 2) การลงทุนรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.9 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.2 ในปี 2566 โดย (1) การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 เท่ากับในปี 2566 สอดคล้องกับการขยายตัวของการนำเข้าในหมวดสินค้าทุน และหมวดวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางที่สำคัญ กอปรกับแนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นของการลงทุนในช่วงที่เหลือของปีตามการขยายตัวดีต่อเนื่องของมูลค่าโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนและออกบัตรส่งเสริมการลงทุน อย่างไรก็ตาม เป็นการปรับลดจากร้อยละ 3.5 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจโลกและปริมาณการค้าโลกที่คาดว่าจะขยายตัวได้ต่ำลงจากการประมาณการครั้งก่อน และ (2) การลงทุนภาครัฐ คาดว่าจะลดลงร้อยละ 1.8 เท่ากับการประมาณการครั้งก่อน และเป็นการลดลงต่อเนื่องจากร้อยละ 4.6 ในปี 2566 โดยเป็นผลมาจากความล่าช้าของกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 และกรอบวงเงินลงทุนของรัฐวิสาหกิจที่ลดลงจากปีก่อนหน้า
- 3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.7 ในปี 2566 และปรับลดลงจากร้อยละ 2.9 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา โดยคาดว่าปริมาณการส่งออกจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ปรับลดลงจากร้อยละ 2.4 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการลดลงของปริมาณการส่งออกในไตรมาสแรกของปี 2567 และแนวโน้มการฟื้นตัวของส่งออกในช่วงที่เหลือของปี ภายใต้ข้อจำกัดจากการฟื้นตัวที่ล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ของภาคการผลิตอุตสาหกรรม สอดคล้องกับการปรับลดประมาณการการขยายตัวของปริมาณการค้าโลกจากร้อยละ 3.0 ในการประมาณการครั้งก่อน เป็นร้อยละ 2.8 ในการประมาณการครั้งนี้ ขณะที่ราคาส่งออกคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 0.0 - 1.0 เท่ากับประมาณการครั้งก่อน เมื่อรวมกับการส่งออกบริการที่มีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 4.7 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในปี 2566 และปรับลดลงจากร้อยละ 5.0 ในการประมาณการครั้งก่อน

6. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2567 ควรให้ความสำคัญกับ

- 1) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้เม็ดเงินรายจ่ายภาครัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว โดยการเร่งรัดงบประมาณประจำปี 2567 ให้สามารถเบิกจ่ายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90.0 ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด แบ่งเป็น อัตราเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำร้อยละ 97.0 และงบประมาณรายจ่ายลงทุนร้อยละ 60.0 ตามลำดับ รวมทั้งการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบเลื่อนปี และงบรัฐวิสาหกิจให้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 และร้อยละ 75 ตามลำดับ ขณะเดียวกัน ควรต้องเร่งรัดกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 ไม่ให้เกิดความล่าช้า
- 2) การดูแลสภาพคล่องให้เพียงพอสำหรับภาคธุรกิจโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs ที่มีศักยภาพแต่ประสบปัญหาการเข้าถึงสภาพคล่อง ผ่านโครงการค้ำประกันสินเชื่อ การสร้างการรับรู้และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs เตรียมความพร้อมในการเข้าถึงสินเชื่อดิจิทัลเพื่อก่อตั้งหรือเป็นทางเลือกในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การส่งเสริมให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์จากระบบจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Secured) ควบคู่ไปกับการยกระดับศักยภาพการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ผ่านการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ให้ตรงตามความต้องการของตลาดและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันควรดำเนินมาตรการเพื่อแก้ปัญหาหนี้เรื้อรังที่มีความเสี่ยงที่จะผิวน้ำชำระหนี้
- 3) การดูแลการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกร โดยให้ความสำคัญกับ (1) การติดตามและวางแผนแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างใกล้ชิด (2) การเตรียมความพร้อมด้านการป้องกัน บรรเทา และแก้ไขปัญหาอุทกภัย (3) การฟื้นฟูภาคเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งให้กลับมาฟื้นตัวโดยเร็ว (4) การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อการปรับปรุงพันธุ์พืชให้ทนต่อสภาพอากาศและโรคพืช รวมทั้งให้มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ (5) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมรูปแบบและพัฒนาระบบประกันภัยพืชผลจากความเสียหายของสภาพอากาศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ (6) การเฝ้าระวัง ติดตาม การปราบปรามการลักลอบการนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมาย
- 4) การขับเคลื่อนการส่งออกควบคู่ไปกับการเร่งรัดปรับโครงสร้างเศรษฐกิจทั้งภาคการผลิตและภาคบริการ โดยมุ่งเน้น (1) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลกเพิ่มขึ้น อาทิ สินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสินค้าที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอนจากความขัดแย้งในเชิงภูมิรัฐศาสตร์ รวมทั้งสินค้าที่มีโอกาสได้รับประโยชน์จากมาตรการกีดกันทางการค้า (2) การเพิ่มผลผลิตการผลิตผ่านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อนำไปสู่การผลิตสินค้าที่มีศักยภาพและมีมูลค่าสูงขึ้นที่สามารถหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคาและมีมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดและข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า ควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในประเทศให้มีความพร้อมในการรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมเป้าหมาย และสามารถเชื่อมโยงสินค้าที่ผลิตได้ภายในประเทศกับห่วงโซ่อุปทานโลกได้มากขึ้น (3) การสร้างความเชื่อมั่นและเตรียมความพร้อมของระบบนิเวศที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน ควบคู่ไปกับการเร่งรัดให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติและได้รับบัตรส่งเสริมมีการลงทุนจริงโดยเร็ว นอกจากนี้ ยังควรมุ่งเน้นแก้ไขปัญหาที่นักลงทุนและผู้ประกอบการต่างประเทศเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจสำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนกระบวนการ และข้อบังคับ/กฎหมาย รวมทั้งปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต ควบคู่ไปกับการพัฒนากำลังแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมและภาคบริการเป้าหมาย และ (4) การดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและมีกำลังซื้อสูงโดยเฉพาะกลุ่มที่ต้องการเข้ามาพำนักระยะยาว ผ่านการสร้างการรับรู้ต่อมาตรการ Long-term resident visa (LTR) และการส่งเสริมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศในเอเชีย ยุโรป และอเมริกาเหนือ นอกจากนี้ ยังควรเตรียมความพร้อมของปัจจัยแวดล้อมทางกายภาพที่สำคัญ อาทิ สนามบิน/เที่ยวบิน กระบวนการตรวจคนเข้าเมือง โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารจัดการพื้นที่และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการรักษามาตรฐาน ความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และการแก้ไขปัญหาการหลอกลวง เอารัดเอาเปรียบ และปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว เพื่อรองรับการกลับมาของนักท่องเที่ยวและยกระดับศักยภาพและฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน
- 5) การเตรียมมาตรการเพื่อรองรับผลกระทบและใช้ประโยชน์จากความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระยะต่อไป จากการยกระดับความรุนแรงของความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ การกีดกันทางการค้า การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และความผันผวนในตลาดการเงินโลก

สงครามการค้ากับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการค้าของไทยและกลุ่มประเทศ ASEAN

การดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนยังคงยืดเยื้อต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี 2560 จนกระทั่งล่าสุด เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2567 สหรัฐฯ ได้ประกาศมาตรการปกป้องธุรกิจและแรงงานในประเทศ โดยการขึ้นภาษีนำเข้ารอบใหม่กับจีน ส่งผลให้การนำเข้าและส่งออกสินค้าระหว่างทั้งสองประเทศลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ทั้งสองประเทศมีการนำเข้ามากขึ้นจากประเทศอื่น ๆ รวมถึงประเทศใน ASEAN และไทย โดยเฉพาะกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสัดส่วนที่สหรัฐฯ มีการนำเข้าจาก ASEAN (ไม่รวมไทย) (ตารางที่ 1) พบว่า 1) **เซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ** เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 25.40 ในช่วงก่อน Trade War เป็นร้อยละ 46.11 ในช่วงหลัง COVID-19 2) **โทรศัพท์และชิ้นส่วน** เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.02 ในช่วงก่อน Trade War เป็นร้อยละ 21.80 ในช่วงหลัง COVID-19 และมีหลายสินค้าที่สัดส่วนการนำเข้าของสหรัฐฯ จากไทยเพิ่มขึ้น เช่น 1) **เซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ** เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.10 ในช่วงก่อน Trade War เป็นร้อยละ 12.56 ในช่วงหลัง COVID-19 และ 2) **แผงวงจรรวม** เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.51 ในช่วงก่อน Trade War เป็นร้อยละ 4.33 ในช่วงหลัง COVID-19 เป็นต้น อย่างไรก็ตาม พบว่า มีหลายสินค้าที่สัดส่วนสหรัฐฯ มีการนำเข้าจาก ASEAN (ไม่รวมไทย) เพิ่มขึ้นมากกว่าสัดส่วนที่นำเข้าจากไทย เมื่อเทียบช่วง Trade War กับช่วงหลัง COVID-19 เช่น โทรศัพท์และชิ้นส่วน เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ และหม้อแปลงไฟฟ้า เป็นต้น ขณะเดียวกันพบว่า ในสินค้าประเภทเดียวกัน ไทยมีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนเพิ่มขึ้นเช่นกัน เช่น 1) **เซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ** ที่มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนในช่วงหลัง COVID-19 อยู่ที่ร้อยละ 8.59 จากร้อยละ 2.93 ในช่วงก่อน Trade War 2) **เครื่องปรับอากาศ** มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนในช่วงหลัง COVID-19 อยู่ที่ร้อยละ 13.83 จากร้อยละ 4.37 ในช่วงก่อน Trade War และ 3) **โทรศัพท์และชิ้นส่วน** มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนในช่วงหลัง COVID-19 อยู่ที่ร้อยละ 12.68 จากร้อยละ 10.99 ในช่วงก่อน Trade War

ตารางที่ 1: การนำเข้าของสหรัฐฯ จากจีนและ ASEAN แบ่งตามสินค้านำเข้าสำคัญของสหรัฐฯ จากไทย

HS Code: Product	สัดส่วนนำเข้าของสหรัฐฯ ปี 66	สัดส่วนสหรัฐฯ นำเข้าจากจีน				สัดส่วนสหรัฐฯ นำเข้าจาก ASEAN*			
		ก่อน Trade War (56-59)	Trade War (60-61)	COVID-19 (62-63)	หลัง COVID-19 (64-66)	ก่อน Trade War (56-59)	Trade War (60-61)	COVID-19 (62-63)	หลัง COVID-19 (64-66)
8541: เซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ	7.61	27.27	18.16	8.27	5.08	25.40	31.25	47.75	46.11
8542: แผงวงจรรวม	3.13	6.79	8.70	5.21	5.57	41.73	51.95	59.27	45.37
8415: เครื่องปรับอากาศ	2.64	33.07	35.22	27.63	24.31	0.40	0.52	1.21	2.07
8517: โทรศัพท์และชิ้นส่วน	10.35	60.44	64.84	57.62	50.89	9.02	10.13	17.87	21.80
8471: เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ	10.18	64.07	58.09	50.54	45.34	4.75	3.92	3.99	7.24
8504: หม้อแปลงไฟฟ้า	3.61	40.18	41.44	30.11	21.13	6.11	6.33	9.04	12.53
8443: เครื่องพิมพ์	2.25	43.84	36.27	25.03	15.81	17.59	22.74	29.67	35.58
8525: เครื่องส่งวิทยุกระจายเสียง	2.24	43.08	50.69	42.91	27.98	8.80	6.53	11.72	22.78
4011: ยางนอกชนิดอัดลม	6.06	24.02	15.43	7.81	6.51	7.03	9.98	11.62	15.44
7113: เครื่องเพชรพลอย	1.99	15.59	13.72	7.90	3.68	2.88	3.90	8.22	6.36

ที่มา: Trade map, หมายเหตุ: * ไม่รวมไทย

ตารางที่ 2: การนำเข้าของสหรัฐฯ จากไทย และการนำเข้าของไทยจากจีน

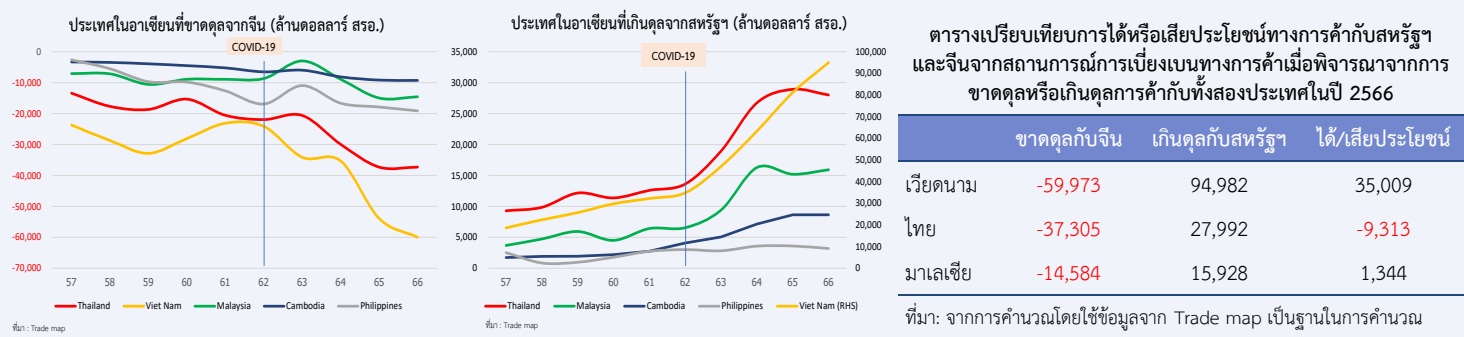
HS Code: Product	สัดส่วนสหรัฐฯ นำเข้าจากไทย				สัดส่วนไทยนำเข้าจากจีน			
	ก่อน Trade War (56-59)	Trade War (60-61)	COVID-19 (62-63)	หลัง COVID-19 (64-66)	ก่อน Trade War (56-59)	Trade War (60-61)	COVID-19 (62-63)	หลัง COVID-19 (64-66)
8541: เซมิคอนดักเตอร์	2.10	4.86	8.92	12.56	2.93	2.97	3.22	8.59
8542: แผงวงจรรวม	2.51	2.63	2.76	4.33	0.72	0.64	0.69	1.03
8415: เครื่องปรับอากาศ	4.94	3.78	6.37	10.87	4.37	6.28	9.52	13.83
8517: โทรศัพท์และชิ้นส่วน	2.80	2.96	2.85	4.10	10.99	10.16	9.50	12.68
8471: เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ	5.5	4.97	5.39	6.51	21.56	21.97	19.02	20.04
8504: หม้อแปลงไฟฟ้า	1.92	2.52	3.98	6.22	9.75	9.15	8.31	13.5
8443: เครื่องพิมพ์	4.04	5.97	6.99	8.24	5.93	5.40	6.13	6.67
8525: เครื่องส่งวิทยุกระจายเสียง	6.30	5.67	6.55	9.67	3.95	8.01	12.72	14.96
4011: ยางนอกชนิดอัดลม	7.89	14.78	20.37	18.98	1.21	1.29	1.99	2.70
7113: เครื่องเพชรพลอย	15.19	9.92	9.38	9.38	0.15	0.23	0.59	2.12

ที่มา: Trade map

ไทยมีความสำคัญมากขึ้นในตลาดสหรัฐฯ ไทยมีความสำคัญลดลง ขณะที่ ASEAN มากขึ้น ไทยมีความสำคัญมากขึ้น แต่น้อยกว่า ASEAN

สงครามการค้ากับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการค้าของไทยและกลุ่มประเทศ ASEAN (ต่อ)

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากการขาดดุลหรือเกินดุลการค้า¹ กับทั้งสองประเทศ พบว่า ประเทศสำคัญของ ASEAN ส่วนใหญ่มีการขาดดุลจากจีนและเกินดุลจากสหรัฐฯ เร่งขึ้นหลังจากช่วงก่อนโควิด-19 โดยมูลค่าดุลการค้าปี 2566 พบว่า (1) **เวียดนาม** ขาดดุลจากจีน อยู่ที่ 59,973 ล้านดอลลาร์ สรอ. จากสินค้า เช่น โทรศัพท์และชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์แผ่นเหล็ก เป็นต้น ขณะที่เกินดุลจากสหรัฐฯ อยู่ที่ 94,982 ล้านดอลลาร์ สรอ. จากสินค้า เช่น โทรศัพท์และชิ้นส่วน และเซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ (2) **ไทย** ขาดดุลกับจีนอยู่ที่ 37,305 ล้านดอลลาร์ สรอ. จากสินค้า เช่น โทรศัพท์และชิ้นส่วน รถยนต์และยานยนต์ และเซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่เกินดุลจากสหรัฐฯ อยู่ที่ 27,992 ล้านดอลลาร์ สรอ. จากสินค้า เช่น โทรศัพท์และชิ้นส่วน เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ และยางนอกชนิดล้อรถ เป็นต้น และ (3) **มาเลเซีย** ขาดดุลจากจีน อยู่ที่ 14,584 ล้านดอลลาร์ สรอ. จากสินค้า เช่น น้ำมันปิโตรเลียม โทรศัพท์และชิ้นส่วน เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ เป็นต้น ขณะที่เกินดุลจากสหรัฐฯ อยู่ที่ 15,928 ล้านดอลลาร์ สรอ. จากสินค้า เช่น แผงวงจรรวม โทรศัพท์และชิ้นส่วน และเซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบดุลการค้าทั้งจีนและสหรัฐฯ ทั้ง 3 ประเทศในปี 2566 พบว่า เวียดนามและมาเลเซีย มีมูลค่าเกินดุลการค้าจากสหรัฐฯ สูงกว่าการขาดดุลการค้าจากจีน 35,009 ล้านดอลลาร์ สรอ. และ 1,344 ล้านดอลลาร์ สรอ. ตามลำดับ ขณะที่ไทยขาดดุลการค้าจากจีนมากกว่าเกินดุลจากสหรัฐฯ 9,313 ล้านดอลลาร์ สรอ. แสดงให้เห็นว่าทั้งเวียดนามและมาเลเซียมีแนวโน้มที่จะได้ประโยชน์จากสถานการณ์การเบี่ยงเบนทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน มากกว่าไทย

กล่าวโดยสรุปพบว่า การเบี่ยงเบนทางการค้าระหว่างจีนและสหรัฐฯ สามารถสร้างประโยชน์ให้กับประเทศในกลุ่ม ASEAN โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่สหรัฐฯ ลดการนำเข้าจากจีน โดยเฉพาะกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ โดยสินค้าที่ไทยได้รับผลประโยชน์มากขึ้น (สัดส่วนการนำเข้าของสหรัฐฯ จากไทยเพิ่มขึ้น) เช่น เซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ แผงวงจรรวม และเครื่องปรับอากาศ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม พบว่ามีบางสินค้าที่ ASEAN และไทยได้รับผลประโยชน์ แต่ ASEAN ได้รับประโยชน์มากกว่าไทย (การเพิ่มขึ้นของสัดส่วนการนำเข้าของสหรัฐฯ จาก ASEAN มากกว่าการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนการนำเข้าจากไทย) เช่น โทรศัพท์และชิ้นส่วน เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ และหม้อแปลงไฟฟ้า เป็นต้น และบางสินค้าที่ ASEAN ได้รับผลประโยชน์มากขึ้น ขณะที่ไทยได้รับผลประโยชน์ลดลง (สัดส่วนการนำเข้าของสหรัฐฯ จาก ASEAN เพิ่มขึ้น ขณะที่สัดส่วนการนำเข้าจากไทยลดลง) เช่น ยางนอกชนิดล้อรถ เป็นต้น นอกจากนี้แม้ว่าไทยจะเกินดุลจากสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ไทยก็ยังคงเป็นประเทศที่มีการขาดดุลการค้าจากจีนมากกว่า โดยส่วนหนึ่งมาจากสินค้าที่ไทยเกินดุลจากจีนยังคงเป็นสินค้าเกษตรที่มูลค่าเพิ่มไม่มาก ขณะที่สินค้าที่ไทยขาดดุลจากจีนจะเป็นสินค้าอุตสาหกรรมที่มีความซับซ้อนและมูลค่าเพิ่มสูง ดังนั้น เพื่อให้ไทยสามารถได้รับประโยชน์จากสถานการณ์การเบี่ยงเบนทางการค้าระหว่างจีนและสหรัฐฯ มากขึ้นการเสริมสร้างขีดความสามารถของภาคเกษตรและอุตสาหกรรมของไทยจากภาครัฐ ทั้งเรื่องของเทคโนโลยี องค์ความรู้ และแรงจูงใจภาคเอกชน จะทำให้ไทยสามารถพัฒนาและส่งออกสินค้าภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่อาศัยเทคโนโลยีนวัตกรรมที่ซับซ้อนและสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงขึ้น ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ไทยสามารถเข้าร่วมห่วงโซ่มูลค่าในตลาดโลกได้มากขึ้นในระยะถัดไป

ตาราง: มูลค่าสินค้าสำคัญที่ไทยเกินดุล/ ขาดดุลกับจีน 10 อันดับแรก ปี 2566

สินค้าที่เกินดุล	สินค้าที่ขาดดุล
0810: ผลไม้ (ทุเรียน)	8517: โทรศัพท์และส่วนประกอบ
4002: ยางสังเคราะห์	8703: ยานยนต์
4001: ยางธรรมชาติ	8541: เซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ
3901: เม็ดพลาสติก	8471: เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ
4407: ไม้เลื่อย	7326: ของที่ทาด้วยเหล็ก
0714: มันสำปะหลัง	3818: เคมีภัณฑ์
1108: สตราซและอินูลิน	7210: แผ่นเหล็กอัลลอยด์
1702: น้ำตาลอื่น ๆ	8542: แผงวงจรรวม
0811: ผลไม้และลูกไม้	8708: ส่วนประกอบและยานยนต์
4706: เยื่อกระดาษ	8504: หม้อแปลงไฟฟ้า

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

ตาราง: มูลค่าสินค้าสำคัญที่มาเลเซียเกินดุล / ขาดดุลกับจีน 10 อันดับแรก ปี 2566

สินค้าที่เกินดุล	สินค้าที่ขาดดุล
8542: แผงวงจรรวม	2710: น้ำมันปิโตรเลียม
2711: ก๊าซธรรมชาติ	8517: โทรศัพท์และส่วนประกอบ
8523: เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติแบบ Solid State	8471: เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ
7601: อะลูมิเนียม	8534: แผงวงจรพิมพ์
9030: อุปกรณ์เครื่องวัดขั้นสูง	3818: เคมีภัณฑ์
2601: สีนแร่และแร่เหล็ก	8504: หม้อแปลงไฟฟ้า
1511: น้ำมันปาล์ม	8541: เซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ
3901: โพลีเมอร์	8708: ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์
4805: กระดาษและกระดาษแข็ง	8544: ลวดและเคเบิล
1516: เชื้อเพลิงหรือน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช	8473: ส่วนประกอบและอุปกรณ์ของเครื่องจักร

ที่มา: Trade Map

ตาราง: มูลค่าสินค้าสำคัญที่เวียดนามเกินดุล / ขาดดุลกับจีน 10 อันดับแรก ปี 2566

สินค้าที่เกินดุล	สินค้าที่ขาดดุล
8524: จอแสดงผลแบบแบน	8517: โทรศัพท์และส่วนประกอบ
8529: ส่วนประกอบโทรทัศน์ วิทยุ และโปรเจกเตอร์	7208: ผลิตภัณฑ์เหล็ก
8542: แผงวงจรรวม	8507: หม้อสะสมไฟฟ้า
9999: อื่น ๆ	5407: ผ้าทอ
8471: เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ	6006: ผ้าถักอื่น ๆ
0810: ผลไม้ (ทุเรียน)	8479: เครื่องจักรและเครื่องใช้กล
4002: ยางสังเคราะห์	6004: ผ้าถัก
5205: ด้ายฝ้าย	8534: แผงวงจรพิมพ์
4401: ไม้พิน	8504: หม้อแปลงไฟฟ้า
8473: ส่วนประกอบและอุปกรณ์เครื่องจักรสำนักงาน	3818: เคมีภัณฑ์

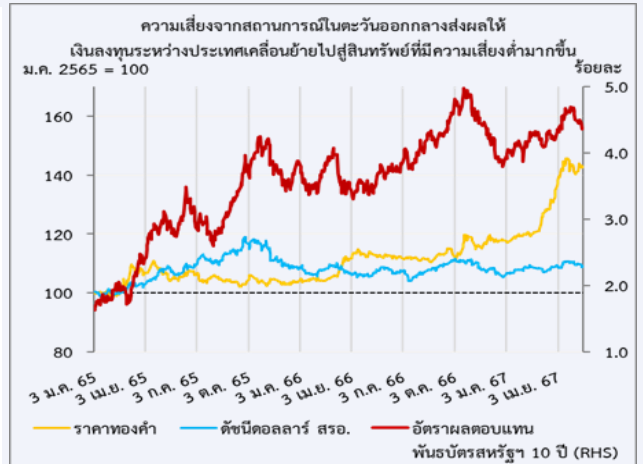
ที่มา: Trade Map

¹ ดุลการค้าในบทความนี้เป็นดุลการค้าตามระบบศุลกากรการคำนวณจากมูลค่าการส่งออกบนราคา F.O.B. - มูลค่าการนำเข้าบนราคา C.I.F. ซึ่งมูลค่าของดุลการค้าจะแตกต่างจากการคำนวณดุลการค้าบนดุลบัญชีเดินสะพัดแบบนำมูลค่าส่งออกบนราคา F.O.B - มูลค่านำเข้าบนราคา F.O.B. อย่างไรก็ตาม เนื่องจากดุลการค้าตามระบบดุลบัญชีเดินสะพัดไม่มีการคำนวณในรายสินค้า ดังนั้น เพื่อให้เห็นภาพดุลการค้าในรายสินค้าของไทยเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการของทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศรายสินค้า จึงจำเป็นต้องใช้การใช้ดุลการค้าตามระบบศุลกากรซึ่งเหมาะสมที่สุดในขณะนี้ สำหรับที่มาของข้อมูลทั้งหมดในบทความนี้ มาจาก website www.trademap.org

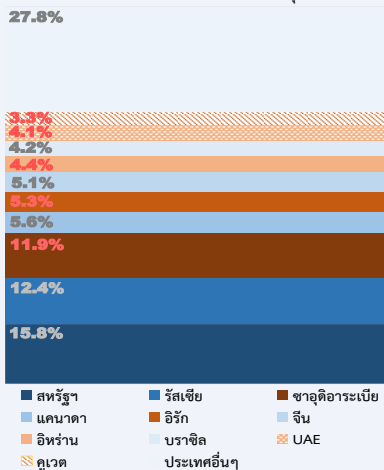
ผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางต่อเศรษฐกิจไทย

สถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางสามารถสร้างผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยได้ทางช่องทางต่าง ๆ ที่สำคัญ ดังนี้ (1) **ผลกระทบโดยตรงผ่านการค้าระหว่างประเทศ การท่องเที่ยว และการลงทุนโดยตรง** โดยประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศคู่ขัดแย้งโดยตรง (อิสราเอลและอิหร่าน) ในสัดส่วนที่ต่ำ ผลกระทบในช่องทางดังกล่าวจึงมีอย่างจำกัด (2) **ราคาพลังงาน** ภูมิภาคตะวันออกกลางมีความสำคัญในแง่ผู้ผลิตและผู้ส่งออกสำคัญของน้ำมันดิบส่งผลให้สถานการณ์ในภูมิภาคจะมีผลต่อระดับราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกอย่างมีนัยสำคัญ ขณะเดียวกัน ประเทศไทยมีการนำเข้าน้ำมันดิบจากภูมิภาคดังกล่าวมากกว่าร้อยละ 50 จึงเป็นช่องทางที่ส่งผ่านผลกระทบหลักที่มีต่อประเทศไทย (3) **ราคาสินค้าโภคภัณฑ์** ผลกระทบดังกล่าวยังเป็นไปอย่างจำกัด โดยราคาวัตถุดิบทางการเกษตรและสินแร่สำคัญ ๆ มีการปรับขึ้นภายหลังจากเดือนตุลาคม 2566 แต่เป็นการปรับขึ้นในระดับที่น้อยกว่าช่วงสงครามระหว่างรัสเซียและยูเครนเริ่มขึ้น เนื่องจากภูมิภาคตะวันออกกลางไม่ได้เป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ (4) **ความผันผวนของตลาดการเงินโลก** สถานการณ์ความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นจะส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนไปยังสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ (Safe Haven) มากขึ้น อาทิ ทองคำ และพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ส่งผลให้ค่าเงินของประเทศกำลังพัฒนาและเศรษฐกิจเกิดใหม่อ่อนค่าลง ขณะที่ตลาดทุนมีความผันผวนในระยะสั้นภายหลังจากที่เหตุการณ์ความขัดแย้งทวีความรุนแรงขึ้น และ (5) **การหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานโลก** ผลกระทบหลักมาจากการโจมตีเรือขนส่งสินค้าในทะเลแดงโดยกลุ่มฮูตีในเยเมน ส่งผลให้การขนส่งผ่านทะเลแดงและคลองซูเอซปรับตัวลดลงจนส่งผลกระทบต่อต้นทุนการค้าระหว่างประเทศ และกระทบต่อต้นทุนการนำเข้าและส่งออกของไทย

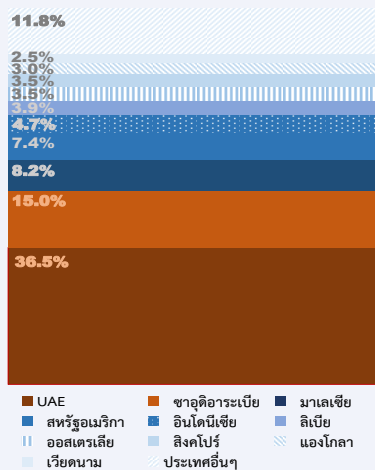
กลไกการส่งผ่านผลกระทบทางเศรษฐกิจที่สำคัญจากสถานการณ์ความขัดแย้ง

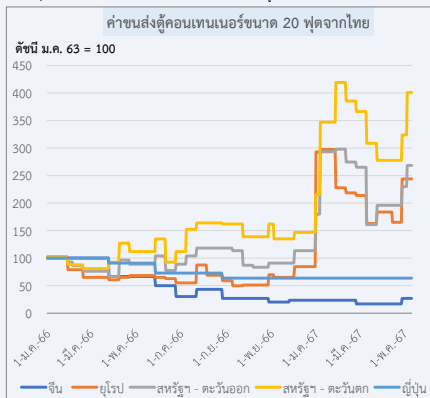
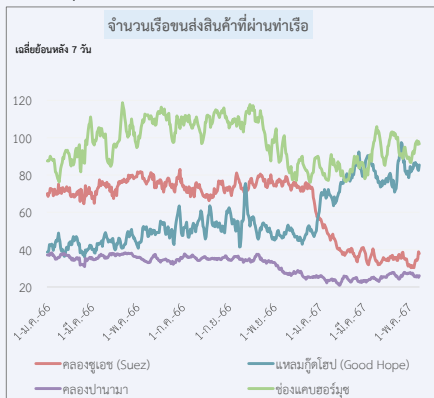
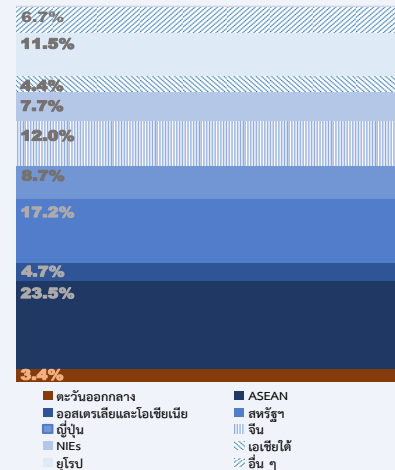
10 ประเทศอันดับแรกของโลกที่มีสัดส่วนการผลิตน้ำมันดิบมากที่สุด

10 ประเทศอันดับแรกที่ใช้ยาน้ำมันดิบในปี 2566

สัดส่วนมูลค่าการส่งออกของไทยในปี 2566

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2567^{1/}

	ข้อมูลจริง			ประมาณการปี 2567	
	2564	2565	2566	ณ 19 ก.พ. 67	ณ 20 พ.ค. 67
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	16,188.6	17,378.0	17,922.0	18,656.0	18,512.6
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	231,986.1	248,788.6	255,867.7	265,705.3	263,663.4
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	505.9	495.1	514.8	540.8	514.2
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	7,249.6	7,094.1	7,349.6	7,701.6	7,324.0
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	1.6	2.5	1.9	2.2 - 3.2	2.0 -3.0
การลงทุนรวม (CVM, %) ^{2/}	3.1	2.3	1.2	2.1	1.9
ภาคเอกชน (CVM, %)	2.9	4.7	3.2	3.5	3.2
ภาครัฐ (CVM, %)	3.5	-3.9	-4.6	-1.8	-1.8
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	0.6	6.2	7.1	3.0	4.5
การอุปโภคภาครัฐบาล (CVM, %)	3.7	0.1	-4.6	1.5	1.7
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	11.1	6.1	2.1	5.0	4.7
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{3/}	270.6	285.2	280.2	288.3	285.7
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	19.2	5.4	-1.7	2.9	2.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	15.5	1.2	-2.9	2.4	1.5
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	17.8	3.6	-2.2	3.0	4.4
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{3/}	238.2	271.6	263.2	274.9	275.3
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	27.7	14.0	-3.1	4.4	4.6
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	17.9	1.2	-3.6	3.2	3.6
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	32.4	13.5	17.0	13.4	10.5
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	-10.3	-15.7	7.0	7.4	6.0
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-2.0	-3.2	1.4	1.4	1.2
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	1.2	6.1	1.2	0.9 - 1.9	0.1 - 1.1
GDP Deflator	1.8	4.8	1.2	0.9 - 1.9	0.3 - 1.3

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 20 พฤษภาคม 2567

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdc.go.th

^{2/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

^{3/} ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย